

Johanneksen kirjeiden sanomaa

Sisällysluettelo

Ensimmäinen Johanneksen kirje.....	1
1. Joh. 1:1-2:2 Jumala on valo!.....	1
1. Joh. 2:3-27 Siitä me tiedämme.....	8
1. Joh. 2:15-27 Viimeisen ajan eksytykset.....	14
1. Joh. 2:24-28 Valmistautuminen Herra paluuseen.....	20
1. Joh. 2:28-3:10 Valon ja pimeyden lapset.....	25
1. Joh. 3:11-18 Rakkaus ja maailman viha.....	32
1. Joh. 3:19-24 Sydämen syytös ja luottamus.....	39
1. Joh. 4:1-6 Koetelkaa henget!.....	45
1. Joh. 4:7-21 Jumala on rakkaus.....	53
1. Joh. 5:1-11 Iankaikkinen elämä.....	62
1. Joh. 5:12-21 Pelastusvarmuus.....	68
Toinen Johanneksen kirje.....	75
Kolmas Johanneksen kirje.....	80

Ensimmäinen Johanneksen kirje

1. Joh. 1:1-2:2 Jumala on valo!

1. Mikä on alusta asti ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselleet ja käsin koskettaneet, siitä me puhumme: elämän Sanasta.

2. Elämä ilmestyi, me olemme nähneet sen, ja siitä me todistamme. Me julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän luona ja ilmestyi meille.

3. Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me julistamme myös teille, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme. Meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa.

4. Tämän me kirjoitamme, että ilomme olisi täydellinen.

5. Tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka julistamme teille: Jumala on valo, hänessä ei ole mitään pimeyttä.

6. Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydes-

sä, me valehtelemme emmekä toimi totuuden mukaan.

7. Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

8. Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, me eksytämme itsemme eikä totuus ole meissä.

9. Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta väärydestä.

10. Jos sanomme, ettemme ole tehneet syntiä, teemme hänestä valehtelijan eikä hänen sanansa ole meissä.

2:1. Lapseni! Kirjoitan tämän teille, ettette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

2:2. Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä vain meidän vaan myös koko maailman.

Kirjeen tarkoitus

Ensimmäisessä kirjeessään Johannes toistaa muutamia kertoja syyn, miksi hän kirjoitti kirjeen. Ensimmäisessä luvussa hän ilmaisee asian näin: *Tämän me kirjoitamme, että ilomme olisi täydellinen. (1:4)* Toisessa taas näin: *Kirjoitan tämän teille, ettette tekisi syntiä. (2:1)* ja *Minä kirjoitan teille, lapset, sillä synnit on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden. (2:12)* Edelleen: *Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka eksyttävät teitä. (2:26)* Luvussa viisi hän vielä tekee yhteenvedon: *Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä. (5:13)* Johannes ei siis jätä meitä epätietoiseksi, miten myös meidän tulee lukea kirjettä. Se avaa meille syntien anteeksiantamukseen perustuvan ilon ja pelastusvarmuuden, mutta varoittaa samalla meitä joutumasta harhojen eksyttämiksi.

Kirjoittaja ja kirjoitusajankohta

Johanneksen kolmessa kirjeessä ei mainita niiden kirjoittajaa. Niitä on varhaisista ajoista asti pidetty apostoli Johanneksen, Sebedeuksen pojan, laatimina. Tähän on ollut kaksi syytä:

1. Efesossa ja sen alueen seurakunnissa oli perimätieto, että ne olivat hänen siellä kirjoittamiaan. Apostoli Johannes oli asunut niillä seuduilla elämänsä viimeiset kolme vuosikymmentä.
2. Niiden kirjoitustyyli ja ajatukset ovat siinä määrin Johanneksen evankeliumia muistuttavia, että jokainen lukija tuntee niiden olevan saman miehen käsialaa. Siksi niihin on varhain liitetty ne otsikot, joilla ne edelleen tunnetaan.

Ensimmäinen Johanneksen kirje on luultavasti kirjoitettu Efesossa 80-luvulla 15-20 vuotta ennen tämän apostolin kuolemaa, joka tapahtui vuoden 100 vaiheilla Trajanuksen (98-117) ollessa keisarina.

Paimenkirje

Kirje on sydämellisen kristillisen rakkauden sanelema ”paimenkirje”. Se kutsuu kristittyjä kokosydämiseen elämään valossa eli Jumalan yhteydessä Kristuksen kautta, keskinäisessä rakkaudessa ja kuuliaisuudessa Jumalan ilmoitussanan totuudelle. Se oli alunperin tarkoitettu Aasian maakunnan seurakunnille, ja sitten kristityille yleensä. Tämän johdosta siinä ei mainita minkään paikkakunnan seurakuntaa eikä ketään henkilöä.

Harhat, joihin otetaan kantaa

Tämän alueen seurakuntien vaaroina ja häiritsijöinä olivat ”antikristuksiksi” nimitetyt harhaopettajat, jotka kielsivät Jumalan Pojan ihmiseksi tulon, inkarnaation, sen, että Hän oli syntynyt ihmiseksi ja syntisten Vapahtajaksi. He näyttävät kieltäneen myös Jumalan ja Kristuksen opetusten ja käskyjen arvovallan ja velvoittavuuden kristittyjen elämässä. He olivat antinomisteja, jotka tavalla tai toisella tekivät syntejä luvallisiksi. Heitä vastaan Johannes tähdensi rakkaudesta Kristukseen tapahtuvaa kuuliaisuutta Jumalan sanan opetuksille ja käskyille.

Efesossa asui samoihin aikoihin juutalainen Kerinthos-niminen gnostilainen harhaopettaja, joka väitti Mooseksen lain ja ympärileikkauksen olevan voimassa kristityillekin. Jeesusta hän piti Joosefin ja Marian poikana, jonka taivaallinen Kristus kasteessa otti asunnokseen, mutta poistui hänestä ennen hänen kärsimystään ja kuole-

maansa. Johanneksen 1. ja 2. kirjeen viittaukset antikristillisiin harhaopettajiin näyttävät sopivan Kerinthokseen, jonka vaikutus ulottui laajemmallekin Vähään Aasiaan.

Ensimmäisen kirjeen puhe lopullisesta antikristuksesta tarkoittaa samaa lopunajan luopiokirkollista johtajaa kuin 2. Tessalonikalaiskirjeen laittomuuden ihminen sekä Ilmestyskirjan lukujen 13,16,17 ja 19 väärä profeetta eli karitsansarvinen peto.

Missä on Sinun ilosi?

Jumalan sana, Raamattu, on äärimmäisen realistinen ja totuudenmukainen. Sen antama kuvaus maailmasta ja sen nykyisestä tilasta on kaikkea muuta kuin valoisa. Menneisyydessä ei koskaan ole ollut ”hyviä entisiä päiviä” eikä Herra lupaa sanassaan myöskään valoisampaa tulevaisuutta tälle maailmalle, ennen kuin Hän itse tulee takaisin ja alkaa uusi maa ja uusi taivas, joissa vanhurskaus asuu. Johannes tiivistää sen maailman tilan, jossa Jumalan kansa nyt joutuu elämään näin:

Me tiedämme olevamme Jumalasta, ja koko maailma on sen Pahan vallassa. (1. Joh. 5:19) Kaikesta ympärillämme vaikuttavasta pimeydestä, synnistä, vääryydestä ja epäoikeudenmukaisuudesta, murheesta ja kärsimyksestä huolimatta jo vanha Johannes kirjoittaa kirjeensä uskoville kristityille ja kertoo tekevänsä sen siksi, että kirjeen saajien ja myös hänen oma ilonsa tulisi täydelliseksi.

Lähtökohta on siis se, että uskovilla Jumalan lapsilla on ilo kaikesta pimeydestä huolimatta, mutta Johanneksella on halu rohkaista uskovia suurempaan iloon. Lisäksi hän käy läpi kirjeessään ne asiat, joka voivat riistää sumentaa uskovan iloa.

Ilohan on valtava voimavara ihmisessä. Sen varassa ihminen jaksaa tehdä työtä, hoitaa perhettään ja täyttää se tehtävä, jonka Jumala on omilleen antanut tässä ajassa. Iloinen kristitty on Jeesuksen mainoskilpi ja hänelle on ilo myös kertoa Jeesuksesta muille.

Ilon häiritsijät

Kirjeessään Johannes muistuttaa niistä asioista, jotka voivat häiritä uskovan iloa. Hän haluaa rohkaista uskovia, jotta he pääsisivät yhä syvempään iloon Kristuksessa. Sitä varten Herran omien tulee oppia elämään syvemmin Jumalan tahdon mukaan, tekemään vanhurskautta, osoittamaan rakkautta uskonveljilleen ja sisarilleen, näkemään maailmassa vallitsevan pahan oikein, välttämään harhaopettajia, jotka eivät pidä kiinni siitä, että Jeesus on todellinen ihminen ja todellinen Jumala.

Vanha kiinalainen sanamerkki, joka merkitsee iloa 喜喜, muodostuu kuvasta, jossa kaksi samuraisotilasta istuu pöydän ääressä ja heillä on maljat, joista he nauttivat juotavaa samalla kun keskustelevat keskenään ja osoittavat toisilleen uskollisuuttaan. Ilossa ei siis ole ensi sijassa kysymys hyvistä kokemuksista tai menestyksen ja arvostuksen saavuttamisesta – niitähän tulee elämäämme lopultakin kovin harvoin harmaan arkisen vaelluksemme keskellä. Ilossa on kysymys siitä, että kanssamme on toinen henkilö, jonka kanssa saamme jakaa kaikki elämämme asiata, niin pienet kuin suuret, niin hyvät kuin pahatkin, ja tajuamme, että tuo toinen ymmärtää meitä ja me sitä toista.

Kristityn ilo

Inhimillisen ymmärtämyksen saaminen on tärkeä asia, mutta syvimmässä merkityksessä ilo voi löytyä vain silloin, kun sydämemme löytää yhteyden Jeesuksen ja taivaallisen Isän kanssa. Koko kristityn elämän perus kysymys onkin siinä, että tämä yhteys Jeesuksen ja Isän kanssa säilyisi lujana huolimatta siitä, mitä maailmassa ympärillämme tapahtuu ja huolimatta siitä, että omassa sydämessämme asuva syntinen luonto pyrkii monin tavoin riistämään meiltä säröttömän yhteyden Jeesuksen ja Isän kanssa ja samalla myös ilomme.

Kristityn elämän ydinhän on siinä iankaikkisessa elämässä, jonka olemme saaneet lahjaksi Vapahtajan Golgatalla suorittaman lunastuksen kautta. Mutta tätä elämää, jota maailman ihmisillä ei ole, Jeesus kuvaa näin:

Tämä on iäinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet tosi Jumala, ja hänet, jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen. (Joh. 17:3)

Elämä ilmestyi

Mikä on alusta asti ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselleet ja käsin koskettaneet, siitä me puhumme: elämän Sanasta. Elämä ilmestyi, me olemme nähneet sen, ja siitä me todistamme. Me julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän luona ja ilmestyi meille. (1-2)

Heti kirjeensä alussa Johannes kertoo miten tästä uudesta ja iankaikkisesta elämästä me pääsemme osalliseksi. Siinä ei ole kysymys jonkinmoisesta mystisestä kokemuksesta, jossa ihminen yrittää uppoutua sydämensä syvyyksiin löytääkseen sieltä ”jumalallisen kipinän”. Yleisen uskonnollisuuden ja tämän päivän trendihän on ihmiskeskeisyyttä, joka etsii itsestään hyvyyttä ja itsessään asuvia voimavaroja. Raamattu osoittaa karun realistisesti, mitä meidän sydämiemme syvyyksistä löytyy: *Sydämeistä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset. (Matt. 15:19)*

Meidän ulkopuoleltamme

Uskovan ihmisen ongelmista noin 80% juontaa juurensa siihen, että lähdemme liikkeelle ajattelussamme itsestämme ja omista tarpeistamme käsin. Raamattu lähtee liikkeelle Jumalasta ja siitä mitä Hän on ja mitä Hän Jeesuksessa Kristuksessa tekee.

Iankaikkinen elämä alkaa ulkopuoleltamme, Jeesus Kristus tuli tänne maailmaan, Hän tuli ilmoittamaan meille millainen on Isä, Hän tuli ristin sovitustyöllään avaamaan meille pääsyn Isän luo ja omaan henkilökohtaiseen tuntemiseensa.

Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. (Joh. 1:14)

Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me julistamme myös teille, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme. Meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa. (3)

Yhteytemme Jeesuksen ja Isän kanssa ei siis perustu mihinkään meissä itsessämme olevaan, vaan siihen, että Herra Jeesus itse tuli luoksemme ja nyt tänäänkin Hän tulee luoksemme oman Sanansa välityksellä. Hän puhuu meille Raamatun kautta. Hänen sanansa osuvat omaantuntoomme ja saamme kohdata elävän Vapahtajan. Mutta juuri omantunnon yhteys Isään ja Vapahtajaan johtaa meidät yhteyteen toisten uskovien kanssa. Siinä yhteydessä saamme jakaa keskinäistä iloamme Herrassa. Jaettuna ilo vain lisääntyy.

Pelastuksen perusta

Uskova kristitty ei perusta pelastusvarmuuttaan omiin kokemuksiinsa. Kiitos Herran myös noita kokemuksia uskon vaelluksen edetessä meille annetaan sopivassa määrin – uskon alkuvaiheessa vähän enemmän ja vähän makeampina, myöhemmin vähemmän ja usein silloin rukiisen leivän muodossa. Pelastus perustuu kokonaan niihin historiallisiin tosiasioihin, jotka apostolit meille ovat välittäneet Uuden testamentin sanassa. Jeesus kuoli meidän syntiemme tähden, emme me itse olleet sitä todistamassa, mutta todellisesta kärsimyksestä ja todellisesta kuolemasta oli kysymys ja se tapahtui meidän oikeiden syntiemme tähden, vaikka emme olleet silloin vielä edes syntyneet. Jeesus nousi kuolleista ja kukisti kuoleman ja Saatanan vallan. Hän ilmestyi opetuslapsilleen ja heidän todistuksensa perusteella tiedämme, että Hän elää tänään ja on Isän luona.

Mutta juuri siksi, että Jeesuksen pelastusteot ovat meistä itsestämme täysin riippumattomia Jumalan armotekoja, pelastuksemme ja pääsymme Jumalan yhteyteen lepää täysin varmalla pojalla. Me **tiedämme** että meillä on pääsy Isän ja Jeesuksen yhteyteen. Juuri siksi myös ilomme on ylenpalttinen. Pelastuksemme on kokonaan Jeesuksen Kristuksen varassa ja Hänen käsissään.

Jumala on valo

Tämä on se sanoma, jonka olemme Häneltä kuulleet ja jonka julistamme teille: Jumala on valo, eikä hänessä ole mitään pimeää. (5).

Johanneksen meille julistamassa sanomassa on kaksi suurta lausetta Jumalasta. Toinen on kirjeen ensimmäisessä luvussa ja kuuluu: ”*Jumala on valo!*” ja toinen neljännessä luvussa: ”*Jumala on rakkaus!*”

Tämä jälkimmäinen lause on erittäin suosittu ja mikä ikävintä myös usein perusteellisen väärin ymmärretty, koska sana rakkaus ymmärretään nykyään tarkoittamaan sitä, että tunnevaltaisesti pitää jostakusta paljon. Raamattu tarkoittaa sanalla kuitenkin sitä, että näkee toisen ihmisen pahuudesta ja epämiellyttävyydestäkin huolimatta sen, että tuo toinen voi Jumalan pelastusteon perusteella päästä osalliseksi uudesta elämästä ja toimii toisen hyväksi, jotta Jumalan päämäärä hänen suhteensa voisi toteutua.

Vain sitten kun ymmärrämme, että Jumala on valo, jossa ei asu mitään pimeyttä, alamme tajuta, mistä synnistä on oikein kysymys. Nuori profeetta Jesaja koki hirvittävän järkytyksen, kun hän sai nähdä, jotain Jumalan kirkkaudesta ja sen valossa hänen saastaisuutensa paljastui koko kauheudessaan:

Kuningas Ussian kuolinvuonna minä näin Herran istuvan korkealla ja ylhäisellä istuimella, ja hänen vaatteensa liepeet täyttivät temppelin. Serafit seisovat hänen ympärillään. Kullakin oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät. He huusivat toinen toiselleen: "Pyhä, pyhä, pyhä Herra Sebaot! Koko maa on täynnä hänen kunniaansa." Kynnysten perustukset vapisivat heidän huutonsa äänestä, ja huone täyttyi savulla. Niin minä sanoin: "Voi minua! Minä hukun. Minulla on saastaiset huulet ja asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet, ja silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin." Silloin luokseni lensi yksi serafeista, kädessään hehkuva hiili*, jonka hän oli pihdeillä ottanut

alttarilta. Hän kosketti sillä suutani ja sanoi: "Tämä on koskettanut huuliasi, sinun velkasi on poistettu ja syntisi sovitettu." (Jes. 6:1-7)

Samaa kauhua, jota Jesaja koki nähdessään Jumalan kirkkauden, maistoivat myös Betlehemin paimenet ensimmäisenä jouluyönä, kun Herran kirkkaus ympäröi heidät. Kuin salama olisi osunut heidän omiintuntoihinsa ja he näkivät hirvittävän saastaisuutensa Herran valossa. Siksi enkelin sanoma ei ollut vain lohduttelua säikähtäneille vaan todellinen lohdutus synnin hätään joutuneille: "Älkää pelätkö! Teille on syntynyt Vapahtaja!" Ilman Vapahtajan sovitustyötä kukaan ihminen ei kestäisi Jumalan pyhässä valossa, sillä synnissä on kysymys siitä syvästä ja ylittämättömästä kuilusta, joka vallitsee pyhän Jumalan ja saastaisen ihmisen välillä. Miten ihminen voi päästä sellaiseen yhteyteen Jumalan kanssa, että Jumalan ja Jeesuksen läsnäolo on hänen ilonsa ja voimansa lähde. Ja miten syntinen ihminen voisi vaeltaa niin, että yhteys Isän ja Jeesuksen kanssa pysyisi katkeamattomana?

Valossa vaeltaminen

Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. (7)

Ainoa mahdollisuus selvittää Jumalan edessä on siinä, että uskova kristitty vaeltaa valossa. Valossa vaeltaminen ei tarkoita synnittömyyttä, niin kuin jakeet 8, 10 ja 2:1 selvästi osoittavat. Jos kuvittelemme saavuttaneemme sellaisen pyhyden asteen, että emme enää tarvitse puhdistusta synneistämme elämme pimeydessä ja valheen vallassa aivan samoin kuin valtaosa tämän maailman ihmisestä, jotka eivät useimmin pidä itseään mitenkään pahoina tai syntisinä.

Valossa vaeltamiseen kuuluu toki pyrkimys elää Jumalan tahdon mukaan ja synnin vihaaminen, mutta synnittömyydestä siinä ei ole kysymys. Synnittömyys saadaan kyllä kerran, mutta vasta sitten kun olemme perillä kirkkauden valtakunnassa.

Valossa vaeltaminen merkitsee sitä, että suostumme Jumalan valossa näkemään ja tunnustamaan oma syntisyytemme ja syntimme aivan nimeltä mainiten. Valossa vaeltaminen merkitsee siis päivittäisessä parannuksessa ja päivittäisessä syntien anteeksiantamuksessa elämistä. Pelastusvarmuus perustuu siihen, että Golgatalla Jeesus vuodatti pyhän kalliin uhriverensä ja sen veran turvissa olemme jatkuvasti vanhurskautettuja eli ristin kärsimyksen tähden Isä ei lue meille yhtään syntiä synniksi. Olemme Jeesuksessa ja omistamme saman puhtauden kuin Hän. Siksi voimme vapaasti kutsua Jumalaa Isäksemme ja rukouksessa kertoa Hänelle aivan kaiken. Isä myös avaa meille koko sydämensä rakkauden, niin kuin Hän rakastaa omaa Poikaansa Jeesusta.

Päivittäisessä vaelluksessamme saamme sitten turvata jakeen 9 ihanaan lupaukseen:

Jos me tunnustamme syntimme, Jumala on uskollinen ja vanhurskas, niin että antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. (1Joh.1:9)

Lue lupaus oikein

Omassa uskon vaelluksessani luin pitkään tuon lupauksen väärin seuraavaan tapaan: ~~*Jos me tunnustamme syntimme, Jumala antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.*~~

Huolekseni tuli silloin, olenko tarpeeksi hyvin ja tarpeeksi perusteellisesti tunnustanut kaikki syntini. Kun olin mielestäni tunnustanut kaiken ja saanut myös anteeksi, muistinkin yhtäkkiä, että se ja se asia jäi vielä tunnustamatta. Itse asiassa ajattelin että katumuksen syvyys ja tunnustamisen rehellisyys oli syy sille, että sain anteeksi.

Muta tuo lupaus kuuluu toisin. Tunnustaminen ei ole syy sille, että saadaan Jumalalta anteeksi. Se on ainoastaan **ehto**, sillä eihän syytöntä voi armahtaa. Jos tunnustus olisi syy anteeksi saamiseen niin rikollisethan voisivat mennä poliisin luo ja tunnustaa rötöksensä ja vaatia sitten, että ne annetaan anteeksi, koska he tunnustivat ne.

Ei, **syy** anteeksi saamiseen ei ole tunnustamisessa, vaan siinä että *Jumala on uskollinen ja vanhurskas*. Tässäkin kohden joskus ihmettelin, miksi syyksi ei mainita rakkautta, vaan vanhurskautta eli oikeudenmukaisuutta. Eikö Jumalan oikeudenmukaisuuden pikemminkin pitäisi vaatia minulle rangaistusta kuin anteeksiantamusta. Mutta sitten tajusin, että Jumala on nimenomaan oikeudenmukainen armahtaessaan, sillä Hän on jo kerran rangaissut minun syntini Golgatalla Jeesukselle. Olisi väärin vaatia samasta synnistä toiseen kertaan rangaistusta. Sitä paitsi Jumala on uskollinen lupaukselleen siitä, että Jeesuksen veri riittää minun kaikkien syntieni sovitukseksi ja anteeksi antamiseksi.

Saan siis tänään elää yhdessä Herran Jeesuksen ja Isän kanssa, koska Golgatan veri riittää. Saan iloita maailman myllerryksen keskellä salatusta yhteydestä Isään ja samalla myös veljiin ja sisariin Kristuksessa Jeesuksessa.

Maailman syntien sovitus

Lapseni! Kirjoitan tämän teille, ettette tekisi syntiä. Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä vain meidän vaan myös koko maailman. (2:1-2)

Valossa ja jatkuvassa syntien anteeksiantamuksessa vaeltaminen ei merkitse kuitenkaan sitä, että meillä olisi vapaus tehdä mielin määrin syntiä, koska kuitenkin parannuksen tekijä saa kaiken anteeksi. Paavali varoittaa ankarasti sellaisesta väärästä ajattelusta ja elämästä:

Pitäisikö meidän tehdä niin kuin meistä herjaten puhutaan ja niin kuin jotkut väittävät meidän sanovan: "Tehkäämme paha, että siitä tulisi hyvää?" He saavat oikeudenmukaisen tuomion. (Room. 3:8) Ja edelleen:

Mitä me siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, jotta armo tulisi suureksi? Ei tietenkään. Kuinka me, jotka olemme kuolleet synnille, vielä eläisimme siinä? Vai ettekö tiedä, että meidät kaikki, jotka on kastettu Kristukseen Jeesukseen, on kastettu hänen kuolemaansa? (Room. 6:1-3)

Parannus ei ole vain sitä, että tunnustaa syntinsä ja pyytää sitä anteeksi jatkaakseen sitten saman synnin harjoittamista. Se olisi synnin laastarointia armolla. Parannukseen sisältyy selkeä kääntyminen pois synnistä Jumalan puoleen ja taipuminen Jumalan tahtoon ja uuteen elämään, joka kantaa hedelmää Jumalalle.

Samalla on kuitenkin totta, että kun Pyhän Hengen voimalla taistelemme syntisessä lihassa asuvia himojamme vastaan, usein edelleen kärsimme tappiota ja joudumme nokka savessa pyytämään uutta armoa. Syvinkään lankeemus uskovan elämässä ei merkitse kuitenkaan pelastuksen menettämistä. Isän edessä se Jeesus, joka sovitti

koko maailman synnit, puolustaa langennutta ja Isä nostaa omansa jälleen jatkamaan matkaa elämän tiellä.

Jos varsinkin toistuvien samojen lankeemusten keskellä uskova alkaa epäillä, riittääkö Heran armo enää hänen laiselleen kompuroijalle, niin Johannes vakuuttaa, että Jeesus on koko maailman kaikkien ihmisten syntien sovitus. Näin ollen sovitus on voimassa aivan varmasti myös sinun elämääsi varten. Heprealaiskirje korostaakin: *Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan.* (Hepr. 4:16)

1. Joh. 2:3-27 Siitä me tiedämme

3. Siitä me tiedämme tuntevamme hänet, että pidämme hänen käskynsä.

4. Joka sanoo tuntevasa hänet mutta ei pidä hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä.

5. Mutta joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella tullut täydelliseksi. Tästä me tiedämme olevamme hänessä.

6. Joka sanoo pysyvänsä hänessä, on velvollinen vaeltamaan niin kuin hän vaelsi.

7. Rakkaani, en kirjoita teille uutta käskyä vaan vanhan käskyn, joka teillä on ollut alusta asti. Tämä vanha käsky on se sana, jonka te olette kuulleet.

8. Kuitenkin kirjoitan teille uuden käskyn, joka on toteutunut hänessä ja teissä, sillä pimeys väistyy ja todellinen valo jo loistaa.

9. Joka sanoo olevansa valossa mutta vihaa veljeään, on yhä pimeydessä.

10. Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa, eikä hän ole lankeemukseksi kenellekään.

11. Mutta joka vihaa veljeään, on pimeydessä. Hän vaeltaa pimeydessä eikä tiedä, minne menee, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä.

12. Minä kirjoitan teille, lapset, sillä synnit on annettu teille anteeksi hänen nimensä tähden.

13. Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet Pahan.

14. Minä kirjoitin teille, lapset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän. Minä kirjoitin teille,

isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka on ollut alusta asti. Minä kirjoitin teille, nuorukaiset, sillä te olette voimakkaita, Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet Pahan.

15. Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaus ei ole hänessä.

16. Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmien halu ja elämän korskeus, se ei ole Isästä vaan maailmasta.

17. Maailma katoaa himoineen, mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

18. Lapset, nyt on viimeinen aika. Te olette kuulleet, että Antikristus on tulossa, ja niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut. Siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika.

19. Meidän keskuudestamme he ovat lähteneet, mutta he eivät kuuluneet meihin. Jos he olisivat todella kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet joukossamme. Mutta pitihän käydä ilmi, etteivät kaikki ole yhtä meidän kanssamme.

20. Teillä on voiteltu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto.

21. En kirjoita teille sen tähden, ettette tuntisi totuutta, vaan siksi, että te tunnette sen ja tiedätte, ettei mikään valhe ole peräisin totuudesta.

22. Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, ja hän kieltää Isän ja Pojan.

23. *Ei kenelläkään, joka kieltää Pojan, ole myöskään Isää. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.*

24. *Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos teissä pysyy se, minkä olette kuulleet alusta asti, tekin pysytte Pojassa ja Isässä.*

25. *Ja tämä on se lupaus, jonka hän on meille antanut: iankaikkinen elämä.*

26. *Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka eksyttävät teitä.*

27. *Mutta mitä teihin tulee, se voitelu, jonka saitte häneltä, pysyy teissä, ettekä te ole kenenkään opetuksen tarpeessa. Hänen voitellunsa opettaa teitä kaikessa, ja se opetus on totta eikä valhetta. Niin kuin se on teitä opettanut, niin pysykää hänessä.*

Mistä sen voi tietää?

Mistä voi tietää olevansa Jumalan lapsi? Mistä voi päätellä, että joku toinen on elävä uskova kristitty? Näitä kysymyksiä jokainen uskova joutuu ajoittain pohtimaan ja varsinkin silloin, kun hän joutuu selvittämään itselleen ja muille pelastusvarmuuden perustaa.

Neljänlaisia ihmisiä

1. Pelastuskysymyksessä on olemassa neljän laisia ihmisiä. Ensinnäkin on ihmisiä, jotka eivät ole uskovia ja tietävät sen oikein hyvin. Sellaiselle Raamatun viesti on selkeä: "Tee parannus ja usko evankeliumi!" Kääntymällä Herran puoleen tunnustaen oman syntisyytensä, tietoiset synnit ja laiminlyöntinsä sekä turvautumalla Jeesuksen Golgatan ristillä tapahtuneeseen sovitukseen ja Hänen ylösnousemukseensa, ihminen pääsee ilman omia ansioita Jumalan lapseksi, pelastuu ja pääsee osalliseksi iankaikkisen elämän perintöön.

2. Toiseksi on olemassa niitä, jotka jopa hyvin vilpittömästi uskovat olevansa pelastettuja kristittyjä, mutta eivät todellisuudessa sitä ole. He saattavat osallistua säännöllisestikin seurakunnan toimintaan, mutta heiltä puuttuu pelastava usko. He saattavat olla myös tavalla tai toisella harhaan johdettuja, niin kuin jae 19 kertoo:

Meidän keskuudestamme he ovat lähteneet, mutta he eivät kuuluneet meihin. Jos he olisivat todella kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet joukossamme. Mutta pitihän käydä ilmi, etteivät kaikki ole yhtä meidän kanssamme.

Koska he ovat edelleen matkalla kohti kadotusta, vaikka luulevat pääsevänsä taivaaseen, heidän tilansa on erittäin vaarallinen. Pahinta on, jos he ovat paaduttaneet sydämensä siinä määrin, että ovat väärän rauhan vallassa.

Jottemme vain sortuisi tällaiseen tilaan Paavali kehottaa meitä tutkimaan sydämemme:

Tutkikaa itseänne, oletteko uskossa. Koetelkaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, ettekö tunne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei näin ole, te ette kestä koetusta. ... Emme näet voi mitään totuutta vastaan vaan ainoastaan totuuden puolesta. (2. Kor. 13:5,8)

Itsensä tutkimisessä tarvitaan mitta, joksi ei riitä se, miltä itsestä tuntuu. Ainoa todellinen mitta on Jumalan sanan totuus. Kun Herran sana pääsee tutkimaan sydämemme, vaellammeko parannuksessa ja turvaammeko todella Vapahtajaan. Siksi jokaisen aidon uskovan eräs tärkeä tuntomerkki on rukous:

Tutki minua, Jumala, ja tunne sydämeni, koettele minua ja tunne ajatukseni, ja jos näet tieni johtavan vaivaan, ohjaa minut iankaikkiselle tielle. (Ps. 139:23-24)

3. On sitten siitä, jotka ovat Jumalan lapsia. He ovat nähneet syntisyytensä syvyyden ja kääntyneet Herran puoleen niitä katuen ja anteeksiantoa anoen. Mutta siitä huolimatta, he edelleen pelkäävät Jumalan tuomiota ja kadotusta. Heitä vaivaa orjan pelko eikä lapsen turvallinen kunnioitus taivaallista Isää kohtaan. Usein heidän ongelmansa on se, että he katselevat omaa elämänsä ja näkevät sen riittämättömäksi, kun vertaavat sitä elämään, jota uskovan kristityn tulisi elää. Heille on erityisen tärkeitä suunnata katseensa itsestään Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovityönsä riittävyteen ja varmuuteen, sillä pelastusvarmuus ei ole varmuutta omasta uskostamme vaan varmuutta Pelastajasta ja Hänen pelastustesteistaan.

Itse elin lähes neljä vuotta tässä tilassa sortuen usein lainalaiseen ponnisteluun, vaikka olin selkeästi ja kirkkaasti tullut uskoon. Lopulta Pyhä Henki kirkasti minulle sanan: ”Jeesuksen veri riittää.” Se avasi minulle pelastusvarmuuden. Perille pääsyni varmuus on siinä, mitä Jeesus teki minun puolestani Golgatan ristillä ja ylösnousemuksen aamuna.

4. Lopulta on niitä, jotka ovat pelastuneet ja tietävät myös sen. Heillä on pelastusvarmuus, koska he luottavat Herran omiin lupauksiin. Heillä on ilo Herrassa, riemu siitä, että saavat olla Herran kanssa aina ja iäti eikä kukaan eikä mikään voi erottaa heitä Kristuksen rakkaudesta. Pelastusvarmuus kuuluu uskovan kristityn normaali elämään.

Kolme mittatikkua

Johanneksen ensimmäinen kirje antaa meille vastauksen, jonka perusteella voimme tietää tuntevamme Jeesuksen ja siksi omistaa myös pelastusvarmuus. On huomattava, että kysymys on nimenomaan tietämisestä eikä aina välttämättä siitä, että tuntuisi siltä. Raamattu on se mitta, jolla voimme arvioida itseämme tässä kysymyksessä. Tietenkin mitta soveltuu myös muidenkin ihmisten arviointiin. Johannes esittää tekstissämme kolme testiä: moraalisen, rakkauden ja opillisen.

Moraalinen testi (3-6)

Siitä me tiedämme tuntevamme hänet, että pidämme hänen käskynsä. Joka sanoo tuntevansa hänet mutta ei pidä hänen käskyjään, on valehtelija, eikä totuus ole hänessä. Mutta joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella tullut täydelliseksi. Tästä me tiedämme olevamme hänessä. Joka sanoo pysyvänsä hänessä, on velvollinen vaeltamaan niin kuin hän vaelsi. (3-6)

Jumalan tunteminen, Jumalan rakkauden täydellinen ilmeneminen ja Jumalassa pysyminen ilmenee Jeesuksen tahdon tekemisenä ja Jumalan sanan mukaan elämisenä. On kuitenkin huomattava, että lause ei pidä paikkaansa päinvastaiseen suuntaan. Ihminen ei tule Jumalan lapseksi sillä, että hän noudattaa Sanaa, vaan uudesti syntymällä eli saamalla Pyhän Hengen sydämeensä asumaan.

Kysymys on siitä, että elävä yhteys Jeesukseen tekee mahdolliseksi kuuliaisuuden Herran tahdolle ja se ilmenee sen vapaana ja iloisena noudattamisena. Se ei ole orjan työtä vaan vapautta Herran rakkaudessa. Jos kysymys olisi siitä, että pitäisi ensin vaeltaa niin kuin Jeesus vaelsi, voidakseen pysyä Herran yhteydessä, joudumme välittömästi epätoivoon, sillä kukaan ei voi elää synnittömästi niin kuin Jeesus. Mutta kun Jeesus itse Pyhässä Hengessä asettuu uskovaan asumaan, Hän itse alkaa kantaa meissä sellaista hedelmää, kuin Hänen maan päällinen elämänsäkin. Sana

”velvollinen” jakeessa 6 ilmaise toisaalta sen, että voimme antaa sillä tavalla syntiselle lihallemme valtaa, että Pyhän Hengen työ meissä ei pääse ilmenemään Herran tahtomalla tavalla.

Jeesus sanoi: *”Hedelmistä puu tunnetaan.”* Kuolleisiin puihin ei saada elämää sillä, että sen oksille ripustetaan hedelmiä. Mutta elävän puun voi päätellä hedelmistä. Niitä ovat muun muassa halu kuulla Herran ääntä, halu rukoilla, halu kertoa Herran hyvydestä muille, halu palvella muita jne. Tosin on tiedostettava, ettemme voi päästä missään näissä täydellisiksi tässä ajassa, sillä pelastuneessa ihmisessä vaikuttaa edelleen myös syntinen luonto haluineen. Mutta silti saamme Pyhän Hengen vaikutuksesta kasvaa näissä.

Uskovan elämä on erilaista kuin ei-uskovan. Kysymys ei ole suurista kokemuksista vaan elämästä: Se on nöyryyttä ja riippuvaisuutta Herrasta. Näistä asioista voimme päätellä, asuuko meissä Kristus ja vaikuttaako Hän meissä tahtomista ja tekemistä. Samaa mittaa voimme myös soveltaa toisiin ihmisiin.

Rakkauden testi (7-11)

Rakkaani, en kirjoita teille uutta käskyä vaan vanhan käskyn, joka teillä on ollut alusta asti. Tämä vanha käsky on se sana, jonka te olette kuulleet. Kuitenkin kirjoitan teille uuden käskyn, joka on toteutunut hänessä ja teissä, sillä pimeys väistyy ja todellinen valo jo loistaa. Joka sanoo olevansa valossa mutta vihaa veljeään, on yhä pimeydessä. Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa, eikä hän ole lankeemukseksi kenellekään. Mutta joka vihaa veljeään, on pimeydessä. Hän vaelttaa pimeydessä eikä tiedä, minne menee, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä. (7-11)

Valkeudessa vaeltaminen merkitsee rakkaudessa elämistä. Rakkauden lähde on Jeesuksen antama anteeksiantamus: *”Sen tähden sanon sinulle: hänen paljot syntinsä on annettu anteeksi, ja sen vuoksi hän rakasti paljon. Mutta se, jolle annetaan vähän anteeksi, rakastaa vähän.”* (Luuk. 7:47) Kun uskova tajuaa, kuinka suunnattoman syntivelan hän on saanut anteeksi, hänessä kumpuaa rakkaus sekä armon antajaa Jeesusta että toisia ihmisiä kohtaan.

Agape-pakkaus

Rakkaus, josta tässä puhutaan, ei ole tämän päivän tunnevaltaista rakkautta, joka kohdistuu vain hyviin ja miellyttäviin ihmisiin. Kysymys on agape-rakkaudesta, joka on omastaan antamista ja omistautumista toisen hyväksi. Jeesus kuvaa sitä näin: *Jos pidätte minun käskyni, te pysytte minun rakkaudessaani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan....Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäviensä puolesta.* (Joh. 15:10, 13) Rakkauden lähteen Hän kuvaa edelleen: *Tämä on minun käskyni: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä.* (Joh. 15:12) Emme kykene rakastamaan ketään, emme uskonveljiämme, emme Jumalaa, ellemmme ensin saa maistaa Jeesuksen rakkautta meitä kohtaan. Kun Golgatalla ilmenneen rakkauden otamme uskossa vastaan, siitä kumpuaa uusi elämä ja Herran käskyjen pitäminen.

Rakkaudettomuus on pimeyttä

Rakkauden eräs vastakohta on viha, joka on aina pimeydessä vaeltamista. Se ilmenee esimerkiksi toisten arvosteluna ja vikojen etsintänä. Toinen rakkauden vastakohta on välinpitämättömyys, joka on kiinnostunut vain itsestään ei muista. Molem-

mat synnit asuvat myös uskovan syntisessä luonnossa, mutta Pyhä Henki kuolettaa niitä, niin että niistä saadaan voitto.

Veljien rakastaminen on tahdonalaista toimintaa, koska siihen annetaan selkeä kehoitus. Se merkitsee halua olla ja viipyä uskovien seurassa niin, että kokee kuuluvansa heidän yhteyteensä. Rakkaus synnyttää halun ottaa toisten tarpeet huomioon, se on ilojen ja surujen jakamista. Edelleen se merkitsee sydänten avoimuutta, jossa ollaan valmiit kantamaan toisten puutteet.

Jälleen on tärkeä pitää mielessä oikea järjestys: Rakkaus ei synnytä pelastusvarmuutta, vaan varmuus Kristuksen työn riittävydestä ja sen vastaanottaminen uskossa synnyttää rakkauden.

Veljesrakkaus merkitsee myös sen näkemistä, että me olemme uskonelämässämme eri vaiheissa. (12-13) Lapset eli uskonelämän alussa olevat ovat saaneet syntinsä anteeksi ja tuntevat Isän. Pitemmälle kasvaneet nuoret ovat jo käyneet useita hengellisiä taisteluita ja voittaneet niissä Jumalan sanan voimalla. Isät eli uskossaan pitkälle päässeet tuntevat Herraa syvästi ja kasvavat yhä Herran tuntemisessa eli pyhityksessä.

Rakkaus Herraan merkitsee myös tietoista kääntymistä pois maailmallisesta menosta, sen himoista ja haluista. (15-17)

Rakkauden testiä voimme soveltaa itseemme, vaikka tiedostamme syvästi oman rakkautemme puutteellisuuden, koska aidot rakkauden teot vaikuttaa Herra. Silloinkin kun niihin sekoittuu syntisen luontomme itsekkäitä ja ylpeitä vaikuttimia, tiedämme, että laupeuden tekoja ei synny puristamalla omasta luonnostamme. Testi sopii myös muiden ihmisten arvioimiseen erittäin hyvin. Aitoa rakkautta kun ei voi peittää eikä salata, vaikka se kumpuaakin syntisestä mutta armahdetusta ihmisestä.

Opillinen testi (18-27)

Siksi teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: "Jeesus on kirottu." Kukaan ei myöskään voi sanoa: "Jeesus on Herra", muuten kuin Pyhässä Hengessä. (1. Kor, 12:3)

On olemassa oikeaa ja väärää opetusta. Pimeys pyrkii tunkeutumaan Jumalan seurakunnan valon keskelle. Viimeisen ajan erityinen tuntomerkki onkin se, että monet vaaralliset harhaopit murentavat uskovien rakkautta totuuteen soluttautumalla seurakunnan sisäpuolelle. (19)

Kun totuuden suhteelliseksi tekevä aikamme julistaa: "Kaikki tulevat uskollaan autuaiksi!" meidän on kysyttävä, mistä voidaan tietää, että uskomme on oikeaa. Meille on kuitenkin annettu selkeä mitta: Jumalan sana, apostolinen opetus, joka antaa meille objektiivisen mittanuoran, sekä Pyhän Hengen todistus, joka opettaa meitä ja kirkastaa Sanasta erityisesti Kristuksen. Nämä molemmat tarvitaan, jompikumpi ei yksinään riitä. Jumalan Sana on ehdoton totuus, uskottiin sitä tai ei, mutta ilman Pyhän Hengen työtä ihminen ei kykene omin päättelyin sitä ymmärtää oikein. Pyhä Henki toimii Sanan välityksellä ja synnyttää Raamatun lukijassa vakuuttuneisuuden sen totuudesta.

Ne ihmiset kuten Jehovan todistajat tai mormonit, jotka eivät tunnusta Jumalan sanan opettamaa Jeesuksen jumaluutta, eivät voi olla kristittyjä. (22-23)

Uskoon tulleitten yhteinen kokemus on, että ennen pelastumista Raamattu oli heille lukittu kirja, mutta kun he saivat Pyhän Hengen, sana alkoi aueta ja he pääsivät ammentamaan siitä yhä syvemmin totuuksia.

Selkeä sana

Mutta mitä teihin tulee, se voitelu, jonka saitte häneltä, pysyy teissä, ettekä te ole kenenkään opetuksen tarpeessa. Hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, ja se opetus on totta eikä valhetta. Niin kuin se on teitä opettanut, niin pysykää hänessä. (27)

Jae osoittaa, että Jumalan Sana Raamattu ja Pyhä Henki yhdessä ovat kyllin uskovalle. Niiden lisäksi ei tarvita mitään keskusjohtoista Raamatun selitystä tai tulkinta-auktoriteettia. Raamattu on riittävän selkeä ja ymmärrettävä, että sitä lukemalla ihminen voi tulla uskoon, kun hän tekee synneistään parannuksen ja uskoo evankeliumin Jeesuksen ristiä ja ylösnousemuksesta hänen hyväkseen. Toisaalta Pyhä Henki vie pelastetut keskinäiseen riippuvuuteen seurakunnassa, joka on Kristuksen ruumis. Sen yhteydessä opitaan ja opetetaan sitä muukaan, kuin Pyhä Henki avaa Raamattua.

Kun Jumalan Sana saa osua ihmisen sydämeen, Pyhä Henki todistaa sen omassa-tunnossa todeksi. Jeesus sanoi:

Kun hän (Pyhä Henki) tulee, hän osoittaa maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion: synnin, koska ihmiset eivät usko minuun, vanhurskauden, koska minä menen Isän luo ettekä te enää näe minua, ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu. (Joh. 16:8-11)

Synti paljastuu selän kääntämiseksi Jeesukselle, Jumalan hylkäämiseksi. Jumalan valmistama pelastukseen riittävä vanhurskaus ei löydy ihmisestä vaan siinä, että Jeesus kulki ristin sijaissovituksen, kuoleman ja ylösnousemuksen kautta Isän luo. Hän suurena Ylimmäisenä Pappina uhrasi oman verensä meidän syntiemme hyvikseksi ja lahjoitti meille täydellisen pyhän elämänsä meidän syntisen vaelluksemme sijalle. Näin Kristuksen lahjavanhurskauden saaneelle on suuri toivon kohde se, kun Jeesus tulee takaisin ja tuomioillaan toteuttaa täydellisen oikeudenmukaisuuden ja kukistaa Saatanan vallan lopullisesti.

Kun Pyhä Henki kirkastaa nuo asiat, näemme, kuka ja millainen on Kristus. Hän itse tulee meille syväksi varmuudeksemme pelastuksemme vahvuudesta. Opillista testiä Jumalan lapsen tulee soveltaa kaikkeen opetukseen, jota hän kuulee. Sillä hänen tulee myös tarkistaa oman uskonsa sisältöä. Kukaan, joka kieltää Kristuksen, ihmiseksi tulleen Jumalan ja Hänen pelastustekonsa, ei voi olla uskova kristitty. Harhaopettajat on siksi torjuttava seurakunnasta. Heitä ei saa päästää opettamaan mihinkään jumalanpalveluksiin eikä muihinkaan seurakunnan tilaisuuksiin.

Kolme yhdessä

Arvioidessamme ja mitatessamme omaa ja toisten ihmisten uskoa, meidän tulee käyttää kaikkia noita kolmea testiä. Meidän on katsottava, millaista moraalista elämää eletään, missä määrin Pyhän Hengen synnyttämä veljesrakkaus ilmenee ja onko

opetus Raamatun mukaista. Voi olla, että joku yksittäinen testi antaa hyvän arvion, mutta muut huonon. Siksi tarvitaan kaikki kolme.

1. Joh. 2:15-27 Viimeisen ajan eksytykset

15. Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaus ei ole hänessä.

16. Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmien halu ja elämän korskeus, se ei ole Isästä vaan maailmasta.

17. Maailma katoaa himoineen, mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

18. Lapset, nyt on viimeinen aika. Te olette kuulleet, että Antikristus on tulossa, ja niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut. Siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika.

19. Meidän keskuudestamme he ovat läheneet, mutta he eivät kuuluneet meihin. Jos he olisivat todella kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet joukossamme. Mutta piti hän käydä ilmi, etteivät kaikki ole yhtä meidän kanssamme.

20. Teillä on voitelu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto.

21. En kirjoita teille sen tähden, ettette tuntisi totuutta, vaan siksi, että te tunnette sen ja

tiedätte, ettei mikään valhe ole peräisin totuudesta.

22. Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, ja hän kieltää Isän ja Pojan.

23. Ei kenelläkään, joka kieltää Pojan, ole myöskään Isää. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.

24. Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos teissä pysyy se, minkä olette kuulleet alusta asti, tekin pysytte Pojassa ja Isässä.

25. Ja tämä on se lupaus, jonka hän on meille antanut: iankaikkinen elämä.

26. Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka eksyttävät teitä.

27. Mutta mitä teihin tulee, se voitelu, jonka saitte häneltä, pysyy teissä, ettekä te ole kenenkään opetuksen tarpeessa. Hänen voitellunsa opettaa teitä kaikessa, ja se opetus on totta eikä valhetta. Niin kuin se on teitä opettanut, niin pysykää hänessä.

Oletko eksyksissä?

Oletko koskaan eksynyt yksin metsässä? Vaikka minulla on varsin hyvä paikallisvaisto, olen muutamia kertoja huomannut olevani eksyksissä. Usein se huomasi vasta sitten, kun pitkän matkan kuljettuaan huomasi palanneensa samaan paikkaan, missä oli aiemmin havainnut olevansa eksyksissä. Siihen asti kuvittelin nimitäin olevani matkalla oikeaan suuntaan, mutta olinkin kulkenut ison ympyrän. Eksyminen ei siis ala siitä, että huomaa olevansa eksyksissä, vaan siitä kun kuvittelee olevansa edelleen ihan oikealla tiellä. Siksi on itse asiassa erinomainen asia, kun eksynyt huomaa olevansa eksyksissä. Sen tajuminen ei tietenkään ole mukava kokemus, mutta vasta sitten voi alkaa oikean tien todellinen etsiminen ja avun hakeminen.

Kadotuksen tie

Elämässä eksyksiin joutuminen on tietenkin paljon vaarallisempaa kuin metsässä eksyminen, vaikka senkin seurauksena on pahimmillaan fyysinen kuolema. Elämässä loppuun asti eksyksissä kulkevan osa on paljon kauheampi, kun hän lopulta joutuu viimeiselle tuomiolle ja joutuu ikuisesti kadotetuksi eroon Jumalan kirkkauden kasvoista.

Synnyntäisesti jokainen ihminen on synnin tähden jo valmiiksi eksyksissä. Mitä pitempään hän elää, sitä syvemmälle pimeyteen häntä ollaan vetämässä. Synnin vallassa ole ihminen on kuin sokea, jota taluttaa itse Sielunvihollinen kohti kuolemaa. Maailmasta, johon ihminen syntyy Johannes antaa nimittäin varsin synkän kuvan: *”...koko maailma on Pahan vallassa.”* (1. Joh. 5:19) Koko maailma on Paholaisen vallassa.

Elämän tie

Nyt Johannes kuitenkin kirjoittaa uskoville, jotka Herra Jeesus oli kutsunut pimeydestä valoon. Pyhä Henki oli julistetun lain ja evankeliumin sanan kautta uudestisyntyttänyt heidät, he olivat päässeet osalliseksi elämästä, he näkivät, mitä tietä tulee kulkea päästäkseen perille iankaikkiseen kirkkauden valtakuntaan, todelliseen kotiin, jossa saa olla aina Jeesuksen kanssa. Mutta niin kauan kuin olemme vielä matkalla, Saatana pyrkii yhä eksyttämään meitä pois elämän tieltä harhapoluille. Vaikka se ei kykenekään riistämään Herran omia taivaallisen Isän suurista käsistä ja viedä heiltä pelastusta, sen tavoite on saada uskovat lankeamaan synteihin, harhautumaan polulta ja kärsimään kaikenlaisista esteistä matkan varrella. Sielunvihollinen haluaa uskovista tehdä mahdollisimman surkean näköisiä, etteivät ne levittäisi evankeliumin valoa ja saattaisivat Jumalan nimen muiden ihmisten häväistäväksi. Tässä myyräntyössään se käyttää hyväksi sekä maailman houkutusia että kaikenlaisia harhaoppeja.

Maailman houkutukset

Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, Isän rakkaus ei ole hänessä. Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmien halu ja elämän korskeus, se ei ole Isästä vaan maailmasta. Maailma katoaa himoineen, mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti. (15-17)

Uskoon tulleella, Pyhän Hengen lahjan saaneella, Jumalan lapseksi otetulla, Kristuksen lahjavanhurskauteen puetulla ihmisellä on edelleen syntinen luonto eli liha, joka on täysin turmeltunut ja saastainen, vaikka Kristuksen uhrin tähden Jumala ei häntä enää siitä tuomitse. Pyhän Hengen voimalla tuota syntistä lihaa uskova pyrkii kuolettamaan niin, ettei se pääsisi uudelleen valtaan. Juuri lihassa asuvia himoja ja maailman houkutusia hyväksi käyttäen Sielunvihollinen herättää kaikkinaisia kiusauksia ja pyrkii viemään uskovan harhateille.

Kauniit kiusaukset

Meidän on hyvä tiedostaa, että maailman taholta tulevat viettelykset eivät yleensä tule epämiellyttävänä, vaan ikään kuin uusina ja hienoina mahdollisuuksia. Kiusaukset ovat kauniita ja viehättäviä. Epäjumalin palvelu ei välttämättä ole rumaa, päin vastoin se saattaa olla puettu mitä kauneimpaan musiikkiin, silmiä hiveleviin rituaaleihin ja vaikuttaviin rakennuksiin. Aivan erityisen houkuttelevana kiusaukset tulevat silloin, kun niihin kätkeytyy mahdollisuus päästä kiinni nopeaan taloudelliseen vaurastumiseen tai nopeaan uralla etenemiseen.

Tänä aikana Sielunvihollinen pyrkii erityisesti käyttämään hyväkseen eroottisia kiusauksia, koska sillä alueella ihmisillä on erityisen helppo pettää. Kysymyksen on vain siitä, että jokaisella ihmisellä on oikeus saada osakseen rakkautta nyt, kun on vapauduttu ahtaista rajoituksista. Rakkaudeksi puettu himo on erittäin viekoittelevaa.

Uskovan, joka kuvittelee, ettei häntä noin vain saada lankeamaan, kannattaa olla varuillaan. Jeesus tiesi, että vaikka henkemme saattaa olla hyvinkin altis seuraamaan totuutta, lihamme on todella heikko. Paavalikin vetoaa meihin: *Joka siis luulee seisovansa, katsokoon, ettei kaadu.* (1. Kor. 10:12)

Kiusauksen suuruus ei ole puolustus lankeemukselle

Toisaalta on tärkeää pitää mielessä se, että kiusausten houkuttavuus tai miellyttävyys ei ole minkäänlainen puolustus sille, jos Herran oma lankeaa synteihin. Heti seuraavassa lauseessa Paavali jatkaa: *Teitä ei ole kohdannut muu kuin inhimillinen kiusaus. Jumala on uskollinen. Hän ei salli teitä kiusattavan enempää kuin kestätte, vaan salliessaan kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn siitä, niin että voitte sen kestää.* (1. Kor. 10:13)

Jumala on jättänyt meidät tähän maailmaan, joka on täynnä kiusauksia, voidakseen käyttää meitä pelastuksen evankeliumin välittäjinä. Olemme siksi kaiken aikaa hengellisessä taistelussa Sielunvihollista vastaan. Mutta Herra ei salli meitä kiusattavana yli sen, mihin Hän itse antaa voiman. Jos siis kuitenkin lankeamme, syy on kokonaan meissä itsessämme ja meillä on silloin kaikki syy lähteä nopeasti tekemään parannus, tunnustaen lankeemuksemme ja pyytäen uutta puhdistusta sydämellemme Jeesuksen uhriveren kautta.

Maailman houkutusia vastaan Johannes tarjoaa selkeää reseptiä: Tee Jumalan tahto! Kun tiedät, mikä on Herran tahto, älä rupea neuvottelemaan Sielunvihollisen kanssa. Hylkää himojen kuiskuttelut ja toimi, tee Jumalan sanan mukaan. Sitä on Jumalan rakastaminen ja sille annetaan suuri lupaus: ”Pysyt ikuisesti!” Ikuinen elämä, Jumalan rakkaus ja Jumalan rakastaminen on lopulta se elämän vesi, joka tyydyttää sydämemme syvimmän. Tämän maailman houkutusiiin langennut löytää lopulta vain syvää tyhjyyttä sydämeensä. Jos olet langennut, käy välittömästi parannuksessa takaisin Herran luo. Häneltä riittää sinulle uusi armo tänäänkin.

Lopun aika

Lapset, nyt on viimeinen aika. Te olette kuulleet, että Antikristus on tulossa, ja niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut. Siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika. (18)

Me elämme juuri tänään viimeisiä aikoja eli lopun aikaa. Lopun aika alkoi Pyhän Hengen vuodattamisesta ja se jatkuu siihen asti, kunnes Jeesus palaa suuressa kirkkaudessaan maan päälle. Jeesus kuvaa viimeisiä aikoja muun muassa näin:

”Varokaa, ettei kukaan eksytä teitä. Sillä monet tulevat minun nimessäni ja sanovat: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monia. Te saatte kuulla sodan ääniä ja sanomia sodista, mutta älkää pelästykö. Näin täytyy tapahtua, mutta se ei vielä ole loppu. Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja monin paikoin tulee nälänhätää ja maanjäristyksiä. Mutta kaikki tämä on vasta synnytystuskien alkua. Silloin te joudutte ahdistukseen, monia teistä tapetaan, ja kaikki kansat vihaavat teitä minun nimeni tähden. Silloin monet luopuvat, ilmiantavat toisensa ja vihaavat toinen toistaan. Monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monia. Ja koska laittomuus lisääntyy, kylmenee monien rakkaus. Mutta joka kestää loppuun asti, pelastuu. Tämä valtakunnan evankeliumi julistetaan koko maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu.” (Matt. 24:4-14)

Viimeisenä aikana, kun Sielunvihollinen tietää, että sen lopullinen tuomio kadotuksessa lähestyy, se tekee kaikkensa kiusatakseen uskovia ja viivyttääkseen evankeliumin eteenpäin viemistä. Tätä seurakunnan aikakautta luonnehtivat erityisesti monenlaiset harhaopit. Viimeisten aikojen lopussa ilmestyy sitten Antikristus, jossa tiivistyy sekä uskonnollinen harha että maallinen kuninkuus. Anti-Kristus tarkoittaa siis vasta-Kristusta. Kun Kristus on kuningas, profeetta ja ylipappi samaan aikaan, Antikristus pyrkii kaikkeen saamaan mutta synnin, vääryyden ja väkivallan keinoin. Jos Jeesus sanoi itsestään, että Hän on totuus, niin Antikristus hallitsee nimen omaan manipuloimalla valheen totuuden näköiseksi, mikä on tietenkin kaikkien harjojen syvin luonne.

Viimeisten aikojen tuntomerkit

Toisessa kirjeessään Tessalonikan seurakunnalle Paavali kuvaa Antikristusta näin: *Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja kokoontumiseemme hänen luokseen, me pyydämme teitä, veljet, ... Älkää antako kenenkään millään tavoin eksyttää itseänne. Ensin näet tapahtuu luopumus ja ilmestyy laittomuuden ihminen, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai palvottavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeleihin ja julistaa olevansa Jumala. ... Laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa, kunhan vain poistuu tieltä se, joka sitä on vielä pidättämässä. Silloin ilmestyy tuo laitton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa kirkkaudella. Tuon laittoman tuleminen tapahtuu Saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla tunnusteoin ja ihmeinä, kaikin vääryyden viettelyksin niille, jotka joutuvat kadotukseen, koska he eivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen voidakseen pelastua. (2. Tess. 2:1-10)*

Lopun ajan eli seurakunnan ajan tunnusmerkit Apostolien teot kuvaa Joelin profetiaa lainaten näin:

'Viimeisinä päivinä on tapahtuva, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, nuorukaisenne näkevät näkyjä ja vanhuksenne uneksivat unia. Myös palvelijoitteni ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he profetoivat. Minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta, tulta ja savupatsaita. Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin tulee Herran päivä, suuri ja loistava. Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.' (Ap.t. 2:17-21)

Lopun aikana Jumalan seurakunnalla on Pyhä Henki, jonka voimassa se julistaa erilaisia armolahjoja käyttäen evankeliumin sanomaa kaikkialla maailmassa. Juuri ennen Jeesuksen paluuta tapahtuu Antikristuksen hallinta, jolloin maailmassa tapahtuu suuria mullistuksia. Niitä kuvaa yksityiskohtaisesti Ilmestyskirja. Tärkein tuntomerkki koko kaudelle on kuitenkin se, että silloin ihmisten on mahdollista pelastua. Kun he kuulevan evankeliumin Jeesuksen Golgatan kärsimyksestä, kuolemasta ja ylösnousemuksesta, he voivat huutaa Jeesusta avuksi ja se riittää pelastumiseen.

Harhaopit

Uskovat joutuvat taistelemaan monenlaisissa paineissa, mutta niistä pahimpia ovat monenlaiset harhaopit. Jo alkuseurakunta kohtasi monia harhoja ja läpi koko kristillisen seurakunnan samoja harhoja on noussut yhä uudelleen aina hiukan aikaansa tilanteisiin sopeutuneina.

Meidän keskuudestamme he ovat lähteneet, mutta he eivät kuuluneet meihin. Jos he olisivat todella kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet joukossamme. Mutta pitihän käydä ilmi, etteivät kaikki ole yhtä meidän kanssamme.(19)

Harhaopin yksi salakavaluus toisin kuin kohdatessamme muita uskontoja on se, että lähes aina ne ovat syntyneet seurakunnan sisältä. Tietenkin se on Sielunvihollisen strategian mukaista, sillä siten aitoja uskovia on helpoin eksyttää. Usein harha alkaa pelkästään siten, että joku seurakuntaan kuuluva alkaa korostaa jotain sinänsä aivan oikeaa Raamatun oppia yksipuolisesti ja lopulta sillä yhdellä opilla jyrää alleen kaikki muut Raamatun opetukset. Kun hyvien tekojen tekemistä alettiin korostaa yli kaiken muun, niin päädyttiin katoliseen pelastusoppiin. Kun taas alettiin korostaa Jeesuksen toista tulemistä yli kaiken muun, päädyttiin lopulta jehovantodistajien oppiin.

Toinen tyypillinen harhojen syntymistapa on se, että sinänsä oikeaan raamatullista oppia aletaan tulkitsemaan muista uskonnoista saaduilla tai maallisista filosofioista omaksutuilla käsitteillä. Tänä päivänä on hyvin yleistä lukea Raamattua psykologisen humanismin silmälaseilla ja päädytään aivan muuhun kuin kristinuskoon. Kolmas tapa on ujuttaa kristillisen kirkon sisälle muista uskonnoista lainattuja tapoja ja menetelmiä, jolloin päädytään jälleen harhaan.

Pahinta, mitä seurakunnalle voi tapahtua on, että se alkaa suosia keskuudessaan harhoja tai edes sietämään niitä. Tuloksena voi olla, että koko seurakunta voi joutua harhan valtaan. Harhojen väärästä suvaitsemisesta Jeesus antoi tiukat sanat Tyatiran seurakunnalle:

Mutta se minulla on sinua vastaan, että suvaitset tuota naista, lisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua. (Ilm. 2:20)

Väärä suvaitsevaisuus on erityisesti tämän päivän ongelma monissa seurakunnissa. Sen sijaan Johanneksen kirjeen saavissa seurakunnissa harhoja ei siedetty ja niiden valtaan joutuneet erotettiin seurakunnasta, johon he eivät syvimmitään olleet koskaan kuuluneetkaan. On siis olemassa tervettä seurakunnan repeytymistä, kun harhaoppiset seuraajineen suljetaan seurakuntakurissa sen ulkopuolelle. Sellainen kristittyjen yhteyden vaalimisen yrittäminen, joka tapahtuu totuuden kustannuksella, johtaa vain harhaan.

Voitelu - voitto harhoista

Teillä on voitelu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto. En kirjoita teille sen tähden, ettette tuntisi totuutta, vaan siksi, että te tunnette sen ja tiedätte, ettei mikään valhe ole peräisin totuudesta. (20-21) .... Mutta mitä teihin tulee, se voitelu, jonka saitte häneltä, pysyy teissä, ettekä te ole kenenkään opetuksen tarpeessa. Hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, ja se opetus on totta eikä valhetta. Niin kuin se on teitä opettanut, niin pysykää hänessä.(27)

Uskovan ja seurakunnan ei tarvitse kuitenkaan joutua paniikin valtaan, kun harhaopit leviävät ja kaikenlaisia eksyttäjiä esiintyy aina Antikristukseen asti. Syy on siinä, että uudestisyntyneellä uskovaalla on Pyhä Henki sydämessä asumassa. Lisäksi hänellä on Pyhän Hengen kirjoituttama Pyhä Raamattu. Sanassa on totuus, joka voittaa kaiken valheen. Pyhä Henki avaa meille Raamatun sanassa annetun totuuden, jonka

perusteella voimme arvioida kaikkea sitä harhaa, jota ympärillämme on ja myös sitä, mikä on syystä tai toisesta päässyt tunkeutumaan joka sydämeemme asti. Jeesus itse kuvaa tätä voittoa eli Pyhän Hengen totuutta avaavaa työtä:

Ellen mene pois, ei Puolustaja tule teidän luoksenne, mutta mentyäni pois minä lähetän hänet luoksenne. Kun hän tulee, hän osoittaa maailmalle todeksi synnin, vanhurskauden ja tuomion: synnin, koska ihmiset eivät usko minuun, vanhurskauden, koska minä menen Isän luo ettekä te enää näe minua, ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.... kun Totuuden Henki tulee, hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen. Hän ei puhu omia ajatuksiaan, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja hän ilmoittaa teille, mitä on tuleva. Hän kirkastaa minut, sillä hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille. (Joh. 16:7-14)

Taistelussa harhoja vastaan emme siis ole omassa varassamme. Meillä on Totuuden Henki Puolustajanamme ja Raamatun sana mittanamme. Siksi ei ole myöskään ihme, että Saatana on tehnyt halki koko kristillisen kirkon ajan rajuimmat hyökkäyksensä juuri Raamatun luotettavuutta vastaan. Heti kun annamme siinä periksi olemme vaarassa joutua eksyksiin ja tuuliajolle.

Ydinkohta

Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, ja hän kieltää Isän ja Pojan. Ei kenelläkään, joka kieltää Pojan, ole myöskään Isää. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä. (22-23)

Kaikkia harhaopettajia ja harhoja kohdatessamme tärkein asia, mihin meidän tulee kiinnittää huomiomme, on se, mitä sanotaan Jumalan kolminaisuudesta ja Jeesuksen Kristuksen täydestä ihmisyydestä ja täydestä jumaluudesta. Jos niiden kohdalla esiintyy vähäisintäkin poikkeamaa Raamatun opetuksesta, opetus ja opettaja on tuomittava harhaoppisena. Vain Jeesuksen kautta ihminen voi tuntea Jumalan.

Halki vuosisatojen on ollut niitä, jotka kieltävät Jeesuksen ihmisyyden ja pitävät häntä vain Jumalana. Vastaavasti on niitä, jotka pitävät Jeesusta vain ihmisenä ja kieltävät Hänen jumaluutensa. Tänä päivänä jälkimmäinen on tyypillistä harhoissa. Todellisena ihmisenä ja todellisena Jumalan Kristus sovitti ihmiskunnan synnin. Ilman Hänen lunastustyötään kenenkään ei ole mahdollista päästä Isän luokse ja tuntea Jumala.

Pysyvä pelastus

Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos teissä pysyy se, minkä olette kuulleet alusta asti, tekin pysytte Pojassa ja Isässä. Ja tämä on se lupaus, jonka hän on meille antanut: iankaikkinen elämä. Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka eksyttävät teitä. (24-26)

Johannes tiivistää harhaoppisuuden suurenmoiseen lupaukseen: Koska uudesti-syntyneessä uskovassa asuu Pyhä Henki, joka voitellullaan avaa meille ilmoittamaansa sanaa, ja kun me pysymme tuossa Pyhän Hengen valaisemassa Raamatussa ilmoitetussa sanassa, niin Poika Jeesus Kristus ja Isä pysyvät meissä. Se taas merkitsee iankaikkisen elämän omistamista. Iankaikkinen elämähän on laadullisesti sitä, että tunnemme Isän ja Pojan henkilökohtaisella tavalla, ja määrällisesti sitä, että koko pitkän iankaikkisuuden ajan saamme olla yhdessä Kolmiyhdyksen Jumalan

kanssa, Häntä ylistäen ja Hänessä riemuiten. lankaikkinen elämä ei ala vasta kuolemasta vaan siitä hetkestä, kun ihminen pelastuu täällä ajassa. Se alkaa siis jo täällä ja jatkuu iäti taivaassa. Nyt saamme kokea sen todellisuutta sitä mukaan kuin pysymme Jumalan sanassa, kuuntelemme sen kautta Herran ääntä, ihastelemme Raamattu-peilistä Kristuksen kirkkautta ja rakkaudesta Häneen teemme mielellämme Hänen tahtonsa elämässämme kiitoksena siitä, että Hän pelasti meidät. lankaik- kisen elämän yli kuolemalla ei ole mitään valtaa.

Opetus siitä, mitä pysyminen Kristuksessa on käytännössä, löytyy seuraavan linkin alta: <http://www.pihkala.net/Saarnat/Pyhitys.pdf>
Se käsittelee Johanneksen evankeliumin lukua 15.

1. Joh. 2:24-28 Valmistautuminen Herra paluuseen

24. Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos teissä pysyy se, minkä olette kuulleet alusta asti, tekin pysytte Pojassa ja Isässä.

25. Ja tämä on se lupaus, jonka hän on meille antanut: iankaikkinen elämä.

26. Tämän olen kirjoittanut teille niistä, jotka eksyttävät teitä.

27. Mutta mitä teihin tulee, se voitelu, jonka saitte häneltä, pysyy teissä, ettekä te ole

kenenkään opetuksen tarpeessa. Hänen voitellunsa opettaa teitä kaikessa, ja se opetus on totta eikä valhetta. Niin kuin se on teitä opettanut, niin pysykää hänessä.

28. Ja nyt, lapset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi rohkea luottamus emmekä joutuisi häveten väistymään hänen luotaan, kun hän tulee.

Kotimaahan paluun kynnyksellä

Kun olemme nyt (5.3.1989 Anan) Suomeen paluun kynnyksellä, ajatukset väkisinkin suuntautuvat toisaalta taakse kuluneeseen ja toisaalta eteenpäin. Mitä kuluneiden 4½ vuoden aikana on täällä Ananin seurakunnassa tapahtunut? Millaista työtä olemme tehneet? Millaisiin ihmisiin tutustuneet? Millaista hyvyttä ja rakkautta olemme osaksemme saaneet? Millaisia koettelemuksia ja vaikeuksia on ollut?

Kun ortodoksipiispa Paavaliilta kysyttiin haastattelussa ennen eläkkeelle siirtymistä, oliko hänellä elämässään mitään kaduttavaa, vastaus oli: Paljon, kovin paljon kaduttavaa. Päivittäin joudun Herrani eteen syntejäni katumaan.”

Vähäinen ei ole se hyvyyden ja armon määrä, mitä olemme osaksemme saaneet, mutta enemmän on katumuksen aihetta. Siksi katsoessamme taaksepäin, emme rajoitu kuluneisiin 4½ vuoteen, vaan tähyilemme taaksepäin 1959 vuoden päähän, siihen perjantaihin maaliskuun vaihteessa, jolloin Jeesus Vapahtajamme lyötiin ristille, jotta minä ja perheeni saisimme syntimme anteeksi tänään. Ilman tuota menneisyyden suurta armopäivää elämä olisi liian raskasta kuljettavaksi. Mutta nytpä Hänen armonsa riittää peittämään veriruskeat syntimme. Toivomme on, että myös

Ananin seurakuntavoisi antaa anteeksi siinä, missä olemme itse kullekin kipua tuottaneet omilla synneillämme.

Toisaalta katseemme kääntyy myös eteenpäin. Mitä on edessämme? Mitä kohtaamme Suomessa? Millainen tulee olemaan tehtävämme siellä? Millaisiin vaikeuksiin törmäämme yrittäessämme sopeutua sinne? Salliiko oma ja lastemme terveys vielä paluun Japaniin vai ei? Eteenpäin katsellessamme on todellista aihetta levottomuuteen. Siksi meidän on nostettava katseemme tulevista 1½ vuodesta pidemmälle aina Jeesuksen toisen tulemisen riemulliseen päivään asti. Hän tulee takaisin, olemme matkalla tuota voittoa päivää kohten, siksi saamme olla turvallisella mielellä.

Menneen yllä lukee ”Anteeksi annettu” ja tulevan yllä ”Toivo”.

Vaellus sillalla

Kristityn elämä on vaellusta sillalla, jonka tukipilareina ovat nuo kaksi järkkymätöntä tosiasiaa: Jeesus tuli, Hän otti pois syntimme, kuisti kuoleman ja antoi Pyhässä Hengessä uuden elämän. Jeesus tulee, saamme olla aina Hänen kanssaan täydellisessä kirkkauden, puhtauden ja valkeuden uudessa valtakunnassa.

Herran omalle Jeesuksen paluu on kuin häät niitä odottavalle morsiamelle. Kristitty ei ole siis ensi sijassa kiinnostunut siitä, *mitä* tulevaisuudessa *tapahtuu*, vaan siitä, *kuka* tulee.

Raamattu kyllä kertoo meille myös, mitä tapahtuu, mutta niin pian kuin tulevaisuuden tapahtumat erotetaan Herrasta, joudutaan kauhun valtaan, kuten hiljattain kun Nostradamuksen ennustukset nousivat suuren mielenkiinnon kohteeksi täällä Japanissa. Ennen Jeesuksen toista tuloa asiat maan päällä menevät perusteellisen sekaisin. Sodat, nälkä, vainot, maanjäristykset lisääntyvät. Harhat leviävät, laittomuus kasvaa ja ydinkatastrofit lisääntyvät. Samaan aikaan kuitenkin evankeliumi leviää todistukseksi kaikille kansoille. Pääasia on kuitenkin, että Herra tulee. Hän tulee kuninkaana, ehdottomana Hallitsijana. Hän tulee Tuomarina, joka saattaa täydellisen oikeuden voimaan. Hän tulee Vapahtajana, joka vapauttaa omansa kaikesta synnistä ja synnin seurauksista. Hän vie omansa uuden taivaan ja uuden maan kirkkauteen.

Olenko valmis?

Jumalan valtakunnan työntekijänä ensimmäinen ja tärkein asia on se, että olen itse valmis Herran tuloon, tapahtui se sitten milloin tahansa. Toinen huolen aihe on se, että muutkin ihmiset pääsisivät Herran luo ja elävään yhteyteen Hänen kanssaan ja pysyisivät Hänessä huolimatta mitä moninaisimmista kiusauksista, joita joudumme kohtaamaan. Jeesus kehottaa: ”Pysykää minussa, sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.”

”Pysykää minussa!”

...lapset, pysykää hänessä...

Jeesuksessa pysyminen merkitsee uskollisuutta Hänen opettamalleen totuudelle. Jae 24 kuuluu: *Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos teissä pysyy se, minkä olette kuulleet alusta asti, tekin pysytte Pojassa ja Isässä. (24)*

Pelastuksemme perusta on muuttumaton. Siksi vaellus uskossa on aina paluuta saamaan Jeesuksen ristin uhrista ja ylösnousemuksen voitosta. Totuus on jo luontensa

perusteella muuttumaton. Meidän totuuden tuntemisemme kyllä kasvaa, mutta totuus itse ei muutu. Uskollisuus yhdelle suurelle totuudelle ei ole aina helppoa, kun näemme oman taipumuksemme muuttuvaisuuteen. Vain Jumalan armon voimalla voimme pysyä uskollisina totuudelle.

Tänä päivänä on kyllä modernia olla epäilijä ja kyselijä, mutta epäilyasenne vie ihmisen lopulta pimeyteen, koska siten ei voi löytää totuutta. Usein siihen sisältyy ajatus, että kukaan ei muka voisikaan löytää totuutta. Mutta rehellinen etsijä ei voi tyytyä vähempään kuin, että hän löytää totuuden. Totuus on mahdollista löytää ja päästä iloitsemaan siitä, että saa elää totuudessa.

Jeesuksen täydellinen synnitön elämä puolestasi ja Hänen sovitustyönsä Golgatalla on se totuus, jonka varassa Jumala vanhurskauttaa uskovan. Sama totuus myös pyhittää meidät ja lopulta kirkastaa meidät ylösnousemusruumiissa. Pysy Jeesuksessa antamalla Hänen sanansa pysyä sinussa.

Muuttumaton luottamus

Kehotus pysyä Kristuksessa tähtää luottamuksemme muuttumattomuuteen. Kun ensi kerran maistoit toivoa, sinä lepäsit yksin Jeesuksen varassa. Et turvautunut lain tekoihin, omiin uskonnollisiin suorituksiisi, et tunteisiisi, et tietosi, et päätökseesi, vaan yksin Jeesukseen ja Hänen täytettyyn työhönsä Golgatalla sinun hyväksesi. Sinulle sanottiin: ”Usko ainoastaan!” Tänäkin kysytään tätä samaa, pysymistä yksin siinä, mitä Jeesus on ja mitä Hän on tehnyt. Jeesus on kuin laiva, jossa purjehdimme kohti taivaallista satamaa. Pysy laivassa, älä lähde itse uimaan.

Jeesus – elämämme päämäärä

Jeesuksessa pysyminen merkitsee myös sitä, että teemme Hänestä elämämme päämäärän. Elämme Kristuksen kautta ja siksi myös Kristukselle:

Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: Yksi on kuollut kaikkien puolesta, siispä kaikki ovat kuolleet. Hän on kuollut kaikkien puolesta, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka on heidän tähtensä kuollut ja noussut ylös. (2. Kor. 5:14-15)

Emme elä rikkauden, maineen tai itsetoteutuksen vaan Herran hyväksi. Toisaalta ei ole mitään sellaista työtä tai tehtävää, jota emme voisi ja saisi tehdä häntä varten. ”Söittepä tai joitte, nukuitte tai valvoitte, tehkää kaikki niin kuin Herralle!” Pysyminen Jeesuksessa merkitsee Hänen jatkuvaa seuraamistaan ja palveluaan kaikissa pienimmissäkin arjen askareissa. ”Maailma katoaa ja sen himo, mutta se, joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iankaikkisesti.”

Kaikessa tekemisessämme Kristuksen rakkaus on liikkeelle paneva voima, kun pysymme Hänessä. Siksi meidän tulee pysyä sitkeästi kuuliaisina Herralle. Hän on Päämies, me seuraajia. Meidän tehtävämme on kysyä ensin Herralta johdatusta eikä kulkea omia teitämme ja vasta jälkikäteen pyytää niille siunausta. Herran tahdon tie, Hänen seuraamisensa takaa siunauksen.

Hengellinen yhteys Herran kanssa

Pysyminen Jeesuksessa on jatkuvaa hengellistä yhteyttä Hänen kanssaan. Et ole elävä muuten kuin elimellisessä yhteydessä Herraan. Et ole pelastettu, ellei Hän ole sinun Pelastajasi. Et ole vanhurskautettu, Jumalalle kelpaava, ellei Jeesus ole van-

hurskautesi. Anna siksi Hänen johtaa elämäsi, sillä Hän on sinun elämäsi eikä tämä maailma.

Jeesuksessa pysymine on olemista "kotona" Hänessä. Hänessä me asumme ja liikumme. Hänen kanssaan voimme rentoutua, Hänessä löytyy todellinen lepo. Ei kai sinulla ole pelkoa, että sinut ajettaisiin pois omasta kodistasi.

Edellä jakeen 27 alkuosa kuuluu: *Mutta mitä teihin tulee, se voitelu, jonka saitte häneltä, pysyy teissä, ...* Jumalan Pyhä Henki asuu ja pysyy uskovassa, se on varma tosiasia, mutta silti sana kehottaa: "Pysykää Hänessä!" Pysyminen ei ole mekaanista vaan elimellistä. Voitelu eli Pyhä Henki huolehtii siitä, että voimme pysyä Jeesuksessa.

Kaiken, mihin Raamattu kehottaa meitä, se lupaa meille. Herran käsky sisältää voiman sen toteuttamiseen, kun olemme kuuliaisia sille.

Millaisille Johannes antaa kehotuksensa

Ja nyt, lapset, ...

Ilmaisu lapset kertoo apostoli Johanneksen rakkaudesta kirjeen saajiin. He ovat Jumalan lapsia, Jumalan rakkauden kohteita. Ilmaisu kertoo myös heidän heikkoudestaan, he eivät selviä eivätkä voi mitään ilman suurta Auttajaa vierellään. Lapsina he ovat helposti muutosten ja tunteittensa vietävissä. Siksi he tarvitsevat kehotusta: "Pysykää Vapahtajassa!" He ovat riippuvaisia päivittäisestä Herran huolenpidosta. Kun tämä maailma lupaa paljon mutta antaa lopulta vain tyhjyyttä, Herra täyttää tarpeemme ja huolehtii meistä. Herrasta erossa olemme kuin pienet lapset heitteillä.

Kehotuksen motiivi

...että meillä hänen ilmestyessään olisi rohkea luottamus emmekä joutuisi häveten väistymään hänen luotaan, kun hän tulee.

Apostoli haluaa, että meillä olisi turva ja luotettava varmuus odottaessamme yhdessä Jeesuksen paluuta kirkkaudessaan. Herran tulo on lähellä. Turvallisuus tulee itse Herralta, joka on joka hetki omiensa kanssa. Nyt Hän on salatulla tavalla Pyhässä Hengessä kanssamme, niin kuin Hän lupasi. "Olen teidän kanssanne jopa päivä maailman loppuun asti." Hänen julkinen ilmestymisensä toisessa tulemisessa saattaa ilmeiseksi sen, mikä on jo nyt todellisuutta. Herra on siis toisaalta läsnä, mutta toisaalta poissa.

Turva ja luottamus on seurausta siitä, että jatkuvasti pysymme Hänessä. Jos pysyt Hänessä nyt, kun et Häntä näe, tulet olemaan rohkea, kun Hän yhtäkkiä ilmestyy. Turva, luottamus merkitsee vapautta puhua. Kun Hän tulee, emme vaikenne peloisamme, vaan alamme ylistää Häntä iloissamme. Nyt jo saamme puhua Hänelle salassa rukoukskammiossamme, silloin avoimesti pyhällä rakkaudella.

Luottamuksemme perusta on Jeesuksen täytetty työ Golgatalla. Hän vuodatti verensä juuri minun puolestani. Hän huusi: "Se on täytetty!" Mitään ei jäänyt puutumaan. Olen saanut kaikki syntini, niin menneet, nykyiset kuin tulevatkin anteeksi. Hänen verensä riittää minullekin.

Ei kaduttavaa ja kuitenkin kaduttaa

Minulla on monessa asiassa aihetta muuttua paremmaksi, mutta en voi parantaa sitä evankeliumia, mitä olen julistanut. Olen valmis elämään sen varassa, kuolemaan sen varassa ja sen varassa saan riemuiten kohdata Herran kun Hän ilmestyy. Paavali sanoo näin:

Veljet, minä palautan mieleenne sen evankeliumin, jonka olen teille julistanut ja jonka olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte. Sen kautta te myös pelastutte, jos pidätte kiinni siitä sellaisena kuin minä sen teille julistin. (1. Kor. 15:1-2)

Sana Jeesuksen kuolemasta meidän syntiemme tähden, Hänen hautaamisestaan, ylösnousemisestaan kolmantena päivänä ja ilmestymisestään yli 500 hengelle on evankeliumi, jonka voimasta sain tulla pelastuksesta osalliseksi ja jonka voimassa saan nyt vaeltaa. Evankeliumin varassa saan seistä Herran kirkkauden ilmestymisessä Hänen kasvojensa edessä eikä minun tarvitse hävetä. Jeesus itse on pelastumiseni takuu. Kun pysyn Herrassa, Hänen ilmestyessään käy ilmi myös Hänen suorittamansa pelastustyön täyteys minussa.

Jos Herra ilmestyisi tänään, en pelkäisi, mutta minua hävettäisi, kuinka vähän olen Hänen hyväkseen toiminut, miten vähän jakanut rakkautta kadotukseen kulkeville ihmisille, miten puutteellisesti olekaan evankeliumia saarnannut.

Mitä on nyt tehtävä?

Miten sinä voit tänään tehdä, kun Herra on yhä ulkoisesti poissa? Miten sinä olet valmistautunut Herran tulemiseen takaisin kirkkaudessaan? Jos sinulta puuttuu vielä pelastus, käänny tänään Jeesuksen puoleen, tunnusta syntisi ja se, että tiesi vie ikuiseen vaivaan ilman Herran armoa. Vetoamalla siihen, että Jeesus on kuollut ja noussut kuolleista myös sinun tähtesi ja sinun hyväksesi, pyydä ja ano Häneltä anteeksiantamusta ja armoa. Hän itse lupaa antaa jokaiselle katuvalle synnit anteeksi ja ikuisen elämän. Huuda avuksesi Herran nimeä, sillä jokainen, joka huutaa Häntä avukseen pelastuu.

Sinulle, joka jo tunnet Herran evankeliumin sanan kuultuasi ja uskossa vastaan otettuasi, Herra sanoo: "Pysy minussa!" Pysy uskossa Jeesukseen, pitäydy Hänen totuuteensa, seuraa Hänen esimerkkiään ja asu Hänessä. Niin tehden voit toivottaa Jeesuksen tervetulleeksi, milloin ikänä Hän tulee kirkkaudessaan.

Herran paluun aika on meiltä salattu. Tee siksi työsi, askareesi päivittäin pysyen Hänessä, Hänen yhteydessään, Hänen kanssaan. Jaa myös evankeliumia muille, sillä mitä enennän sitä annat pois, sitä suurempana saat nähdä sen itsekin.

Oletko juuri nyt valmis? Hän tulee hetkellä, jota emme odota. Mutta silloin meitä odottaa kirkkaus, kunhan pysymme Kristuksessa. Ole valmis! Herrasi tulee!

PS.

Paluumme Suomeen vuonna 1989 oli perheellemme todellinen shokki. Lapset sairastuivat ja paluu Japaniin viivästyi 10 vuotta. Vasta vuonna 1999 alkoi uusi vaihe Japanin työssä. Se kesti vuoteen 2017. Nyt tätä puhtaaksi kirjoittaessani on vuosi 2024. Herran paluu on kovaa vauhtia lähestymässä.

1. Joh. 2:28-3:10 Valon ja pimeyden lapset

2:28. Ja nyt, lapset, **pysykää hänessä**, että meillä **hänen ilmestyessään olisi rohkea luottamus** emmekä joutuisi häveten väistymään hänen luotaan, kun hän tulee.

2:29. Jos kerran tiedätte, että hän on vanhurskas, te myös ymmärrätte, että jokainen, joka noudattaa vanhurskautta, on syntynyt hänestä.

3:1. Katsokaa, **millaista rakkautta Isä on meille osoittanut**, että meitä kutsutaan **Jumalan lapsiksi**, joita me olemmekin. Siksi maailma ei tunne meitä, eihän se tunne häntäkään.

2. Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme **tulevamme hänen kaltaisikseen**, kun hän ilmestyy, sillä me **saamme nähdä hänet** sellaisena kuin hän on.

3. Jokainen, joka panee häneen tämän toivon, **puhdistaa itsensä**, niin kuin hän on puhdas.

4. Jokainen, joka tekee syntiä, harjoittaa laittomuutta, sillä synti on laittomuutta.

5. Te tiedätte, että **hän ilmestyi ottamaan pois synnit**. Hänessä ei ole syntiä.

6. Ei kukaan, joka **pysyy hänessä**, tee syntiä, eikä kukaan, joka tekee syntiä, ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut.

7. Lapset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Joka noudattaa vanhurskautta, on vanhurskas, niin kuin hän on vanhurskas.

8. Joka tekee syntiä, on Paholaisesta, sillä Paholainen on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten **Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi Paholaisen teot**.

9. Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä. Hän ei voi tehdä syntiä, koska on syntynyt Jumalasta.

10. Tästä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä Paholaisen lapsia: se, joka ei noudata vanhurskautta, ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei rakasta veljeään.

Kuka sinä olet?

Mikä määrittää sinun identiteettisi? Kuka sinä varsinaisesti olet? Mikä on elämäsi lopullinen päämäärä? Miten se vaikuttaa päivittäiseen elämääsi? Mistä sinun varsinaisen minuutesi voi syvimmiltään tunnistaa? Johannes puhuu jaksossamme uskovan kristityn identiteetistä ja liittää sen Kristuksen kautta taivaalliseen Isään.

Tänä aikana ihmiset etsivät itselleen identiteettiä, oikeata minäkuvaa monin eri tavoin. Monelle se on työhön, menestykseen tai varallisuuteen perustuvaa imagon rakentamista. Päivän huuto on toisaalta vaatia toisilta tunnustusta erityisesti omille muista poikkeaville subjektiivisille kokemuksilleen seksuaalisuudesta identiteetistään. Saman aikaisesti näyttää siltä, että valtaosa suomalaisista harhailee tietämättä, mistä hän on tullut, mitä varten elää ja mihin hänen elämänsä johtaa.

Kristityn vaellus kohti suurta päätöstä

Johannes jakaa ihmiset selkeästi kahtia. Toiset ovat valon ja toiset pimeyden lapsia. Valon lapsen, uskovan kristityn varsinaisen identiteetti on siinä, että häntä kutsutaan Jumalan lapseksi. Hänkin oli kyllä ennen pimeydessä, mutta Jeesuksen lunastustyön tähden hän pääsi valoon ja nyt hän suuntautuu tulevaan täynnä toivoa.

Menneen yllä lukee *anteeksi annettu*, tulevan yllä lukee *toivo*. Kristityn elämä on vaellusta sillalla, jossa tukipilareina ovat nuo kaksi järkkymätöntä tosiasiaa:

- Jeesus tuli ottamaan pois syntimme, kukisti kuoleman ja Saatanan vallan sekä antoi Pyhässä Hengessä uuden elämän.
- Jeesus tulee takaisin toisen kerran. Saamme olla aina Hänen kanssaan täydellisessä kirkkauden, puhtauden ja rakkauden uudessa valtakunnassa.

Herran omalle Jeesuksen paluu on kuin häät niitä odottavalle morsiamelle. Kristitty ei ole siksi ensisijaisesti kiinnostunut siitä, **mitä** tulevaisuudessa **tapahtuu**, vaan siitä **Kuka tulee**. Raamattu kyllä kertoo myös, mitä tapahtuu, mutta niin pian kuin tulevat tapahtumat erotetaan Herrasta, joudutaan harhaan.

Ennen Jeesuksen paluuta

Ennen Jeesuksen toista tulemistä asiat menevät maan päällä perusteellisen sekaisin aivan niin kuin presidentti Reagan viimeisessä haastattelussaan kautensa lopussa totesi, vaikka kylmän sodan päättymisen sillä hetkellä näytti uumoilevan maailmanrauhaa. Hän tiesi asian Raamatun todistuksen perusteella. Ennen Herran tuloa joudumme kulkemaan läpi sotien, nälänhädän, vainon, maanjäristysten samalla, kun evankeliumi julistetaan todistukseksi kaikille kansoille. Harhaopit leviävät, laittomuus pääsee valtaan ja joudumme näkemään valtavan tuhon kuin ydinsadossa konsanaan.

Huomio pääasiaan

Kuitenkaan uskova ei kiinnitä katsettaan noihin tapahtumiin vaan pääasiaan: Jeesuksen tuloon. Hän saapuu kuninkaana, jolla on ehdoton ja lopullinen hallintavalta. Hän tuomitsee koko ihmiskunnan ja saattaa täydellisen oikeudenmukaisuuden voimaan. Hän tulee pilvissä vapauttamaan omansa kaikista synnin seurauksista. Hänen tulostaan alkaa uusi taivas ja uusi maa, joissa asuu vanhurskaus.

Jumalan valtakunnan lapsen ensimmäinen ja tärkein asia on se, että hän itse on valmis Herran tuloon, tapahtui se sitten milloin tahansa. Toinen huolen aihe on, että ihmiset tulisivat Herran luo ja pääsisivät elävään yhteyteen Hänen kanssaan sekä myös pysyisivät Hänessä huolimatta mitä moninaisimmista kiusauksista, joita joudumme kohtaamaan matkan varrella. Jeesus korostamalla korosti, miten tärkeää on pysyä Hänessä. Ilman Häntä emme voi tehdä mitään. Aina kuin kuvittelemme selviävämme ilman Häntä, lankeamme syntiin.

”Pysykää Hänessä!”

Mihin kehoitus pysyä Jeesuksessa tähtää? Siinä on ensiksikin kysymys uskollisuudesta Herran opettamalle totuudelle: *”Pysyköön teissä se, minkä olette kuulleet alusta asti. Jos teissä pysyy se, minkä olette kuulleet alusta asti, tekin pysytte Pojassa ja Isässä.”* (1. Joh. 2:24)

Pelastuksemme perustus on muuttumaton, siksi uskon vaellus on aina paluuta sanomaan Golgatan uhrista ja ylösnousemuksen voitosta. Totuus on jo luonteensa perusteella muuttumaton. Meidän totuuden tuntemisemme kyllä kasvaa, mutta totuus itse ei muutu. Uskollisuus yhdelle suurelle totuudelle ei ole aina helppoa, kun näemme itsessämme taipuvaisuuden muutoksiin. Vain Jumalan armon voimalla voimme pysyä uskollisina totuudelle.

On kovin modernia olla epäilijä ja kyselijä, mutta epäilyn asenne vie ihmisen lopulta pimeyteen, jossa ei totuutta löydy. Vastoin yleistä käsitystä on mahdollista löytää to-

tuus ja iloita siitä, että on päässyt omistamaan totuuden. Totuus, joka vanhurskautti sinut, on myös pyhittävä sinut ja lopulta kirkastava sinut. Pysy siksi Jeesuksessa, joka on Totuus. Se tapahtuu, kun annat Hänen sanansa pysyä sinussa.

Lepää Herrassa!

Kehotus ”Pysykää Hänessä” tähtää toiseksi luottamuksemme muuttumattomuuteen. Kun ensi kertaa maistoit toivoa, lepäsit yksin Jeesuksen varassa. Et turvautunut lain tekoihin, et tunteisiisi, et tietosi, et päätöksiisi vaan yksin Jeesukseen ja Hänen täytettyyn työhönsä Golgatalla. Usko ainoastaan! Tänäinkin sinulta kysytään tätä samaa: Pysy yksin siinä, mitä Jeesus on ja mitä Hän on tehnyt. Pelastuksessa sinut siirrettiin Kristus-laivaan, joka vie läpi myrskyjen kotisatamaan. Pysy vain laivan sisällä, älä lähde itse uimaan.

Jeesus elämän päämääränä

Jeesuksessa pysyminen merkitsee myös sitä, että teemme Hänestä elämämme päämäärän. Elämme Kristuksen kautta ja siksi myös Kristukselle: *”Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: Yksi on kuollut kaikkien puolesta, siispä kaikki ovat kuolleet. Hän on kuollut kaikkien puolesta, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan hänelle, joka on heidän tähtensä kuollut ja noussut ylös.”* (2. Kor. 5:14-15)

Elämä Herraa varten

Eräs Namibiassa työskennellyt lähetti käveli Okawango joen rannalla, kun hän kuuli joelta avunhuutoja. Hän näki, että eräs kansallinen mies oli joutunut veden varaan hänen kalastuskanoottinsa kaaduttua. Mies ei osannut uida, koska uimisen harjoittelu krokotiileja vilisevässä joessa on liian vaarallista. Siksi hän oli hukkumaisillaan. Lähetti työnsi rannalta veneen ja sai miehen pelastetuksi.

Seuraavana aamuna varhain lähetin ovelle koputettiin. Kun hän avasi oven, sen edessä oli polvillaan edellisenä päivänä joesta pelastunut mies, joka ei tullut vain kiittämään auttajaansa vaan sanoi: ”Tulin ollakseni tästä lähtien sinun orjasi. Tee minulle, mitä ikinä tahdot!” Lähetti tietenkin torjui sanotun, mutta mies jatkoi: ”Ellet olisi eilen pelastanut minua hukkumasta, olisin nyt kuollut. Näin ollen elämäni tästä eteenpäin ei kuulu enää minulle vaan sinulle, joka pelastit minut.”

Miehen ajattelu oli täysin johdonmukaista ja pitää yhtä sen kanssa, mitä Paavali edellä sanoi. Pelastuksessa uskova kuolee yhdessä Kristuksen kanssa itselleen ja nousee kuolleista yhdessä Kristuksen kanssa elääkseen koko loppuelämänsä ja koko ikuisuuden Jeesusta varten.

Yhteydessä elämän lähteeseen

Emme elä rikkaiden, maineen tai itsekorotuksen vaan Herran hyväksi. Pysyminen Jeesuksessa merkitsee jatkuvaa Hänen seuraamistaan ja Hänen palvontaansa, jonka liikkeelle paneva voima on Kristuksen meihin osoittama rakkaus. *”Maailma katoaa ja sen himo, mutta se joka tekee Jumala tahdon pysyy iankaikkisesti.”* (1. Joh. 2:17)

Pysyminen Jeesuksessa merkitsee sitkeää kuuliaisuutta Herralle. Hän on Päämies ja me seuraajia. Edelleen se on jatkuvaa hengellistä yhteyttä Herran kanssa. Kukaan ei ole elävä muuten kuin yhteydessä Herraan, elämän lähteeseen. Et ole pelastettu,

ellei Hän ole Pelastajasi. Et ole vanhurskautettu, ellei Hän ole sinun vanhurskautesi. Anna siksi Hänen johtaa elämääsi. Hän on elämä, ei tämä maailma.

Jeesuksessa pysyminen on olemista "kotona" Hänessä. Saamme asua Hänessä ja rentoutua Hänen luonaan. Hän on lepopaikkamme, asuntomme. Pelkäätkö sinä tulla ajetuksi pois omasta kodistasi? Jakeen 2:27 loppu sanoo: "Te pysytte Hänessä." Tämän varman tosiasian todettuaan Johanne kehottaa: "Pysykää Hänessä!" Pysyminen ei ole mekaanista vaan elimellistä. Herran voitelu eli Pyhä Henki huolehtii siitä, että **voimme** pysyä Jeesuksessa.

Kaiken, mihin Raamattu meitä kehottaa, se toisaalla myös lupaa meille. Herran käskyn sisältyy voima sen toteuttamiseen. Voima alkaa kuitenkin vaikuttaa vasta sitten, kun olemme kuuliaisina Herran sanalle.

Lapset

Katsokaa, millaista rakkautta Isä on meille osoittanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. (3:1)

Millaisia ovat kehotuksen saaneet uskovat? Apostoli Johannes kutsuu heitä lapsiksi tai lapsukaisiksi. Ilmaisuu kertoo hänen rakkaudesta kirjeen saajiin, mutta ennen kaikkea siitä, että he ovat Jumalan lapsia, Jumalan rakkauden kohteita.

Lapset ovat helposti muuttuvia ja tunteittensa heiteltäviä. Juuri siksi heitä tulee kehottaa pysymään Vapahtajan yhteydessä. He ovat riippuvaisia Herran huolenpidosta. Jeesus pitää omistaan huolta – tämä maailma lupaa paljon, mutta antaa lopulta vain tyhjyyttä. Herran yhteydessä on yltäkyläinen elämä. Hänestä erossa olet kuin heitteille jätetty pieni lapsi.

Paavali kirjoittaa Jumalan lapsen olemuksesta, oikeuksista ja vaelluksesta näin: *Kaikki, joita Jumalan Henki johdattaa, ovat Jumalan lapsia. Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä ja perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme. Päätellen siis, etteivät tämän nykyisen ajan kärsimykset ole verrattavissa siihen kirkkauteen, joka on ilmestynyt meihin. (Room. 8:14-18)*

Maailma ei ymmärrä

Siksi maailma ei tunne meitä, eihän se tunne häntäkään. (3:1)

Maailman ihmiset eivät syvimmiltään kykene ymmärtämään Raamattua eivätkä myöskään uskovien ihmisten elämän- ja ajattelun tapaa. Paavali kuvaa asiaa näin: *Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, jotta tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut... Sielullinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä on Jumalan Hengestä, sillä se on hänelle hullutusta, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska sitä on tutkittava hengellisesti. Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkii kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkimaan. (1. Kor. 2:12-15)*

Meidän ei siksi pidä ihmetellä, jos ei-kristityt eivät ymmärrä meitä tai jopa pilkkaavat meitä. He ovat edelleen pimeyden vallassa. Vasta kun Kristus on saanut valaista heidän sydämensä, he alkavat ymmärtää oikein. Parhaita tuntomerkkejä siitä, että joku on tullut uskoon, on se, kun hän kertoo Raamatun avautuvan hänelle uudella tavalla. Ilman Pyhän Hengen lahjaa se pysyy ihmisille suljettuna kirjana.

Jumalan lapsen ihana osa

Ihmisellä ei voi olla mitään niin korkeaa ja ihanaa asemaa kuin saada olla Jumalan lapsi. On aivan käsittämättömän suurta armoa, että Jumala kutsuu meitä, jotka syntimme tähden olisimme ansainneet ikuisen kadotustuomion, samalla nimellä kuin omaa Poikaansa Jeesusta Kristusta. Saamme olla Jumalan lapsia! Kristuksessa oleva vanhurskaus on lahjoitettu meille niin, että Isän silmissä olemme yhtä vanhurskaita kuin Jeesus itse, yhtä suuren rakkauden kohteita kuin Jeesus itse. Tämä kaikki on voimassa jo nyt, vaikka vaellamme yhä monella tavalla pimeän maailman keskellä. Juuri siksi meidän tulee pysyä Kristuksen armossa. *...että meillä hänen ilmestyessään olisi rohkea luottamus emmekä joutuisi häveten väistymään hänen luotaan, kun hän tulee. (2:28)*

Kehotuksen motiivi

Jeesuksessa pysyminen takaa meille turvan, luotettavan varmuuden. Se on yksinkertaista luottamusta Herraan, joka on turvallisuutemme lähde. Hänen paluunsa on lähellä. Jo nyt Hän on Pyhässä Hengessä kanssamme, niin kuin Hän lupasi lähetyskäselyssä: *"Minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."* Hänen tulemisensa päivänä tulee julkiseksi se, mikä on jo nyt todellisuutta elämässämme. Herra on toisaalta jo nyt läsnä, mutta toisaalta vielä myös poissa. Elämme "jo nyt – ei vielä" jännitteessä.

Turva ja luottamus on seurausta siitä, että jatkuvasti pysymme Herrassa. Jos pysyt Hänessä nyt, kun et vielä näe Häntä, tulet olemaan rohkea, kun Hän yhtäkkiä ilmestyy. Turva ja luottamus merkitsevät vapautta puhua. Kun Hän tulee, emme vaikenne peloissamme, vaan alamme ylistää Häntä iloissamme. Nyt puhumme Hänelle salassa rukouskammioissamme, silloin avoimesti pyhällä arkuudella.

Meillä on monessa asiassa aihetta muuttua paremmiksi, mutta emme voi parantaa sitä evankeliumia, mitä olemme julistaneet. Olemme valmiit elämään ja kuolemaan sen varassa. Siihen turvaten kohtaamme Herran, kun Hän ilmestyy. Jos sinä pysyt Herrassa, niin Hänen ilmestymisessään myös sinä ilmestyt: Herran pelastustyön täyteys tulee sinussa näkyviin.

Kristuksen kaltaisuus

Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on. (3:2)

Vielä tänään saatamme kompuroida monien kiusausten ja lankeemusten keskellä, mutta Kristuksen sovituksen tähden meille luetun lahjavanhurskauden tähden saamme nostaa katseemme siihen lopulliseen, mihin Herra omat lapsensa suurella rakkaudessaan vie: Saamme tulla kirkastetun Kristuksen kaltaisiksi, saamme samanlaisen ylösnousemusruumiin, kuin millainen on Jeesuksella ja jonka kirkkautta Johannes kuvaa ilmestyskirjassa näin:

Kääntyessäni näin seitsemän kultaista lampunjalkaa ja lampunjalkojen keskellä kuin Ihmisen Pojan, pukeutuneena pitkäliepeiseen viittaa ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyöttäytyneenä. Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset kuin valkoinen villa, kuin lumi, ja hänen silmänsä olivat kuin tulen liekki. Hänen jalkansa olivat kuin sulatusuunissa hehkuva vaski, ja hänen äänensä oli kuin suurten vetten pauhu. Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, kun se paistaa täydeltä terältä. (Ilm. 1:12-16)

Vaikka meistä itsestämme ei tule Kristuksia, kirkastettu Vapahtajamme ei anna meille mitään vähempää, kuin mitä Hän on Isältä saanut. Hän ei pidättele itselleen mitään muuta kuin jumaluutensa. Saamme perintönä aivan kaiken sen, mitä Hän omistaa, koko kirkkauden puvun ja koko taivaallisen valtakunnan. Mutta mikään niistä ei vedä vertaa sille kaikkein tärkeämmälle: saamme katsella Häntä kasvoista kasvoihin. Ihailemme ja kiitämme ja ylistämme Häntä kun saamme paistatella Hänen rakkautensa syleileminä. Mikä suunnaton armo!

Toivon vaikutus

Jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niin kuin hän on puhdas. (3:3)

Jo nyt saamme aavistella jotain Herran kirkkaudesta, kun katselemme Häntä Jumalan sanan peilin välityksellä. Katseen suuntaaminen Häneen vaikuttaa nyt Herran omissa pyhittävää ja puhdistavaa muutosta, niin kuin Paavalikin kirjoittaa:

Me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutamme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin muuttaa Herra, joka on Henki. (2. Kor. 3:18)

Kulkiessamme kohti lopullista kirkkautta, kun Jeesus palaa takaisin, emme voi jäädä saastaisuuden ja synnin valtaan, vaan pyydämme Pyhää Henkeä sopeuttamaan meidät tulevaan ja valmistamaan meitä lopulliseen kirkkauteen. Se merkitsee selkää kääntymistä pois synnistä ja maailman pimeydestä.

Rakkaus täyttää lain

Jokainen, joka tekee syntiä, harjoittaa laittomuutta, sillä synti on laittomuutta. Te tiedätte, että hän ilmestyi ottamaan pois synnit. Hänessä ei ole syntiä. (3:4-5)

Johannes määrittelee synnin olemuksen laittomuudeksi siis selän kääntämiseksi Jumalan laissa ilmoitetulle tahdolle. Kymmenen käskyn laki määrittää rakkauden olemuksen. Rakkaus on lain täyttämistä. Rakkaus korottaa Jumalaa, rakkaus kunnioittaa vanhempia ja auktoriteettiasemassa olevia, rakkaus huolehtii lähimmäistensä taloudellisesta menestyksestä, toisten ihmisten avio-onnesta, muiden maineesta. Rakkaus puhuu totta ja antaa toisista oikean kuvan. Rakkaus iloitsee toisten menestymisestä ja iloitsee siitä, että voi alentua ja korottaa kunnioittaen toisia. Kaikelle tälle selkänsä kääntävä harjoittaa laittomuutta ja joutuu kerran ottamaan vastaan sen rangaistuksen, jonka Jumalan asettama laki vaatii jokaiselle rikkojalleen. Jeesus tuli ensi kertaa juuri kukistamaan synnin vallan. Hän teki sen kantaen meidän sijastamme

ensin sen rangaistuksen, jonka laki synnistä vaatii, ja antoi sitten Pyhän Hengen sydämiimme, jotta Hän voisi pyhittää meitä omaan käyttöönsä.

Synnin harjoittamiseen

Ei kukaan, joka pysyy hänessä, tee syntiä, eikä kukaan, joka tekee syntiä, ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut. (3:6)... Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä. Hän ei voi tehdä syntiä, koska on syntynyt Jumalasta. (3:9)

Jaksomme loppuosassa Johannes palaa siihen, mistä voimme päätellä, onko joku todella pelastunut ja Kristuksen oma vai ei, kun maailmassa on niin paljon harhaopettajia ja eksyttäjiä. Ero tulee viime kädessä näkyviin siinä, miten ihmiset suhtautuvat syntiin. On niitä, jotka väittävät, että Jumala on niin suuri ja armollinen, ettei haittaa mitään, jos elää syntitottumuksissaan. Ne saa joka tapauksessa anteeksi. Mutta sellainen elämä synnissä on Jumalan armon kääntämistä irstaudeksi.

Jotkut ovat ihmetelleet, miten Johannes nyt sanoo, että Jumalasta syntynyt ei tee syntiä, vaikka kirjeen alussa toteaa, että sellainen ihminen valehtelee, joka väittää, ettei hänessä ole syntiä. Mitään ristiriitaa ei kuitenkaan tässä ole, sillä nyt Johannes käyttää synnin tekemisestä verbimuotoa, joka tarkoittaa tietoista ja pysyvää synnin harjoittamista, siinä pysymistä, syntiin jäämistä ilman parannusta ja halua sanoutua synnistä irti. Jokainen uudestisyntynyt uskova on syntinen ja lankeaa syntiin, mutta koska hänessä asuu Pyhä Henki, hän taipuu tunnustamaan lankeemuksensa ja haluaa tehdä niistä parannuksen. Jeesus tuli ottamaan pois synnin, siksi uskovan elämäntapa on jatkuvaa ja tietoista kääntymistä synnistä pois valkeudessa vaeltaen. Uskova tunnustaa syntinsä ja saa uudistuvan puhdistuksen Jeesuksen Golgatan veren tähden.

Varo eksyttäjää

Lapset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Joka noudattaa vanhurskautta, on vanhurskas, niin kuin hän on vanhurskas. Joka tekee syntiä, on Paholaisesta, sillä Paholainen on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi Paholaisen teot... Tästä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä Paholaisen lapsia: se, joka ei noudata vanhurskautta, ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei rakasta veljeään. (3:7-8,10)

Koska Jumalan Poika Vapahtajamme tuli tekemään Paholaisen teot, me voimme Häneen uskossa turvaten taistella syntiä vastaan. Parannuksessa elävä uskova pysyy Kristuksessa ja haluaa elää Jumalan vanhurskaan tahdon mukaan uskonveljiä ja sisaria rakastaen. Selkein ero maailman ihmisen ja uskovan välillä on se, miten he suhtautuvat syntiin. Edelliset suosivat, ymmärtävät ja puolustavat syntiä sekä omassa että toisten elämässä, mutta jälkimmäiset tuomitsevat sen ja huutavat Herraa avukseen voittaakseen synnin vallan vaelluksessaan.

Olemmeko valmiit?

Jos Herra ilmestyisi tänään, meidän Herran omien ei tarvitsisi pelätä, mutta ehkä meillä olisi aihetta hävetä sitä, kuinka vähän olen Hänen hyväkseen tehnyt. Mitä meidän tulee nyt tehdä, kun Hän on ulkoisesti poissa? Miten voimme valmistautua Hänen tulemiseensa? Raamattu sanoo: "Pysy Hänessä!" Pysy uskossa Häneen, pi-

täydy Hänen totuuteensa ja seuraa Hänen esimerkkiään! Jos toimit niin, voit toivottaa Hänet tervetulleeksi, milloin ikinä Hän tulee.

Herran paluun aika on meiltä salattu. Tee työsi ja askareesi päivittäin pysyen Hänessä. Oletko juuri nyt valmis? Hän tulee hetkellä, jota emme odota. Meitä odottaa kirkkaus, kun pysymme Kristuksessa. Ole valmis, Herrasi tulee!

1. Joh. 3:11-18 Rakkaus ja maailman viha

11. Tämä on se sanoma, jonka te alusta asti olette kuulleet: **meidän tulee rakastaa toinen toistamme**

12. eikä olla niin kuin Kain, joka oli Pahasta ja tappoi veljensä. Ja miksi hän tappoi tämän? Siksi, että hänen omat tekonsa olivat pahoja mutta hänen veljensä teot vanhurskaita.

13. Älkää ihmetelkö, veljet, jos **maailma teitä vihaa**.

14. Me tiedämme **siirtyneemme kuolemasta elämään**, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuoleman vallassa.

15. Jokainen, **joka vihaa veljeään, on murhaaja**. Te tiedätte, ettei yhdelläkään

murhaajalla ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.

16. Siitä me **olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän puolestamme**. Meidänkin tulee **antaa henkemme veljiemme puolesta**.

17. Jos joku, jolla on maallista omaisuutta, näkee veljensä olevan puutteessa mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus pysyisi hänessä?

18. Lapset, **älkäämme osoittako rakkautta sanoin ja kielellä vaan teoin ja totuudessa**.

Rakkaus ja Jumalan käsky

Rakastatko sinä veljiä ja sisaria Kristuksessa? Millä tavalla sen osoitat? Mistä aito rakkaus uskovien kesken kumpuaa? Mitä merkitsee se, että rakkauden tulee olla käytännöllistä ja totuuteen perustuvaa? - Näihin kysymyksiin apostoli Johannes antaa valoa tämän kertaisessa jaksossamme hänen ensimmäistä kirjettään.

Mittarit ja niiden syy

Johanneksen tapa kirjoittaa on spiraalimainen. Hän palaa toistuvasti aiemmin kuvaamiinsa aiheisiin ja syventää edelleen sanomaansa. Toisessa luvussa hän esitti kolme mittaria, joilla voimme arvioida aitoa uskoa.

1. Ne olivat oikea oppi Jeesuksesta Kristuksesta täydellisenä ihmisenä ja täydellisenä Jumalan. Ilman oikeaa oppia Kristuksesta kukaan ei voi olla uskova.

2. Toinen mittari on se, että uskoon tullut ja siis Pyhän Hengen saanut ihminen haluaa toteuttaa elämässään vanhurskasta elämää, Jumalan tahdon mukaista vaellusta kaikesta synnillisen luonnon vastaan panemisesta huolimatta.

3. Kolmas mittari oli se, että uskovat rakastavat toinen toisiaan. - Nyt jatkossa Johannes selittää, mihin nuo mittarit perustuvat ja miksi niitä tulee käyttää. Jaksossamme hän keskittyy keskinäiseen rakkauteen.

Keskinäinen rakkaus

Tämä on se sanoma, jonka te alusta asti olette kuulleet: meidän tulee rakastaa toinen toistamme eikä olla niin kuin Kain, joka oli Pahasta ja tappoi veljensä. Ja miksi hän tappoi tämän? Siksi, että hänen omat tekonsa olivat pahoja mutta hänen veljensä teot vanhurskaita. (11-12)

Kristinuskoa luonnehditaan usein aivan syystä rakkauden uskonnoksi. Nykyisin kuitenkin sanan rakkaus on saanut aivan toisenlaisen merkityksen kuin Raamatussa. Nykykielenkäytössä sanalla viitataan hyviin tunteisiin, jotka kohdistuvat käytännössä sellaisiin ihmisiin, jotka koetaan rakastamisen arvoisiksi. Myönteisten tunteiden motivoimana ihminen sitten tekee hyvää.

Raamatussa rakkaus tarkoittaa kuitenkin toisen tarpeet tyydyttävää, toiselle omistautuvaa toimintaa, jossa ihminen asettuu rakkauden kohteen alapuolelle ja pyrkii korottamaan tätä. Jumalasta kotoisin oleva agape-rakkaus ei kohdistu vain niihin, jotka koetaan rakastamisen arvoisiksi, vaan se antaa arvottomallekin kohteelleen arvon, vaikka kysymyksessä olisi pahin vihamies. Jeesus käski meitä rakastamaan vihamiehiä vastoin kielteisiä tunteitamme, rukoilemaan heidän puolestaan aivan, niin kuin Hän teki ristillä rukoillessaan armoa niille, jotka olivat surmaamassa Häntä.

Herran sana kutsuu siis uskovaa näkemään kaikki ihmiset, syvimmin synnissä ja pahuudessa rypevätkin, niin myös vihamiehensä, Jumalan luomina ja Kristuksen Golgatan verellä lunastamina. Jumalan pelastava rakkaus kohdistuu juuri kaikkein syntisimpiin ihmisiin. Siksi yleinen rakkauden käsky kohdistuu kaikkiin ihmisiin. Mutta aivan erityisellä tavalla käsky kohdistuu toisiin uskoviin: ”Rakastakaa toisianne!”

Alusta annettu sanoma

Koska Jumala on rakkaus, niin Hän heti luomisessa osoitti ihmiselle rakkauttaan ja antoi hänelle kyvyn rakastaa. Käsky rakastaa on siksi Jumalan aivan alusta asti ihmiselle antama tehtävä. Myös Jeesuksen opetuksessa oli keskeinen käsky rakastaa.

Rakkauden sisältö on ilmoitettu kymmenessä käskyssä. Rakastaessaan ihminen tiedostamattaankin toteuttaa käskyjen sisältöä. Hän korottaa Jumalan kaiken edelle, hän antaa aikaa Jumala-suhteen hoitamiseen, kunnioittaa vanhempiaan ja yhteiskunnan auktoriteettijärjestystä, pyrkii auttamaan toisia taloudelliseen menestykseen, huolehtii naapuriensa avioliittojen onnesta, puhuu muista totuuden mukaan, iloitsee toisten menestyksestä ja antaa iloisesti toisille omaa omaisuuttaan.

Kateus - rakkauden vastakohta

Rakkauden vastakohtana Johannes kuvaa Kainin kateutta, joka synnytti hänessä vihan veljeään kohtaan. Kateuden syynä oli Abelin vanhurskaus Jumalan edessä ja hänen hyvät tekonsa. Kain vihastui Jumalalle, kun hänen omaa tapaansa miellyttää Jumalaa ei hyväksytty. Abel noudatti Jumalan asettamaa tapaa palvoa antamalla veriuhrin. Jumala luki Abelin uskon vanhurskaudeksi, mikä taas on suurin siunaus, mitä ihminen voi Jumalalta saada.

Kateus on hirvittävä synti, kun sen annetaan kasvaa syväksi katkeruudeksi, vihaksi. Lopulta se tekee ihmisen niin sokeaksi, että kateuden vallassa ihminen on valmis murhaamaan kohteensa. Kateus on kauhea pimeyden voima. Suomalaisia pidetään erityisen kateellisena kansana, mutta usein kateutta pidetään jopa hyveenä, kun se

ajaa ihmisiä koviin ponnisteluihin kilpaillessaan toisten ihmisten kanssa menestyksestä ja vaikutusvallasta. Mutta todellisuudessa kateus on tuhoava voima. Se riistää ihmiseltä ilon ehkä vahingoniloa lukuun ottamatta. Se vie hänet katkeruuteen ja sitä kautta masennukseen. Lopulta kateus, josta ei haluta tehdä parannusta vie ihmisen epätoivoon kaikkine hirvine seurauksineen.

Kateuden synty vie helposti uskovankin mukanaan. Siksi sitä vastaan on noustava tietoisesti taistelemaan kiittämällä Jumalaa kaikista niistä hyvistä lahjoista, joita Hän on antanut muille ihmisille eikä minulle. Silloin ei kiitosaiheista tule olemaan puutetta, sillä Herra on hyvä ja jakaa monenlaisia lahjoja ihmisille. Sitä mukaa kuin opimme iloitsemaan siitä hyvästä, mitä Jumala antaa muille, vapaudumme kateuden kahleista. Samalla opimme katselemaan toisia ihmisiä Jumala rakkauden kohteina ja alamme kiittää heistä itsestään Herraa.

Välinpitämättömyys

Rakkaudella on toki muitakin vastakohtia kuin kateus. Yksi tyypillisimpiä on välinpitämättömyys, jonka taustalla on itsekkyyys, kun ei viitsi vaivautua toisten hyväksi. On helppo kulkea avun tarpeessa olevan tai kärsivän ohi ikään kuin emme olisi huomanneet mitään. Välinpitämättömyydellä saatamme myös tynnyttellä omaatuntoamme, koska emme kuitenkaan mitään pahaakaan tehneet. Mutta juuri rakkauden laiminlyöminen on pahimmanlaista syntiä.

Välinpitämättömyys saattaa pukeutua kaiken lisäksi hyvin hurskaan rakkauden vaatteisiin, kun se saattaa paatoksella puhua toisten ihmisten todellisista tarpeista panematta tikkuakaan ristiin heidän auttamisekseen. Joskus minua on kiusannut se, miten moni kokee velvollisuudekseen kertoa esimerkiksi, miten paljon kristittyjä vainotaan jossakin tai jakaa tietoa vääryyksistä, joita eri puolilla maailmaa tapahtuu. Voimme olla hyvinkin ongelmätietoisia nuorten mielenterveysvaikeuksista, lasten hyväksikäytöstä, kaikenlaisista riippuvuuksista, mutta emme tee yhtään mitään näiden asioiden korjaamiseksi. Moni pitää tärkeänä tehtävänä tiedon jakamista ongelmista, mutta eihän se itsessään ketään saa liikkeelle tarttumaan asioihin ja ratkaisemaan kysymyksiä. Tietysti tiedon jakaminen voi herättää sopivan määrän syyllisyyttä ja avata sitten kukkaron muutamalle kolikolle keräyksiin omantunnon rauhoittamiseksi. Johannes edellyttää uskovilta enemmän:

Rakkaus käytännössä

Lapset, älkäämme osoittako rakkautta sanoin ja kielellä vaan teoin ja totuudessa. (18) Puhuessaan viimeisestä tuomiosta Jeesus antoi selkeän kuvan siitä, mitä käytännöllinen rakkaus merkitsee. Se sisältää muun muassa sairaiden ja vankien luona käyntiä, varattomien auttamista vaatettamalla ja ruokkimalla, tuntemattomien ihmisten majoittamista. Koska suurinta rakkautta, mitä ihminen voi osoittaa toiselle, on kertoa hänelle pelastuksen evankeliumi, niin aitoon rakkauden palveluun kuuluu myös sanallinen osuus, mutta ei pelkästään se. Rakkaus merkitsee ihmisen aitoa kohtaamista, ajan antamista hänen tarpeittensa kuuntelemiseen ja niihin vastaamista. Se merkitsee myös esimerkiksi työpaikalla toisten auttamista työtehtävissä, opiskelun tukemista, taakkojen jakamista surussa tai menetysten keskellä.

Näetkö veljesi?

Jos joku, jolla on maallista omaisuutta, näkee veljensä olevan puutteessa mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus pysyisi hänessä? (17)

Meillä suomalaisilla on niin hyvä sosiaaliturva, että saatamme paaduttaa sydämemme toisten aitoja tarpeita kohtaan vetoamalla siihen, että kenenkään ei tarvitse tässä maassa kuolla nälkään. Sosiaaliturva nousee maassamme tietenkin kristillisestä maailmankuvasta käsin, mutta kovin monelle ainoa omainen on viranomainen. Lukemattomat ihmiset saavat kyllä syötävää, mutta keillä ei ole ketään, joka rakastaisi heitä, kuuntelisi heitä, tukisi heitä. He ovat sanomattoman yksin.

Yksinäisyyden kohdalla meillä on yhtä suuri kiusaus katsoa sen ohi, kuin taloudellisen tuenkin antamisessa. Meidän on helppo vedota siihen, että maailmassa on niin paljon yksinäisyyttä ja hätää, ettemme mitenkään kykene sitä lievittämään. Mutta Herra ei edellytäkään koko maailman auttamista, vaan yhden veljen vierellä kulkemista. Tosin rukouksessa voimme savuttaa myös koko maailman. Herra ohjaa meidän silmämme näkemään juuri sen ihmisen, jonka luokse Hän haluaa meidät lähettää. Kun tajuat, kenestä on kysymys, ole sitten uskollinen siihen asti, kunnes Herra vapauttaa sinut auttamaan jotakuta toista.

Rakkaus totuudessa

Kaiken rakkauden tulee tapahtua totuudessa. Se ei merkitse vain sitä, että halutaan tosissaan auttaa toista eikä vetäytyä vastuusta vaikeuksien tullen, vaan myös sitä, että kun näemme toisen ihmisen vääryydellä pyrkivän hyväksikäyttämään uskovien rakkautta, asia osoitetaan ja pyritään viemään asianomainen ihminen aitoon parannukseen itsekkyyden synnistä. Totuudelliseen rakkauteen kuuluu siksi myös tarttuminen rakkauden kohteen synnilliseen käyttäytymiseen ja auttamaan häntä aitoon parannukseen. Toinen puoli totuudessa auttamisessa on se, että emme saa sortua messias- kompleksiin, jossa avun antaminen motivoituukin siitä, että koemme sillä saavamme pisteitä itsemme ja muiden ihmisten edessä. Rakkaus ei ole rakastajaa varten vaan rakkauden kohdetta varten.

Rakkauden olosuhteet

Älkää ihmetelkö, veljet, jos maailma teitä vihaa. Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuoleman vallassa. Jokainen, joka vihaa veljeään, on murhaaja. Te tiedätte, ettei yhdelläkään murhaajalla ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi. (13-15)

Ennen siirtymistä kuvaamaan rakkauden lähdeettä Johannes muistuttaa meitä siitä, millaisessa maailmassa rakkaudenpalvelu tapahtuu. Meillä saattaa olla sellainen harhaluulo, että kun osoitamme aitoa rakkautta ihmisiä kohtaan ja pyrimme hyvällä voittamaan sen pahan, jonka uhreiksi ehkä olemme joutuneet, ihmiset ilman muuta iloitsisivat osakseen tulevasta rakkaudesta ja ottaisivat sen myönteisesti vastaan. Usein käy aivan päin vastoin. Vilpittömään rakkauteen vastataan vihalla, kateudella, pahanpuhumisella tai halveksunnalla.

Moni pitää kovuutta ja kyynärpäätaktiikkaa parempana ja toimivampana tapana kuin hyvyttä ja rakkautta. Maailma on todellakin pahan, pimeyden ruhtinaan hallinnassa. Pohjimmiltaan maailman vihan syy ei ole se hyvä, mitä uskovat yrittävät tehdä, vaan se, että uskovien olemassaolo merkitsee tälle maailmalle tuomiota. Maailma vaistoaa, että uskovilla on jotain enemmän kuin sillä, sellaista joka paljastaa heissä olevaa syntiä, ja siksi laupeuden harjoittaminen saattaa synnyttää vihaa. Samalla

maailma tietenkin paljastaa sen hengellisen kuoleman, jossa se ei kykene eikä myöskään tahdo rakastaa.

Elämän puolella kuoleman keskellä

Uskova ihminen on elämän puolella, mutta maailman ihminen on kuoleman piirissä. Juuri siitä syntyy jännite maailmassa. Uskoon tullessa eli pelastuessaan ihminen siirtyy kuolemasta elämään. Kysymys on Jumalan yksipuolisen armon ihme, joka perustuu siihen, että Jeesus sovitti syntimme ristillä ja kukisti kuoleman ja Saatanan vallan ylösnousemuksellaan: *Mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas, on rakastanut meitä ja suuressa rakkaudessaan tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet rikkomustemme tähden, eläviksi yhdessä Kristuksen kanssa. Armosta te olette pelastettuja.* (Ef. 2:4-5)

Ilman hengellistä kuolleista herättämistä, joka tapahtuu silloin, kun saamme Pyhässä Hengessä Jumalan oman elämän sydämiimme, ihmisen on mahdoton sanan syvimmissä merkityksessä rakastaa ketään toista. Vaikka ystävyyttä, eroottista ja äidinrakkautta toki esiintyy hengellisen kuolemankin keskellä, niihin sisältyy aina itsekkäitä motiiveja. Vasta Pyhä Henki kykenee luomaan pyyteetöntä rakkautta elämäämme. Juuri se on osoitus Jumalan elämän vaikutuksesta uskovassa. Sellaisen myös maailmakin vaistoaa ja se saattaa vetää ihmisiä puoleensakin, mutta usein herättää kateutta ja lopulta vihaa. Jeesus sanoi: *"Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, että teillä on keskinäinen rakkaus."* (Joh. 13:35)

Pyyteetön agape-rakkaus kertoo siis sen, että ihminen on saanut Pyhän Hengen ja samalla päässyt osalliseksi iankaikkisesta elämästä. Mutta on tärkeä pitää asiat oikeassa järjestyksessä. Ensin tapahtuu siirtyminen kuolemasta elämään, sitä seuraa toimiva rakkaus. Jos uskosta osaton yrittää rakastaa ilman Pyhää Henkeä, hän joutuu hirvittävän lain vaatimusten murskaamaksi. Se johtaa hänet lopulta vihaamaan Jumalaa, joka vaatii häneltä mahdotonta. Hyvässä tapauksessa hän havahtuu siihen, että hänen sydämensä on täynnä murhanhimoa. Silloin Herra voi saada hänet lopulta taipumaan parannukseen ja huutamaan Jeesusta avukseen.

Rakasta itseäsi harha

1960-luvulta länsimaihin levisi uutena vapauttavana oppina se, että ihmisen tulee ensin rakastaa itseään voidakseen rakastaa muita. Itse asiassa kysymys on uushenkisyiden tai uususkonnollisuuden keskeinen oppi. Se levisi niin Raamattu-uskoisten kuin liberaalienkin kristittyjen joukkoon ja omaksuttiin lähes kritiikittä. Sitä perusteltiin Jeesuksen opetuksella: *"Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi!"* Kun siis rakastat itseäsi, käsittelet lähinnä kristillisesti maalatulla psykologisilla menetelmillä tai nyttemmin uususkonnollisilla menetelmillä turhat syyllisyytesi, vihan tunteesi, katkeruutesi, masennuksesi elämästäsi ulos, niin vihdoinkin vapaudut rakastamaan toisiakin ihmisiä.

"Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi!" ei ole käsky rakastaa itseään vaan ja ai-noastaan lähimmäisiä. Omista tarpeistaan käsin ihminen tietää toisen tarpeet ennen kuin toinen niistä kertoo. Siksi rakastava lähtee täyttämään toisen tarpeita pyytämättä. Rakkaus vie aina omastaan luopumiseen. Kukaan ei voi rakastaa, ellei hän kiellä itseään, ota ristiään ja seuraa Jeesusta. Lähimmäisen rakkaus voi onnistua vain, jos Jumala rakastaa ihmistä ensin eikä, kun ihminen rakastaa itseään.

Rakkaus on omastaan pois antamista. Mitä ihminen voi antaa itselleen sellaista, mitä hänellä ei jo olisi. "Anna itsellesi aikaa!" on humpuukia. Sinun aikasi on sinun. "Anna itsellesi aikaa!" tarkoittaa todellisuudessa: "Pidä omasi itselläsi, älä anna sitä muille, ole itsekäs!" Raamattu ei missään kehotta ihmistä rakastamaan itseään. Riittää, kun avaat sydämesi ottamaan vastaan Jumalan mittaamaton rakkaus Jeesuksessa. Siitä riittää sitten jaettavaksi muille.

Kun raamattu puhuu omasta ruumiista huolehtimisesta, siinä ei ole kysymys itsensä rakastamisesta, vaan Jumalan lahjojen vastuullisesta käytöstä. Jumala rakastaa sinua ja antaa sinulle myös lepoa, ravintoa ja vastuuta omien lahjojensa käytön suhteen. "Rakasta itseäsi!" on mahdoton kehotus. Lause on sisäisesti ristiriitainen. Rakkauden määritelmä sisältää sen, että annetaan omasta pois. Jeesuksen lunastama on Jeesuksen oma. Hänen tulee siksi antaa koko sielunsa ja ruumiinsa Herralle, eikä pidättää mitään itselleen.

Syällisyyden, vihan ja masennuksen käsittelyssä "itsensä rakastamisopista" ei ole myöskään mitään apua, päin vastoin. Vain Jumala ja vain evankeliumi kykenee käsittelemään ihmisen syällisyyden, vihan, masennuksen ja moninaiset muut ongelmat, jotka ovat suoraan tai epäsuorasti ihmisen syntisyydestä johtuvia. Mutta evankeliumi sitten myös tehoaa! Usko Kristukseen vapauttaa!

Itsensä rakastamisopin tuhoisuus on siinä, että salakavalasti ihmisestä itsestään tulee subjekti eli tekijä hänen omien ongelmien ja syntiensä ratkomisessa. Jumalan armokaan ei pääse opin mukaan vaikuttamaan, ellei ihminen rakasta itseään. Ihminen ikään kuin saa Jumalan armon omiin käsiinsä, käsittelee sillä omia vihan, katkeruuden ja masennuksen tunteitaan (mutta ei useinkaan niiden varsinaista syytä, syntiä) ja onnistuu vapauttamaan itsensä menneisyyden haavoista jne. Näin vapautuneena hänen pitäisi sitten olla kyvykäs käsittelemään toisten asioita ja rakastamaan heitä.

Itsensä rakastamisopissa Jumalan armo ja Jumalan tekemä työ Kristuksessa, joka yksin kykenee käsittelemään ihmisen synnin, välineellistetään ja otetaan ikään kuin omiin käsiin. Todellisuudessa siinä ihmiselle ei kuitenkaan tarjota mitään Jumalan armoa, sillä sitä on mahdoton välineellistää - Jumala ei suostu meidän työkaluksemme. Kysymys on joukosta tunteiden käsittelyyn kehitettyjä psykologisia menetelmiä, joilla hetkellisesti saadaan todellakin vaikutusta, mutta jotka eivät itse asioiden ydintä, syntikysymystä kykene käsittelemään. Uskova ihminenkin saadaan uskomaan sisimmissään asuviin potentiaaleihin, mahdollisuuksiin ja voimavaroihin mutta kauniin kristillisin sanakääntein. Jumala siirtyy pois keskuksesta, ihminen tulee korotetuksi. Viime kädessä Jumalaa ei oikeastaan tarvittaisi ollenkaan, koska opin alkueräisessä uususkonnollisessa muodossa ihminen itsessään on osa jumaluutta. Kaikessa tässä on kuitenkin kysymys ihmisen perus ylpeydestä ja uskosta omaan itseensä.

Itsensä rakastamisopin suosio perustuu siihen muka "vapauttavaan" oivallukseen, että ihmisellä on ikään kuin oikeus olla rakastamatta muita, ennen kuin on saanut itseltään itselleen riittävästi hoitoa ja huomiota. Itsensä rakastamisopin vaikutus on ollut erittäin tuhoisa kristillisissä seurakunnissa. Uhrautuva, omastaan luopuva aito kristillinen rakkaus on romahtanut ja itsekkyys on alkanut rehoittaa, mutta nyt täysin

hyväksyttynä asiana. Itsensä rakastamisen ja itsekkyyden raja on veteen piirretty viiva.

Rakkauden lähde

Mistä aito pyyteeton ja toisen hyväksi omistautuva rakkaus sitten kumpuaa? Johannes vastaa kysymykseen lyhyesti, mutta palaa aiheeseen seuraavassa luvussa syvällisemmin:

Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän puolestamme. Meidänkin tulee antaa henkemme veljimmme puolesta. (16)

Raamatullinen malli on se, että Jumala rakastaa syntistä ihmistä. Vain Jumala kykenee ratkaisemaan synnin tuottaman syyllisyyden ja seuraukset elämässämme. Meidän tehtävämme on ottaa uskossa vastaan tämä Jumalan itse tekemä armotyö. Kun sitten Jumala on vuodattanut Pyhässä Hengessä oman rakkautensa sydämiimme, voimme lähteä iloisin ja vapain mielin jakamaan toisille siitä, mitä Jumalalta saimme eli rakastamaan heitä. Tässä prosessissa oman sydämensä ympärillä kieppuminen ei ole muuta kuin Jumalan totuuden ja armon sanan kautta tapahtuvan työn vastustusta eikä siitä ole mitään hyötyä.

Jumalan rakkaus meitä kohtaan ilmeni niin, että Jeesus antoi henkensä meidän hyväksemme. Jos tänään haluat maistaa jotain Jumalan rakkaudesta, käy Jeesuksen Golgatan ristin eteen, nosta katseesi Häneen, joka rakkaudesta sinuun kärsi puolestasi sinun syntiesi rangaistuksen. Hän antoi itsensä sinun hyväksesi. Hän ei piddättänyt itselleen mitään. Paavali kehottaa meitä etsimään Jumalan rakkauden osoituksia näin:

Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun me vielä olimme syntisiä. (Room. 5:8) Huomaa erityisesti sanan "osoittaa" verbimuoto preesens. Juuri nyt, tänään voit löytää Jumalan rakkauden Golgatan ristillä kärsineeltä Vapahtajaltasi.

Kun uskossa otat vastaan ja omistat Herran itsensä uhraavan rakkauden sinuun, niin siitä nousee sinun kykysi rakastaa veljiä. Johannes edellyttää sen merkitsevän henkemme antamista heidän hyväkseen. Se on siis kaiken oman luovuttamista pois toisen hyväksi. Se on agape-rakkautta, jonka Pyhä Henki vaikuttaa, kun katsetlet ristin Vapahtajaa.

Jos koet, ettei sinusta löydy mitään rakkautta hankalia lähimmäisiäsi kohtaan, käy useammin Herrasi eteen katselemaan Hänen armoaan ja rakkauttaan sinua kohtaan. Se ei ole itsensä rakastamista vaan uskon kautta Herran laupeudessa vaeltamista.

Sain osakseni rakkautta

Tulin uskoon 15 vuotiaana rippikoululeirillä. Herra oli jo sitä ennen herättänyt mielenkiintoni lähetystyöhön. Lukion jälkeen lähdin armeijaan. Siellä sairastuin helmikuussa 1964 reumaattiseen sydäntulehdukseen. Ensimmäiset kolme kuukautta sairaalassa olivat kriittiset. Silloinen Tampereen piispa oli kuullut sairastumisestani ja kyseli vointiani silloiselta lääkintäkenraalilta. Koska olin potilaana Oulun sotilassairaalassa, kenraali tiedusteli tilaani hoitavalta lääkäriltäni. Vastauksen saatuaan hän kertoi sen piispalle, joka puolestaan viestitti sen kirjallisessa muodossa vanhemmilleni. Se kuului: "Asevelvollinen Pihkalan eloonjäämisestä ei ole mitään toivo." Jumalan ajatukset olivat kuitenkin toiset.

Vuoden sairaalassa olon ja useiden vuosien toipumisjakson jälkeen Japanissa ollessani sain "terveen paperit". Sairaalassa oloaikana minulla oli tilaisuus lukea Raamattua ja lukea teologista kirjallisuutta. Toisaalta mahdollinen kuolema pelotti, vaikka olin neljä vuotta aiemmin tullut uskoon. Pelon syynä oli tunto syvästä sydämen saastaisuudesta. Vaikka kamppailin edelleen pelastusvarmuuskysymyksen kanssa, toisaalta Raamatun kautta Jeesus vakuutti: "Olen kanssasi nyt, olen myös sinun kuolemasi hetkellä ja olen sen jälkeenkin."

Vaikka sairastin 500 km päässä, vanhempani pääsivät silloin tällöin minua tapamaan. Mutta opin jotain kristillisestä rakkaudesta, kun Martta Tolonen kävi lähes joka päivä minua katsomassa, vaikka olin tavannut hänet vain muutaman kerran hengellisissä tilaisuuksissa Oulussa. Usein hänen mukanaan tuli muitakin uskonystäviä minua tervehtimään. Heidän uskollinen rakkautensa avasi minulle uudella tavalla, miten tärkeää on yhteys uskon veljien ja sisarten kanssa ja miten sitä pidetään yllä osoittamalla käytännöllistä rakkautta.

Sairastamisesta opin paljon myöhempää työtäni ajatellen. Opin ymmärtämään jotain sairaiden tunnoista ja siitä, miten omaan kuolemaan pitää valmistautua. Koska reumaan sairastunut kantaa sairautta koko elämänsä, tietyt kivut ja sairauden uusiutumispelko jäivät jäytämään. Vasta noin 20 vuotta myöhemmin saadessani seurata viiden vuoden ajan erään nuorena syöpään kuolleen rouvan taistelua sairauden kanssa, Herra vapautti minut noista peloista.

1. Joh. 3:19-24 Sydämen syytös ja luottamus

19. Tästä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me voimme hänen edessään rauhoittaa sydämemme,

20. jos se syyttää meitä. Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaiken.

21. Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, meillä on rohkea luottamus Jumalaan.

22. Ja mitä tahansa anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen

käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänen mielensä mukaista.

23. Tämä on hänen käskynsä: meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toisiamme, niin kuin hän on meille käskyn antanut.

24. Joka pitää hänen käskynsä, pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Siitä me tiedämme hänen pysyvän meissä, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.

Sydämen syytös

Millaiset asiat aiheuttavat sinulle syyllisyyttä? Miten syyllisyydestä voi vapautua? Millaista on aito ja millaista epäaito syyllisyys? Miten rohkea luottamus Jumalaan liittyy rukouselämäämme? Miten Herran käsky eroaa lain vaatimuksista? Mistä tiedämme, että Jumala pysyy meissä? Millaista on Pyhän Hengen todistus? Näihin kysymyksiin Johannes ottaa kantaa jaksossamme, joka muodostaa tärkeän poikkeaman pääaiheesta.

Aito ja epäaito syyllisyys

Nykyisen psykologisoiva aikakautemme puhuu paljon erilaisista tunteista, joista ihmisille yksi inhottavimmista on syyllisyyden tunne. Psykologit ovat sitten eritelleet aidon ja epäaidon syyllisyyden toisistaan. Edellisellä he tarkoittavat sitä, että ihminen on tehnyt jotain aidosti väärää toista ihmistä tai yhteisöään vastaan. Omantunnon sisällitys määrittelee sitten, mitä ihminen pitää vääränä tekona tai laiminlyöntinä ja mikä aiheuttaa siksi syyllisyyden tunnon ja usein myös häpeän. Syyllisyys liittyy pääasiassa rikkomukseen ja häpeä taas siihen, miten ihminen näkee itsensä, kun hänen elämänsä synnyttää noita vääriä tekoja.

Epäaidolla syyllisyydellä psykologit tarkoittavat taas sellaisia asioita, joista omatunto synnyttää syyllisyyttä, vaikka objektiivisesti katsottuna mitään väärää ei ole tapahtunut. Kysymys on silloin omantunnon vääristymästä. Epäaitoon syyllisyydentuntoon ei kristillinen synninpäästö tehoa, koska kysymys ei ole aidosta synnistä. Sitä pitää pikemminkin hoitaa siten, että omantunnon sisältöä tarkistetaan Jumalan sanan sisällöllä.

Eräänä päivänä jonkin aikaa etsijänä jumalanpalveluksissa käynyt japanilainen mies tuli kirkolle hädissään. Hän kertoi, miten heillä kotona oli sinä aamuna tapahtunut onnettomuus. Sitten hän kysyi hyvin huolestuneena: ”Minkä esi-isän rukoilemisen ja minkä haudan huolehtimisen hän oli laiminlyönyt, kun heille tapahtui niin kamalaa?” Hänen omatuntonsa siis syytti häntä siitä, että hän ei ollut harjoittanut riittävästi epäjumalanpalvontaa. Näin kieroon ihmisen omatunto saattaa kasvaa.

Syyllisyyden häivytysoyrytykset

Jaottelu aitoon ja epäaitoon syyllisyyden tuntoon on sinänsä hyödyllistä. Niin kauan kuin pysytään vain psykologisella tasolla ilman Jumalan sanan ilmoitusta ja siis kymmenen käskyn määrittämää mittaa sille, mikä on oikein ja väärin, vaarana on päätyä siihen, että lopulta kaikkea syyllisyydentunnetta pidetään epäaitona, kun moraali tehdään suhteelliseksi. Niin päädytään tilanteeseen, missä aitoa syyllisyyttä pyritään häivyttämään epäaitona.

Tyypillisiä asioita, jotka aiheuttavat pahaa omaatuntoa ovat esimerkiksi valehteleminen, paha puhe, varastaminen, liikenne-rikkomukset, riitely, laiminlyönnit, seksuaaliset lankeemukset, väärä ajankäyttö suhteessa Herraan ja lähimmäisiin, rahan tuhlaus, saastaisen katselu tai lukeminen, läheisten laiminlyönti, abortti, viha, murha, katkeruus, ahneus, kateus, riittämättömyys Jumalan ja ihmisten edessä jne.

Ehdonvallan asiat

Jaottelua aitoon ja epäaitoon syyllisyyteen sotkee se, mitä Raamattu puhuu niin sanotuista ehdonvallan asioista eli sellaisista asioista, joita ei kymmenen käskyn perusteella voi määritellä synneiksi, mutta joita jotkut uskovat kuitenkin pitävät synteinä. Varsinkin epäjumalille uhratun lihan syömisestä tuli Paavalin aikana kiistakysymys, josta Roomalaiskirje ja Korinttolaiskirje puhuvat enemmänkin. Kysymys on siis sellaisesta omantunnon sisällön eroista, joissa toisen omatunto syyttää mutta toisen omatunto nauttii kiitollisesti asiasta. Sille, jonka omatunto syyttää, asia on todellakin synti myös Jumala kasvojen edessä, mutta toiselle ei. Omantunnon sisältö voi sitten ajan mittaan muuttua. Ratkaisevaa on se, millä tavalla asiat liittyvät ihmisen Jumalasuhteeseen.

Hyvä esimerkki on kouluajalta ystäväni, joka harjoitteli huipputasolla voimistelua. Sitten hän tulli uskoon ja lopetti harjoittelun valmentajansa ja muiden syväksi petty-mykseksi. Myöhemmin hän kuitenkin harjoitti erilaisia urheilumuotoja ilman mitään omantunnon syytöksiä. Syy, miksi hän lopetti voimistelutreenin, oli se, että sitä oli tullut hänelle epäjumala. Myöhemmin hän harrasti urheilua huolehtiakseen Jumalan hänelle antamasta terveydestä.

Syällisyyden tunne ja syällisyys

On tärkeä tehdä ero syällisyyden tunteen ja syällisyyden välillä. Ihminen voi olla niin täysin paatunut omaltatunnonaan, ettei hän koe minkäänlaista syällisyyttä varastaessaan, puhuessaan pahaa jopa tappaessaan toisen ihmisen. Omantuntohan on suhteellisen helppo paaduttaa. Esimerkiksi autokoulun käytyämme ajoimme tiukasti nopeusrajoitusten puitteissa, mutta pikku hiljaa nopeus nousi. Mitä useammin ajoimme ylinopeutta sitä vähemmän omantuntomme soimasi. Lopulta se saattoi paatua lähes täysin, kunnes mojuvat ylinopeussakot herättelivät omaatuntoa uudelleen.

Rikkoessamme Jumalan tahtoa vastaan syällisyytemme on todellista, vaikka omantuntomme ei soimaisi meitä vähääkään. Omantuntomme ei siis ole itsessään luotettava mittari. Vasta sitten, kun Pyhä Henki saa Jumalan sanalla valaista sen, siitä tulee luotettava opas elämäämme. Mutta kun niin on tapahtunut, uskovalle avautuu myös tie aitoon parannukseen synneistä ja evankeliumin antamaan syntien anteeksiantamukseen ja sydämen lepoon ja rauhaan.

Omantunnon hoito

Kuulusteltaessa Paavalia hän kuvasi omantuntonsa elämää näin: *Minä pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskaiden että väärintekijöiden. Siksi ahkeroin, että minulla aina olisi loukkaamaton omantunto Jumalan ja ihmisten edessä.* (Ap.t.24:15-16) Paavali perusteli omantunnonkilvoituksensa viittaamalla kahteen erilaiseen ja useiden Raamatun seittäjän mukaan myös eriaikaiseen tuomioon: vanhurskaiden ja väärin tuomioon.

Paavali osoittaa Roomalaiskirjeessä, että Jumala toimii kaikkien ihmisten myös pakanoiden elämässä omantunnon äänen kautta. Hän kirjoittaa:

Kun pakanatkin, joilla ei ole lakia, tekevät luonnostaan, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia olekaan, ovat itse itselleen laki. Näin he osoittavat, että lain vaatimukset on kirjoitettu heidän sydämeensä, kun heidän omantuntonsa todistaa ja heidän ajatuksensa yhdessä syyttävät tai myös puolustavat heitä sinä päivänä, jona Jumala minun julistamani evankeliumin mukaisesti tuomitsee ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta. (Room. 2:14-16)

Omantunnon toiminta kuuluu jaossa laki ja evankeliumi lain piiriin. Se toimii todistajana aina viimeistä tuomiota myöten ja osoittaa kaikki ihmiset syällisiksi, vaikka se myös puolustaa meitä väärinä syytöksiä vastaan. Omantunnon vaatimus on ehdoton: "Tee tämä!" "Älä tee tätä!" Emme voi vaikka usein yritämmekin lahjoa omaatuntoamme. Toki voimme sitten yrittää vaieta sen ja paeta sen syytöksiä kiireeseen, aktiiviseen unohtamiseen ja torjuntaan, vaikka alitajuntaan torjuttuna omantunto edelleen piinaakin mieltämme omia reittejään myöten. Paatunen sydämen syntitottumukset ovat erässä mielessä kauheinta, mitä meille täällä ajassa voi tapahtua.

Omatunto kuuluu siis Jumalan yleiseen ilmoitukseen ja alun perin sen sisältö on sama eli Jumalan laki. Omaatuntoa voisi verrata tietokoneen laitteeseen, joka toimii kyllä oikein, mutta kun sille riittävästi työnnetään vääristäviä ohjelmia, se alkaa syyttämään silloin kuin ei pitäisi ja vaikennee silloin kuin pitäisi syyttää. Tietämättömyys, väärä kasvatuksessa saatu normisto, ehdonvallan asiat saattavat vääristää omantunnon sisällön. Siksi uskovon kristityn tulee aina uudelleen kalibroida eli saattaa alkutilaan omatuntonsa Raamatun sanalla.

Omantunnon syytökset

Omantunnon syyttävä toiminta on niin piinaavaa, että se riistää ihmiseltä ilon, vie kyvyn rakastaa toisia ja voiman vastustaa kiusauksia. Siksi ei ole ihme, että tämän päivän suomalainen pitää lähes pahimpana rikoksena sitä, että joku syyllistää häntä eli saa hänen omatuntonsa piinaamaan häntä. Omatunto kertoo kyllä, mikä on oikein, mutta se ei anna voimaa hyvän tekemiseen. Se on annettu meille, jotta etsisimme apua Jeesuksen Golgatan verestä. Ihmiselle on tuhoisaa toimia vastoin omaatuntoa. On sanottu, että paras tyyny ja unilääke on hyvä omatunto.

Omantunnon elämän hoito

Paavali ahkeroi voidakseen elää hyvällä omallatunnolla sekä ihmisten että Jumalan edessä. Uskovalle on siis tärkeää hoitaa omatunto puhtaaksi ja syyllisyys pois pilaa-masta elämää. Omantunnon puhtauden saaminen on tärkeämpää kuin saada pois-tetuksi se syy, joka syyllisyyden aiheuttaa. Moni nimittäin yrittää parantaa itseään, päästäkseen vapaaksi syyllisyydestä. Mutta se ei johda mihinkään muuhun kuin itsepetokseen tai epätoivoon. Suuri valhe on väittää, ettei voi pyytää anteeksi ennen kuin on onnistunut jotenkin sovittamaan tai korvaamaan asian.

Ensin on saatava omaantuntoon puhdistus ja vasta sen jälkeen voidaan oikein käsitellä syntejä, jotka syyllisyyden aiheuttivat. Omantunnon puhdistus voi tapahtua vain Jeesuksen Golgatalla uhraaman sovintoveren voimalla. Se tapahtuu tulemalla valoon, tunnustamalla synti synniksi, kääntymällä Jeesuksen puoleen ja anomalla anteeksiantamusta. Herra lupaa sen kaikille ja kaikista synneistä niille, jotka turvaavat Jeesuksen sovitustyöhön.

Herran eteen tullessa on tärkeää olla ehdottoman totuudellinen. Se vaatii kyllä nöyrytymistä, mutta nöyryys on juuri totuuteen suostumista Jumalan kasvojen edessä. Se merkitsee sen tunnustamista, että olet ansainnut tuomion. Silloin saat vedota Jeesuksen kärsimiseen ja kuolemaan puolestasi. Nyt Jeesuksen veri puhdistaa omantuntonsi synneistä ja kuolleista teoista eli omista pelastusyrityksiltä. Hän sen tekee etkä sinä. Jeesus kärsi ja nousi kuolleista sinun tähtesi, sinä saat kaiken anteeksi.

Anteeksi saamisen syy

Tärkeätä on tiedostaa, että syy anteeksi saamiseen ei ole synnin tunnustaminen. Se on kyllä ehto, mutta ei syy. Syy on Jeesuksen risti. Näiden kahden asian sekoittaminen on äärimmäisen vaarallista, sillä silloin ihminen alkaa tehdä omista tunnustuksistaan jonkinlaisen perustan sille, että saa anteeksi. Siitä voi joutua kauheaan tunnustamisen kierteeseen niin kuin Luther aikanaan.

Ihmisiltä anteeksi pyytäminen on seuraava askel. Se on vaikeaa mutta ei mahdotonta, koska on saanut jo Jumalalta kaiken anteeksi. Siitä sitten seuraa parannuksen hedelmänä vääryyden korvaaminen sikäli, kuin se on mahdollista niin kuin esi-

merkiksi Sakkeuksen tapauksessa. Puhdas omantunto avaa Pyhän Hengen voimalle vapauden ja pääsemme taas kulkemaan rakkauden tiellä eteenpäin.

Puhdas omantunto uskonelämän hoidossa

Paavali kirjoittaa miten tärkeä on omantunnon puhtauden säilyttäminen uskon kilvoituksessa näin:

Käskymme päämääränä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta. (1. Tim. 1:5)

Ilman hyvää omaatuntoa ei rakkaus pääse vaikuttamaan uskovan elämässä. Varoitavana esimerkkinä Paavali mainitsee surullisen tapauksen:

Tämän käskyn minä annan sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien sinusta lausutujen profetioiden mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon. Jotkut ovat sen hylänneet ja siksi joutuneet uskossaan haaksirikkoon. Niitä ovat Hymenaios ja Aleksandros, jotka olen luovuttanut Saatanan haltuun, kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi. (1. Tim. 1:18-20)

Tärkeä lisähuomautus

On huomattava kuitenkin, että hyvä omantunto ei ole sama kuin pelastus. Paavali kirjoittaa näin:

Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, tuomitsetteko te tai jokin ihmisten tuomioistuini minut. En itsekään tuomitse itseäni. Minulla ei ole mitään tunnollani, mutta ei minua sen perusteella ole vanhurskautettu, vaan minun tuomarini on Herra. Älkää siis tuomitko ennenaikaisesti, ennen kuin Herra tulee. Hän valaisee pimeyden kätköt ja tuo esiin sydänten ajatukset, ja silloin itse kukin saa kiitoksen Jumalalta. (1.Kor. 4: 3-5)

Meidän vanhurskaudemme on Kristuksen työn varassa myös silloin, kun joudumme omantunnon syytösten keskelle. Voimme joutua hyvinkin syvien itsesyytösten valtaan ja epäilyksiin, sillä Sielunvihollinen haluaa meiltä viedä pelastusvarmuuden. Silloin on hyvä palata tekstimme lupaukseen:

Tästä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me voimme hänen edessään rauhoittaa sydämemme, jos se syyttää meitä. Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaiken. (19-20)

Viime kädessä emme luota omantuntomme todistukseen vaan Jumalan sanan todistukseen siitä, että Jeesuksen sovitus synneistämme riittää silloinkin, kun joudumme syviin syövereihin. Siinä on lohdutuksemme ja siihen saamme turvata, kun omantunto syyttää. Toisaalta on suri armo, kun syntien anteeksiantamuksen sana vapauttaa sydämemme lepoon ja sisäiseen rauhaan.

Käytännöllinen neuvo

Uskonelämässä saattaa tulla vaiheita, joissa Raamatusta luettu tai jumalanpalveluksessa kuultu syntien anteeksiantamisen viesti ei pääse rauhoittamaan aidosti katuva sydäntä. Silloin on hyvä hakeutua henkilökohtaiseen rikkiin joko seurakunnan pastorin tai muun luotettavan uskovan luo. Tälle saa sitten Jumalan kasvojen edessä tunnustaa sydäntä painavan taakan. Rippi-isä tai rippi-äiti saa sitten julistaa Jeesuksen Golgatan uhrin tähden tunnustetut synnit anteeksi annetuksi sanan lupauksen mukaan: *"Joiden synnit te annatte anteeksi, niille ne ovat anteeksi annettut. Joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt."* (Joh. 20:23) Lukemattomat uskovat

ovat niin saaneet vapautuksen sydämen syytöksistä. Rohkaisen meitä käyttämään rippiä ja myös toimimaan rippi-isinä tai rippi-äiteinä.

Rohkea luottamus Herraan

Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, meillä on rohkea luottamus Jumalaan. Ja mitä tahansa anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänen mielensä mukaista. (21-22)

Syyttävä sydän estää usein uskovaa rukoilemasta. Mutta juuri silloin, kun sydämemme syyttää, meidän on käytävä katumuksessa Herran eteen. Saamme rohkaistua luottamaan siihen, että Jeesuksen Golgatalla vuodattama veri riittää meidän kaikkien syntiemme sovitukseksi.

Vakuuttuneina Herran armon suuruudesta saamme sitten rohkeasti ja kiitollisina rukouksessa tuoda kaikki asiamme Hänen eteensä. Ei ole mitään sellaista asiaa, mitä ei saisi Herralle puhua. Kaikki ajatuksemme Hän näkee kaiken aikaa. Toisaalta tiedämme, että rukouksiimme saattaa sotkeutua lihallisten mielemme haluja, joihin Herra ei voi meille vastata myönteisesti. Välimiehemme Jeesus puhdistaaakin rukouksemme siitä, mikä ei ole Isän tahdon mukaista. Vastauksena rukouksiimme Pyhä Henki vaikuttaa meidän sydämissämme sen, että vaellamme Herran tahdon mukaan. Se ei kuitenkaan tapahdu automaatin tavoin, vaan meidän persoonamme kautta, niin että olemme kuuliaisimpia Herran käskyille. Herran sana rohkaisee meitä:

Käykäämme siis rohkeasti armon valtaistuimen eteen, että saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan. (Hepr. 4:16)

Herran käsky

Jeesus itse tiivistää asian näin:

"Ette te valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät sitä varten, että menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi ja että Isä antaisi teille, mitä sitten anottekin häneltä minun nimessäni. Sen käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne." (Joh. 15:16-17)

Nyt Johannes kiihottaa tätä Jeesuksen käskyä jakeessa 23:

Tämä on hänen käskynsä: meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toisiamme, niin kuin hän on meille käskyn antanut. (23)

On tärkeä ymmärtää, että Johannes ei käytä sanaa käsky merkitsemään samaa kuin lain vaatimien tekojen suorittamista. Käsky uskoa Jeesukseenhan on vastakohta lain vaatimuksille. Kun laki sanoo tee tämä, usko jättääkin asian Jeesuksen tehtäväksi. Uskon vastakohta on työn tekeminen. Usko merkitsee sitä, että uskomme tehtävän toisen suoritettavaksi. Se toinen on tietenkin Jeesus, joka täytti koko lain puolestamme, sekä lain vaatiman täydellisen elämän että lain vaatiman rangaistuksen synneistämme.

Meille kuuluu siis käsky pitäytyä jatkuvasti Jeesuksen täyttämään työhön puolestamme. Tarttumalla siihen olemme vapaat kaikista vaatimuksista ja saamme siksi levosta käsin lähteä osoittamaan rakkautta toinen toisillemme. Tämä rakkauden osoittaminen vien meidät kyllä käytännössä täyttämään kymmenen käskyn lakia, koska se kuvaa millaista on toimiva rakkaus. Mutta nyt rakkaus kumpuaakin Pyhästä Hengestä, joka asuu uskovien sydämissä. Tuo rakkauskin on siksi Herran työtä, kun taivutamme sydämemme kuuliaisiksi Herran äänelle.

Pyhä Henki – pelastuksen sinetti

Joka pitää hänen käskynsä, pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Siitä me tiedämme hänen pysyvän meissä, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut. (24)

Jumalan yhteydessä pysyminen on siis käytännössä sitä, että pitäydymme tiukasti siihen, että kaiken aikaa pelastuksemme on voimassa siksi, että Jeesus täytti koko lain meidän puolestamme ja sovittamalla syntimme lahjoitti meille oman vanhurskautensa. Kelpaamme siis joka hetki Jumalalle uskon kautta Jeesukseen. Toisaalta se merkitsee sitä, että uskon synnyttänyt Pyhä Henki alkaa vaikuttaa käytännön elämässämme rakkautta. Se on pyhitystä eli vaellusta Herran rakkaudessa.

Pyhä Henki tulee meihin, kun ensi kertaa elämässämme tunnustamme syntimme ja turvautumalla Jeesuksen Golgatan uhriin puolestamme saamme syntimme anteeksi ja kasteen Jeesuksen kuoleman ja ylösnousemuksen osallisuuteen. Pyhä Henki synnyttää siis uskon ja jää sitten pysyvästi asumaan uskoon tulleen sydämeen. Jeesus kuvaa asiaa näin:

Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä lähettää minun nimessäni, opettaa teille kaiken ja muistuttaa teitä kaikesta, mitä minä olen teille sanonut. (Joh. 14:26)

Kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän luota, niin hän, Totuuden Henki, joka lähtee Isän luota, todistaa minusta. (Joh. 15:26)

Mutta kun Totuuden Henki tulee, hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen. Hän ei puhu omia ajatuksiaan, vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja hän ilmoittaa teille, mitä on tuleva. Hän kirkastaa minut, sillä hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa teille. (Joh. 16:13-14)

Pyhän Hengen toiminta tapahtuu siis siten, että Hän kirkastaa Jumalan sanan kautta Jeesusta, korottaa Jeesuksen täydellistä lunastustyötä ja avaa silmämme näkemään Raamatun sanasta Isän rakkauden omiaan kohtaan. Paavali kirjoittaa siitä näin:

Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. (Room. 8:15-16)

Pyhä Henki on pelastuksemme sinetti. Hän takaa meille täyden turvallisuuden Jeesuksen uhriin vedoten. Hän ohjaa meidät toistuvasti Golgatan ristin luokse saamaan uuden armon ja uuden voiman rakastaa niin Isää kuin toisia uskon veljiä ja sisaria. Jumalan suuri lahja on Pyhä Henki ja Hänessä Jeesus ja Jeesuksessa Isä. Mikä riemu saada olla Jumalan pelastama ja Hänen lapsensa!

1. Joh. 4:1-6 Koetelkaa henget!

1. Rakkaani, älkää uskoko jokaista henkeä, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta, sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.

2. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta.

3. Yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta. Sellainen on Antikris-

tuksen henki, jonka te olette kuulleet olevan tulossa ja joka jo nyt on maailmassa.

4. Lapset, te olette Jumalasta, ja te olette voittaneet nuo väärät profeetat, sillä hän, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.

5. He ovat maailmasta. Siksi heidän puheensakin on maailmasta, ja maailma kuuntelee heitä.

6. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, kuuntelee meitä. Joka ei ole Jumalasta, se ei meitä kuuntele. Tästä me tunnemme totuuden Hengen ja eksytyksen hengen.

Herkkäuskoiset hölmöt

Japanissa eräs tyypillinen tapa muodostaa kontakteja paikallisiin ihmisiin oli opettaa kiinnostuneille ihmisille englantia tai suomea ja niiden ohessa antaa heille Raamattu-opetusta. Muistan erään lukiolaisen reaktion, kun puhuin hänelle Jeesuksen ruumiillisesta ylösnousemuksesta. Hän sanoi: "Uskotteko te kristityt jotain noin hullua?" Niin olemmeko me herkkäuskoisia hölmöjä?

Raamattu ei kuitenkaan anna meille lupaa olla herkkäuskoisia, sillä silloin olemme helposti harhaan johdattavia. Päin vastoin niin Vanha testamentti kuin uusikin varoittavat toistuvasti harhaopeista: "Älkää uskoko mitä tahansa!" Kristinuskon on historiallisiin tosiasioihin perustuvaa luottamusta siihen Jumalaan, joka johtaa maailman historian kulkua ja joka on ilmoittanut itsensä sekä sanassaan että teoissaan ja erityisesti Jeesuksessa Kristuksessa. Kristillinen usko kestää koettelun, kuka tahansa voi testata sen totuuden noudattamalla Jumalan sanaa.

Kiitollisuutemme harhoista

Eräässä mielessä me saamme kristillisenä kirkkona olla tavallaan kiitollisia harhaopeista, sillä juuri niitä torjuakseen apostolit joutuivat kirjoittamaan kirjeitä, jotka nyt on tallennettu meille Uudessa testamentissa. Sielunvihollisen tärkein keino Jumalan työn vastustamisessa on valhe. Mutta kysymys ei ole mistä tahansa valheellisesta propagandasta, vaan ennen kaikkea sellaisista valheista, jotka näyttävät hyvinkin totuuden ja aidon kristillisyyden kaltaisilta, mutta ovat olemukseltaan harhoja. Ne ovat kuin makea viini, johon on sekoitettu tappavaa myrkkyä.

Maailmassa mutta ei maailmasta

Kun Paavali oli lähdössä Efesosta, hän piti kuuluisan puheen seurakunnan vanhimille. Siinä hän muistutti siitä, että hänen lähtönsä jälkeen seurakuntaan tulisi julmia susia, jotka eivät seurakuntaa säästä. Hän tiesi, että kristityn vaellus ei maailmassa, joka on synnin ja pahan vallassa ei tulisi olemaan helppoa. Taisteluita ei tulisi puuttumaan. Paavali tiesi myös, että jokaisessa uskoon tulleessa ja uudestisyntyneessä, Pyhän hengen saaneessakin kristityssä asuu edelleen syntinen luonto. Emme pääse siitä pakoon vaikka vetäytyisimme luostariin tai pyrkisimme kaikin keinoin välttämään ulkopuoleltamme tulevaa pahaa.

Synti asuu meissä uskovissa ja joudumme sen kanssa taistelemaan joka päivä siihen riemulliseen hetkeen asti, jona me pääsemme Herran luo kirkkauteen ja lopulliseen voittoon. Näin ollen ei riitä pelkästään, että havaitsemme harhat, jotka meitä ulkoapäin lähestyvät. Meidän on valvottava myös omaa syntistä lihaamme, joka on kovin taipuvainen ihastumaan uusiin valloittaviin oppeihin. Erityisen vaarallisia ovat

sellaisen harhat, jotka näyttävät hyvin kristillisiltä ja ovat lähteneet liikkeelle keskuudestamme luotettavina pitämiltämme ihmisiltä. Koetellessamme ja arvioidessamme eri oppeja ja opettajia Jumalan Sanaa mittana käyttäen, meidän on kohdistettava koettelu myös omaan sydämeemme, ettei mikään miellyttävä valhe pääsisi uskoamme turmelemaan. Harhat eivät nimittäin ilmoita tulostaa eivätkä ne suinkaan ole epämiellyttäviä lähestyessään meitä. Saatana lähestyy valkeuden enkelin vaatteissa.

Johanneksen toistuva varoitus

Rakkaani, älkää uskoko jokaista henkeä, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta, sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan. (1)

Johannes jatkaa nyt palaamalla samaan aiheeseen, josta hän varoitti jo toisen luvun jakeissa 18 – 27:

Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, ja hän kieltää Isän ja Pojan. Ei kenelläkään, joka kieltää Pojan, ole myöskään Isää. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä. (2:22-23)

Tässä yhteydessä meidän kannattaa käydä hiukan läpi niitä harhoja, joista Uusi testamentti muuallakin puhuu. Johannes antaa keskeisimmäksi mittariksi harhoja arvioitaessa sen, mitä ne opettavat Jeesuksesta Kristuksesta:

Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta. Yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta. Sellainen on Antikristuksen henki, jonka te olette kuulleet olevan tulossa ja joka jo nyt on maailmassa. (2-3)

Yksikään ihminen, joka ei tunnusta Jeesusta Kristusta todelliseksi Ihmiseksi ja samalla todelliseksi Jumalaksi yhdessä persoonassa, ei voi olla uskova kristitty, vaikka hänen elämänsä näyttäisi kuinka hyvältä tahansa ja vaikka hänen uskonnollisuutensa näyttäisi ilmenevän jopa ihmeitä tekevänä.

Tällä perustavaa laatua olevalla mittarilla esimerkiksi Jehovan todistajat osoittautuvat ei vain raskaaksi lakiuskonnoksi islamin tapaan vaan myös ei-kristilliseksi, sillä he eivät pidä Jeesusta Jumalana eivätkä myöskään todellisena ihmisenä vaan yhtenä enkelinä muista heidän harhoista puhumattakaan.

Jeesuksen nimeämät harhat

Vuorisaarnassa Jeesus varoittaa ihmisistä, jotka käyttävät Hänen nimeään ihmeiden tekemiseen:

"Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. Monet sanovat minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimessäsi profetoineet, sinun nimessäsi ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimessäsi tehneet paljon voimatekoja?' Silloin minä vastaan heille: 'Minä en ole koskaan tuntenut teitä. Menkää pois minun luotani, te laittomuu-den tekijät.'" (Matt. 7:21-23)

Äkkiseltään luulisi, että Jeesuksen nimessä ihmeitä aikaan saavat olisivat kaikkein parhaita kristittyjä, mutta niin ei todellakaan tarvitse olla. Ihmisen uskon aitoutta tulee mitata sillä hedelmällä, jota hänen elämänsä kantaa. Usein vie oman aikansa, ennen kuin elämän hedelmä tulee näkyviin, mutta jossain vaiheessa niitä ei enää voi peittää.

Siksi Jeesus sanoo: *"Varokaa vääriä profeettoja. He tulevat luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä he ovat raatelevia susia. Hedelmistä te heidät tunnette."* (Matt. 7:15-16)

Tänä päivänä tätä harhaa edustavat usein äärikarismaattiset jonkun tai joidenkin itsensä apostoleiksi korottavien johtajien liikkeet. Näillä johtajilla on usein ulkoista vetovoimaa ja shamanistisia pimeydestä kotoisin olevia voimia käytössään. Usein heidän opetuksensa kuulostaa täysin raamatulliselta, mutta he onnistuvat korottamaan itsensä asemaan, jossa heitä itseään palvotaan. Usein he osaavat myös käyttää tätä asemaansa jopa muhkeiden taloudellisten etujen hankkimiseen. He saattavat elää myös karkeissa lihan synneissä julkikuvansa takana. Pietarin 2. kirje kuvaa heitä näin:

Israelin kansan keskuudessa esiintyi kuitenkin myös vääriä profeettoja. Samoin on teidänkin joukossanne oleva vääriä opettajia, jotka kuljettavat keskuuteenne salaa turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on ostanut heidät, ja tuottavat itselleen äkillisen tuhon. Moni lähtee seuraamaan heidän irstauksiaan, ja heidän takiaan totuuden tie tulee häväistyksi. Ahneudessaan he valheellisin sanoin pyrkivät hyötymään teistä. Mutta heille muinoin langetettu tuomio on yhä voimassa, heidän tuhonsa ei torju. (2. Piet. 2:1-3)

Shamanististen voimien käyttö

Apostolien teoissa Paavali kohtasi Filippissä ennustajahengen vallassa olleen orjattaren, joka julisti: *"Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien."* Tätä hän teki monta päivää. Siitä kiusaantuneena Paavali kääntyi ja sanoi hengelle: *"Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinun lähteä hänestä!"* Ja se lähti samalla hetkellä. (Ap.t. 16:17-18)

Orjattaren julistus vaikutti aidolta totuudelta samoin kuin demonien julistus Jeesukselle: *"Sinä olet Jumalan Poika!"* Kuitenkin Paavali ajoi hengen Jeesuksen nimessä ulos ja Jeesus kielsi jyrkästi riivaajia puhumasta. Shamanistisin eli pahojen henkien voimalla tapahtuu oikeaan osuvaa ennustamista ja aitoa parantamista, joka kuitenkin sitoo ihmiset pimeyteen. Aidot pimeyden voimat joiden yhteydessä lausutaan vielä Herran Jeesuksen nimi voivat eksyttää jopa Jumalan valitutkin, niin kuin Jeesus varoittaa. Siksi kaikkinaisiin voimavaikutuksiin, profetioihin ja muihin ihmeellisiin ilmiöihin on suhtauduttava erityisen varovaisuudella ja tutkittava ovatko ne Herrasta vai pimeydestä. Mittarina on jälleen se, korottavatko nuo asiat Herraa Jeesusta Kristusta vai eivät.

Farisealaisuus

Kaikkein ankarimmin Jeesus varoittaa farisealaisuuden harhasta: *Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Varokaa ja karttakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta."* (Matt. 16:6)

Farisealaisuuden olemushan on siinä, että ihminen tunnustaa kaikki Raamatun totuudet ja väittää uskovansa aivan niin kuin kaikki klassilliseen kristinuskoon pitäytyvät, mutta käytännön elämässä elävät omien halujensa mukaan itsekästä mutta yhteiskunnallisesti hyvää elämää.

Ulkokultaisuuden vaara on harhoista vaarallisin, koska se vaanii jokaista aitoa usko-vaakin. Ulkokultaisuus rakentaa usein kiivaankin oikean opin puolustamisen sumuverhon. Se paljastuu kuitenkin siinä, että sellainen ihminen on taitava kritisoidaan toisia mutta hänen omasta elämästään puuttuu rakkauden, armollisuuden ja laupeuden hedelmä. Farisealaisuus on myös ilotonta eikä sen vallassa olevalla ole sydämessään anteeksiantamuksen rauhaa, jonka saavat vain ne, jotka suostuvat näkemään omat syntinsä ja käyvät niiden kanssa Vapahtajan ristin ääreen. Jokaisen uskovan lihassa asuu fariseus, joka pyrkii korottamaan itseään. Siksi farisealaisuuden torjuminen on elämän mittainen sota uskovan vaelluksessa.

Saddukeusten hapatus

Jeesus varoittaa myös saddukeusten opetuksesta, jota vastaa tämän päivän liberaali Raamatun tulkinta. Siinä otetaan Raamatusta huomioon vain joitakin asioita, mutta kielletään ylösnousemus ja enkelit ja henkivallat. Liberaalia Raamatun tulkintaa edustavat ihmiset saattavat pitää itseään hyvinä kristittyinä, he saattavat elää yhteiskunnallisesti katsoen moitteetonta elämää. He saattavat käyttää hyvinkin kristilliseltä kuulostavia ilmaisuja kuten ylösnousemususko samalla kuin he kuitenkin kieltävät Jeesuksen historiallisen ja ruumiillisen ylösnousemuksen. He pitävät siis usein itseään aitoina uskovina, mutta elävät todellisuudessa korottaen oman viisautensa Jumalan sanan yläpuolelle ja pettävät itseään. Heille on tunnusomaista mukautua vallitseviin muotivirtauksiin ja filosofioihin. Tänä päivänä heille on luonteenominaista tulkita rakkaus hempeämielisyydeksi ja korottaa synnin hyväksyvä suvaitsevaisuus korkeimmaksi arvoksi.

Aidoilla uskovillakin on kiusaus langeta liberaaliin Raamatun tulkintaan varsinkin sellaisten kohtien kohdalla, jotka eivät meitä syystä tai toisesta miellytä. Tyypillistä on esimerkiksi yrittää tulkita joitakin avioliittoon ja eroon liittyviä Raamatun selkeitä kohtia tavalla, joka vesittää ne ja antavat luvan synnin harjoittamiseen. Tarvitaan aitoa nöyryyttä taivuttaa oma sydän Jumalan sanan alle silloinkin, kun se tekee kipeää.

Legalismi eli lain ja evankeliumin sotkeminen

Apostolisen ajan kipeimmäksi ongelmaksi kirkossa muodostui lain ja evankeliumin sotkeva harha. Sen perusväite on se, että pelkkä usko Jeesukseen syntien sovittajana ja kuoleman voittajana ei vielä riitä pelastukseen. Toki uskoa pidetään välttämättömänä mutta ei siis riittävänä. Lisäksi ihmisen pitää ainakin jollain tavalla osoittaa noudattavansa Jumalan lakia. Tällaiseksi minimivaatimukseksi asetettiin juutalaisille tärkeä ympärileikkaus, joka ymmärrettiin osoituksena kuuliaisuudesta Jumalan laille, vaikka alun perin sen tarkoitus oli ollut vain merkki uskon vanhurskaudesta. Lain ja evankeliumin sekoittavaa opetusta ajoivat laajasti nimien omaan juutalaisuuden keskuudesta uskoon tulleet. Paavali puolestaan nousi voimakkaasti tätä harhaa vastaan. Se käsiteltiin Jerusalemin apostolikokouksessa ja hylättiin, mutta se elää tänäkin päivänä laajasti kristikunnan keskuudessa ei vain katolisuudessa ja ortodoksisuudessa vaan myös protestanttien parissa.

Varsinkin Galatalaiskirjeessä Paavali taistelee rajusti tätä harhaa vastaan:

Minä, Paavali, sanon teille: jos ympärileikkautatte itsenne, Kristuksesta ei ole teille mitään hyötyä. Vakuutan vielä jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään koko lain. Te olette joutuneet eroon Kristuksesta, te, jotka yritätte lain avulla tulla vanhurskaiksi. Te olette langenneet pois armosta.

Mutta me odotamme Hengessä uskon kautta sitä vanhurskautta, jota toivomme. (Gal. 5:2-5)

Legalistisen harhan yhtälö

Legalistisen harhan yhtälö kuuluu:

Pelastus = usko Kristuksen evankeliumiin + lain noudattamista
Yhtälö on tosiasiallisesti sisäisesti ristiriitainen. Usko evankeliumiin on jäämistä kokonaan toisen varaan. Usko Kristukseen on luonteeltaan hengellistä, oma lakiin turvaava uskonnollisuus on taas lihallista. Hengellinen synnyttää elämää, lihallinen kuolemaa.

Usko antaa kunnian Kristukselle, korottaa Jumalaa. Liha taas korottaa itseään ja vihaa Jumalaa. Näin ollen nämä kaksi ovat täysin sovittamattomassa ristiriidassa keskenään. Jompikumpi syö toisen. Joko ihminen joutuu kokonaan epätoivoon omien mahdollisuuksiensa suhteen ja saa avun yksin Herralta tai hän hylkää kokonaan Herran, vaikka hän voi tehdäkin niin Herran nimi huulillaan. Ihminen ottaa ikään kuin Jumalan omaan käyttöönsä - mikä on ihmisen epäuskon ja synnin huipentuma. Siinä ihminen julistaa asiallisesti ottaen itsensä jumalaksi.

Pohjimmiltaan ei siis ole olemassa mitään todellista eroa legalistisen harhan ja yleisuskonnollisuuden välillä, vaikkei aluksi siltä näyttäisikin. Pelastustienä evankeliumin ja lain välillä ei voi esiintyä mitään sekoitusta tai välimuotoa. On vain joko evankeliumi tai laki.

Evankeliumi (Jumalan teko)+ laki (oma teko) = laki (oma teko).
Ihminen ei voi palvella kahta herraa, omaa kunniaansa ja Jumalaa. Jompikumpi, kompromissi on mahdottomuus.

Tämän päivän legalismi ei vaadi meiltä pelastuaksemme ympärileikkausta, eikä Vanhan testamentin lakien noudattamista. Sen sijaan se vaatii pelastukseen evankeliumin lisäksi tiettyjä kristillisiä suorituksia kuten riittävän määrän Raamatun lukua, tarpeeksi rukousta, todistamista, säännöllistä jumalanpalveluselämää jne. Ne ovat tietenkin aivan oikeita ja hyviä asioita ja seuraavat pelastuksen hedelmänä. Mutta kun se tavalla tai toisella sisällytetään itse pelastukseen pannaan rattaat hevosen eteen. Mika tahansa Pyhän Hengen synnyttävä hedelmä voidaankin tehdä uudeksi laiksi ja joutua harhan valtaan.

Tänä päivänä erityisesti psykologisoivat harhat ovat yleisiä. Esimerkiksi harahan kaava voi olla:

Pelastus = usko Kristukseen + hyvä itsetunto

tai

Pelastus = usko Kristukseen + oikea itsensä rakastaminen

Vanhempia mutta silti yhä suosittuja harhoja ovat:

Pelastus = usko Kristuksen evankeliumiin + pyhityskilvoitus

Pelastus = usko Kristuksen evankeliumiin + Pyhän Hengen armolahjat

Pelastus = usko Kristukseen + ylistys

Pelastus = usko Kristukseen + raamatullinen seurakunta

Pelastus = usko Kristukseen + oikea luterilainen oppi

Pelastus = usko Kristukseen + evankelioimis- ja lähetystyö

Pelastus = usko Kristukseen + rukoustaistelu

Pelastus = usko Kristukseen + Jeesuksen paluun odotus
Pelastus = usko Kristukseen + Israel-rakkaus
Pelastus = usko Kristukseen + lainkuuliainen ja moraalinen elämä

Kaikissa evankeliumiin lisätty asia oikein ymmärrettynä on evankeliumin siunausta, mutta väärin ymmärrettynä ihmisen lisäsuoritus ja näin ollen lain tekoa. Omalla uskonnollisella yrittämisellä tapahtuva pyhitys, armolahjojen etsiminen, seurakunnan yhteyden vaaliminen, oppi, evankelioiminen, rukous jne muodostuvat kestäättömiksi ja kauheiksi taakoiksi ihmiselle. Ne vievät ilon, vapauden ja rakkauden mennessään. Heti kun ihminen lähtee omin uskonnollisiin suorituksiinsa lisäämään jotain evankeliumiin, heti evankeliumin dynaaminen voima hänen elämässään ikään kuin jähmettyy.

Ylönousemukseen liittyvät harhat

Uuden testamentin aikana esiintyi kaksi toisilleen vastakkaista harhaa liittyen ylönousemukseen. Toiseen Paavali ottaa kantaa 1. Korinttolaiskirjeessä:
Mutta jos Kristuksesta julistetaan, että hänet on herätetty kuolleista, kuinka jotkut teistä sanovat, ettei kuolleiden ylönousemusta ole? ... Jos kerran kuolleita ei herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty. Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, teidän uskonne on turha ja te olette vielä synneissänne. (1. Kor. 15:12, 16-17)

Päinvastaiseen harhaan sama Paavali ottaa kantaa 2. Timoteuksen kirjeessä:
Pysy erossa epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä niiden puhujat menevät jumalattomuudessa yhä pitemmälle ja heidän puheensa leviää kuin syöpä. Heidä ovat Hymenaios ja Filetos, jotka ovat eksyneet pois totuudesta sanoessaan, että ylönousemus on jo tapahtunut. Näin he turmelevat joidenkin uskon. (2. Tim. 16-18)

Tämän päivän liberaaliteologia edustaa edellistä harhaa kieltäessään Jeesuksen ruumiillisen ylönousemuksen ja puhumalla pelkästään ylönousemususkosta, jolla ei ole mitään historiallista kiintopistettä. Se lienee vain jonkinlainen mieliala, jossa odotetaan kevään puhkeamista tai vastaavaa.

Jälkimmäistä edustavat muun muassa hyperpreteristit, jotka kaiketi samaistavat uudestisyntyemisessä tapahtuvan hengellisesti kuolleen ihmisen herättämisen eloon ylönousemukseen. Näin he kieltävät Jeesuksen toisessa tulemisessa tapahtuvan ruumiillisen ylönousemuksen. Molemmissa harhoissa on kysymys kristillisen uskon ydinopin kieltämisestä eli harhasta.

Tässä yhteydessä on tärkeä huomata, että Uusi testamentti ei pelkästään torju harhoja vaan edellyttää myös sitä, että harhojen levittäjät nimetään, heidät torjutaan seurakunnasta ja heistä varoitetaan: *Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, älkää ottako häntä kotinne älkääkä lausuko häntä tervetulleeksi. Joka lausuu hänet tervetulleeksi, osallistuu hänen pahoihin tekoihinsa.* (3. Joh. 10-11)

Uususkonnolliset harhat

Suomalaisessa uskonnot sekoittavassa uushenkisyydessä, jossa Kristus-henki on käypää tavaraa, enkelien palvonta on yleistä. Siinäkään ei ole kysymys mistään uudesta ilmiöstä, sillä Paavali joutui ottamaan kantaa siihen jo aikanaan:

Älköön teidän voittopalkintoanne riistäkö kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvontaan, on näkyjensä vallassa ja lihallisen mielensä turhaan paisuttama eikä pitäydy Kristukseen...(Kol. 2:18-19)

Usein noihin harhoihin liittyy jonkinlaista ruokamystiikkaa tai asketismia. Molempiin Raamattu ottaa kantaa:

Henki sanoo selvästi, että viimeisinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja seuraavat eksyttäviä henkiä ja riivaajien oppeja tekopyhien valehtelijoiden vaikutuksesta, joiden omatunto on merkitty poltinraudalla. Nämä kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, jotka Jumala on luonut sitä varten, että ne, jotka uskovat ja ovat oppineet tuntemaan totuuden, nauttisivat niitä kiittäen. Kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä mikään ole hylättävää, kun se otetaan kiittäen vastaan ja pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella. (1. Tim. 4:1-5)

Mikä harhoissa vetoaa myös aitoihin uskoviin?

Harhoista täytyy varoittaa myös aitoja uskovia, sillä ne vetoavat ihmisiin ja muodostavat todellisen vaaran jopa valituille. Hyvä esimerkki on Galatian seurakunnat, jotka varsin nopeasti joutuivat legalistisen harhan valtaan ja Paavalilla oli kova työ heidän palauttamisessaan aitoon evankeliumiin.

Harhaopettajat ovat usein hyvin innokkaita, jopa innokkaampia kuin aidot uskovat. *"Heillä on intoa teidän hyväksenne, ei kuitenkaan oikeaa. He tahtovat eristää teidät, että teillä olisi intoa heidän hyväksenne. "* (Gal. 4:17) Galatian väärät opettajat tunsivat tarkkaan Vanhan testamentin ja osoittivat ilmeistä oppineisuutta. Meidän ei pidä antaa ihmisten innon hämätä itseämme. Innon takana saattaa olla hyvin itsekkäät motiivit.

Ahtaissa oloissa harhaopettajat saattavat vedota ulkoisen turvallisuuden tarpeeseen. *"Tulkaa tänne, niin säästyte turhilta vaikeuksilta!"* Kompromissien tekeminen tämän maailman kanssa on tunnusomaista harhoille ja niillä hankitaan näennäistä turvallisuutta.

Vasta uskoon tulleilla on syvä hengellinen jano päästä tuntemaan Herra Jeesus entistä paremmin. Tuohon janoon harhat iskevät ja tarjoavat pikatietä siihen, kunhan vain heidän lisäyksensä kristilliseen oppiin ja elämään otetaan vastaan. Lisäksi ne tarjoavat usein erittäin kiinteää yhteisöä, joiden elämä saattaa olla kovinkin kaavoissa, mutta nekin saatetaan kokea jotenkin turvallisina, vaikka uskoon tulon hyvin muistissa olevaa iloa ja rauhaa ei niistä löydykään.

Kaikkein salakavalin harhojen ominaisuus on kuitenkin siinä, että ne tarjoavat ihmiselle lihan vapautta, jossa ei tarvitse olla turhan tarkka syntien suhteen. Ne saattavat olla ylen määrin armollisia, jopa siihen asti, että kaikkein likaisimmatkin lihan himot sallitaan viattomina pikku paheina. Näin ne paaduttavat ihmisen omantunnon ja vievät hänen tohti ikuista kadotusta.

Aito uskova on voittaja

Lapset, te olette Jumalasta, ja te olette voittaneet nuo väärät profeetat, sillä hän, joka on teissä, on suurempi kuin se, joka on maailmassa.

Vaikka Johannes varoittaa meitä vakavasti mitä moninaisimmin valhein lähestyvistä harhoista, meidän ei tarvitse olla väärällä tavalla peloissamme. Kun pitäydymme tiu-

kasti Jumalan sanan totuuteen, harhojen valhe paljastuu meille. Tiedämme, että Pyhän Hengen valaisema Jumalan sanan totuus voittaa pimeyden. Mutta juuri siksi meidän on jatkuvasti annettava valon osua omiin sydämiimme ja viedä meitä jatkuvaan parannukseen Jeesuksen Golgatan uhrivereen luottaen.

He ovat maailmasta. Siksi heidän puheensakin on maailmasta, ja maailma kuuntelee heitä. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, kuuntelee meitä. Joka ei ole Jumalasta, se ei meitä kuuntele. Tästä me tunnemme totuuden Hengen ja eksytyksen hengen.(5-6)

Harhojen lähde on toisaalta Sielunvihollinen ja toisaalta syntiä suosiva maailman henki. Siksi ei ole yllättävää, että monet harhaopit ovat maailman silmissä suosittuja. Kuvaavaa on esimerkiksi suomalainen media, joka suurella hyväksynnällä kertoo uushenkisyydestä eikä juuri uskalla mainita pahaa sanaa islamista, mutta hyökkää raamatullista kristinuskoa vastaan monin tavoin. Juuri se, että maailma vihaa aitoa uskoa on kuitenkin eräs todistus siitä, että olemme totuuden puolella. Herra on meidän kanssamme ja siksi saamme päivittäisessä parannuksessa käydä tekemään tiliä omista synneistämme ja varjellumme siten eksytyksiltä.

1. Joh. 4:7-21 Jumala on rakkaus

7. Rakkaani, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta. Jokainen, joka rakastaa, on syntynyt Jumalasta ja tuntee Jumalan.

8. Joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.

9. Siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meille, että Jumala lähetti ainutsyntyisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttaan.

10. Siinä on rakkaus - ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.

11. Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, mekin olemme velvollisia rakastamaan toisiamme.

12. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on tullut meissä täydelliseksi.

13. Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeään.

14. Me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.

15. Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy ja hän Jumalassa.

16. Me olemme oppineet tuntemaan sen rakkauden, joka Jumalalla on meitä kohtaan, ja me uskomme siihen. Jumala on rakkaus. Joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

17. Näin on rakkaus tullut meissä täydelliseksi, niin että meillä on rohkea luottamus tuomiopäivänä, sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa.

18. Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta. Joka pelkää, ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

19. Me rakastamme, koska hän on ensin rakastanut meitä.

20. Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän on valehtelija. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.

21. Tämä käsky meillä on häneltä: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään.

Mitä on rakkaus?

Johannes määritteli ensimmäisessä luvussa Jumalan valoksi ja nyt hän sanoo: Jumala on rakkaus! Mitä siis on rakkaus? Miten ja missä rakkaus ilmenee? Missä Jumalan rakkaus ilmenee? Mitä Jumalan rakkaus vaikuttaa? Entä mitä on rakkaus Jumalaan? Tämän kaltaisia kysymyksiä nousee, kun lukee jaksoamme, joka on yksi suurenmoisimpia kohtia Raamatussa. Monet ovat sitä lukiessaan tai sen sanomaa julistettaessa saaneet osakseen pelastuksen.

Jakso on myös yksi väärin ymmärretyistä Raamatun kohdista. Monet nimittäin väittävät sen luettuaan: Jos Jumalan on rakkaus, niin puhe tuomiosta on perusteetonta. Eihän rakastava Jumala voi rangaista ketään. Jos Hän on todellakin rakkaus, niin miten maailmassa voi olla kärsimystä? Jumalan rakkaus ei vapauta ihmisiä vastuusta siitä pahasta, jota hän aiheuttaa muille. Toisaalta Jumala rakkaudessaan voi myös käyttää kärsimystä ihmisten parhaaksi. Viime kädessä kärsimyksen ongelmaan Jumala vastasi tulemalla ihmiseksi ja kärsimällä itse meidän syntiemme rangaistuksen, jotta me saisimme anteeksi ja lopulta pääsisimme ylösnousemuksessa vapaaksi kaikesta kärsimyksestä. Aitoon rakkauteen itseensäkin kuuluu kärsimystä, kun rakkauden kohde lähtee kulkemaan vääriä teitä ja kärsii omien syntiensä tähden. Rakkaus kärsii yhdessä kohteensa kanssa.

Jumalan rakkaus on pyhää. Jumalan rakkaus ei voi jättää vääryyden kärsijää ilman oikeudenmukaista tuomiota. Jumalan rakkaus vihaa syntiä ja pahuutta. Jumalan rakkaus ei jätä rakkauden kohdetta entiselleen. Lopulta Jumalan pyhä rakkaus tulee hävittämään kaiken synnin, kun viimeisellä tuomiolla kaikki vääräisyys rangaistaan ja kaikki vääräisyttä kärsineet saavat hyvityksen. Jumalan Pyhän Hengen tehtävä on osoittaa meille, että olemme nyt Jumalan rakkauden kohteita.

Jumala on rakkaus

Japanilainen merkki rakkaudelle muodostuu kolmesta osasta. Ylimpänä on käsi, joka antaa alaspäin esinettä, johon on liittynyt sydän. Alimpana on kaksi vastaanottavaa kättä. Toisin sanoen rakkaus määritellään merkissä sellaiseksi toiminnaksi, jossa joku antaa itselleen arvokasta toiselle ja toinen ottaa sen vastaan, niin kuin lahja kahdella kädellä.

Sana rakkaus on muuttunut arkikielessä merkitsemään lähes täydellistä vastakohtaa raamatulliselle sisällölle. Hollywoodin rakkaus tarkoittaa usein samaa kuin himoihin perustuva itsekkyyys. Pienoisevankeliumi Joh. 3 :16 kertoo meille lyhyesti ja ytimekkäästi, mitä Raamattu tarkoittaa sanalla rakkaus.

Sillä niin on Jumala rakastanut maailmaa, että hän antoi ainoan Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan hänellä olisi ikuinen elämä. (Joh. 3:16)

Kaksi vastaan ottavaa kättä kuvaa uskoa, joka omistaa rakkauden. Jumalalle mikään ei ollut arvokkaampaa kuin oma ainoa Poikansa. Hänet Jumala antoi meidän sijastamme ristin kärsimyksiin ja kuolemaan, jotta me saisimme ikuisen elämän Hänen rakkautensa yhteydessä. "Ilmaisu "ettei yksikään, joka häneen uskoo" kertoo siitä, että Jumalan rakkaus kohdistuu poikkeuksetta jokaiseen ihmiseen, mutta se voidaan torjua epäuskolla. Epäusko ei ole uskon puutetta, vaan vastauskoa, luotta-

musta itseensä. Siksi epäuskoinen ei tarvitse pelastusta eikä välitä Jumalasta. Usko edellyttää oman pelastustarpeen tunnustamista ja nöyryyttä turvautua Jumalan tarjoamaan apuun.

Jumalan näkökulmasta ihmisen äärimmäinen hätätila on siinä, että hän on synneissänsä kulkemassa kohden iankaikkista kadotusta, ikuisen tulen rangaistusta. Rakkaudessaan ihmisiin, jotka eivät syntiin kuolleena kykene mitenkään auttamaan itseään, Jumala antoi mieluummin Poikansa heidän sijastaan kadotustuomion alle Golgatan ristillä, jotta Hän voisi oikeudenmukaisuutensa säilyttäen armahtaa heidät ja lahjoittaa heille ikuisen kirkkauden luonaan.

Inhimillisen ja jumalallisen rakkauden ero

Rakkauden vastakohtaksi sanotaan usein viha, mutta se ei pidä paikkaansa, sillä aitoon rakkauteen kuuluu pyhä viha sellaista kohtaan, mikä turmelee rakkauden kohteen. Rakkauden vastakohtia ovat tietenkin itsekkyyks ja välinpitämättömyys, katkeruus ja kateus, mutta myös pelko, jonka tekstimme mainitsee. Täydellinen rakkaus karkottaa pelon.

Inhimillinen rakkaus, jonka luomisessa olemme saaneet osaksemme mutta joka on synnin tähden monella tavalla turmeltunutta, kohdistuu muun muassa omiin vanhempiin, puolisoon, ystäviin, luontoon ja toimii niiden hyväksi. Mutta se tekee niin, koska näkee kohteissaan jotain omaansa tai rakastamisen arvoista hyvää.

Jumalan rakkauden olemukseen taas kuuluu se, että kohdistuu itsessään täysin arvonsa menettäneisiin, jumalattomiin, syntisiin, siis ihmisiin, joille kuuluisi ilman muuta helvetin tuli sen perusteella, mitä he itsessään syntiensä tähden ovat. Jumalan olemuksellinen rakkaus, Hänen sydämensä hyvyys kohdistuu arvottomaan ja tekee siitä arvokkaan.

Kristittyjen lähimmäisrakkaus perustuu siihen, että he näkevät maailman silmissä arvottomillakin sen arvon, jonka Jumalan rakkaus näille ihmisille antaa kohdistuessaan kelpottomiin ja hyödyttömiin. Kristittyjen lähimmäisrakkaus ja heidän keskinäinen veljesrakkaus perustuu siis siihen, että he ovat itse saaneet osakseen Jumalan pelastavan rakkauden ja näkevät toiset ihmiset Jumalan silmissä kalliina ja arvokkaina riippumatta siitä, miltä he itsessään näyttävät olevan.

Jumalan rakkauden ilmeneminen

Siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meille, että Jumala lähetti ainutsyntyisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttaan. Siinä on rakkaus - ei siinä, että me olemme rakastaneet Jumalaa, vaan siinä, että hän on rakastanut meitä ja lähettänyt Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi. (9-10)

Mistä me voimme löytää Jumalan rakkauden, missä se ilmenee?

Olin tullut uskoon 15- vuotiaana. Tiesin saaneeni syntini anteeksi ja ilon ja rauhan sydämeeni. Mutta pian uskoon tulon jälkeen ihanat ilon ja rauhan tunteet hälvenivät. Yritin niitä elvyttää monin tavoin. Koska Jumala ei halua, että perustamme uskomme omiin tunteisiimme vaan Jumalan omaan sanaan, Hänen lupauksiinsa, alun tunteet eivät palanneet kuin hetkittäin.

Siksi aloin sitten katselemaan sitä kaikkea hyvää, jota olin elämäni saanut. Näin sen selvänä osoituksena Jumalan rakkaudesta juuri minua kohtaan. Minulla oli hyvä ja turvallinen koti, jossa sain myös kuulla Jumalan sanaa. Menestyin koulussa erinomaisesti. Minulla oli monia hyviä ystäviä seurakunnan nuorissa. Tein innokkaasti evankelioimistyötä. Minulla oli hyvä uskova tyttöystävä. Olin terve, sain käydä koulua. Kaiken tuon näin Jumalan lahjoina ja tiesin, että Jumala rakastaa minua, mutta silti kaipasin noita uskoontulon suloisia tunteita.

Sitten Jumala kuitenkin otti kerta heitolla pois kaiken sen, mitä olin pitänyt Jumalan rakkauden osoituksina. Armeijassa sairastuin vakavaan sydänlihastreumaan 500 kilometrin päässä kotoani. Jouduin olemaan vuoden sairaalassa. Terveys oli mennyt, koti ja ystävät ja tyttökaveri olivat 500 kilometrin päässä. Koulumenestyksestä ei ollut enää mitään hyötyä. Oli tosin eräs keski-ikäinen uskova nainen, joka kuultuaan sairastumisestani alkoi käydä päivittäin katsomassa minua. Tajusin vasta myöhemmin, kuinka Jumala hänen kauttaan osoitti minulle rakkauttaan. Saimme puhella paljon Jumalan sanasta. Sieltä sitten kirkastui lopulta vastaus. Se avautui Roomalaiskirjeen 5. luvun 8. jakeesta:

Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun me vielä olimme syntisiä.

Kiinnitin erityisesti huomioni sanan ”*osoittaa*” aikamuotoon. Sehän on preesens, nykyhetkeä kuvaava muoto. Siis se mikä tapahtui 2000 vuotta sitten Golgatalla osoittaa minulle tänään Jumalan rakkauden. Samalla rakkaudella Hän rakastaa minua iankaikkiseen kirkkauteen asti, vaikka kaikki muut rakkauden osoitukset olisivat kadonneet. Golgatan syntini sovittanut veri riittää todisteeksi Jumalan käsittämättömän suuresta rakkaudesta minua kohtaan.

Lopulta Pyhä Henki lahjoitti minulle pelastusvarmuuden, kun tajusin, että Jeesuksen uhriveri puolestani riittää kaikkiin synteihini, niin menneisiin, nykyisiin kuin tuleviinkin. Jeesuksen veressä on vanhurskauteni, sen perusteella kelpaan Jumalalle, sen vuoksi ylläni lepää Jumalan armo ja suosio.

Siinä on rakkaus

Johannes toistamalla toistaa: ”*Siinä on rakkaus!*” Älä siksi etsi rakkautta jostakin muualta. Kaikki muu voi pettää, mutta Golgatan rakkaus riittää. Tärkeää on myös järjestys. Älä etsi itsestäsi rakkautta Jumalaan tai lähimmäisiin. Ei sitä sinusta löydy. Käy sen sijaan ottamaan vastaan Jumalan täydellinen rakkaus Golgatan uhrissa. Siitä sitten alkaa kummuta rakkaus veljiin ja sisariin ja niihin, jotka elävät vielä pimeyden vallassa.

Golgatalla Jeesus Kristus kukisti synnin, kuoleman ja Saatanan vallan. Sieltä vuotaa nyt tilalle armoa, elämää ja yhteys Jumalaan. Paavali kirjoitti: *Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.* (Room. 5:5) Hän tarkoitti sillä juuri sitä, että Pyhä Henki uskovan sydämessä vie meidät katselemaan ja toistuvasti ottamaan uudelleen vastaan sen rakkauden, joka ilmestyi Golgatan ristillä.

Golgatan rakkaus on muuttumatonta:

Siitä me tiedämme pysyvämme hänessä ja hänen pysyvän meissä, että hän on antanut meille Henkeään. Me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi. (13-14)

Pyhä Henki vie meidät Jumalan sanan kautta omistamaan Golgatan lahjan. Jumalan rakkaus on siis uskon kohde, jota maailma ei kykene näkemään, mutta jonka Pyhä Henki Jumalan lupauksen kautta avaa silmiemme eteen.

Jumalan rakkauden vaikutus

Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, mekin olemme velvollisia rakastamaan toisiamme. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Mutta jos me rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä ja hänen rakkautensa on tullut meissä täydelliseksi. (11-12)

Sydämiimme vuodatettu Jumalan rakkaus vaikuttaa rakkautta uskon veljiä ja sisaria kohtaan. Rakkauden olemus on sellainen, että se nousee sydäimestä, vapaaehtoisesti, pakottamatta. Se on myöskin erittäin käytännöllistä eikä rajoitu vain sanoihin vaan ilmenee palvelevina hyvinä tekoina. Jumala itse asiassa valmistaa uskovia varten ne epälukuisat tilanteet ja tavat, joilla voimme osoittaa rakkautta. Rakkauden osoittaminen on siis vaeltamista Jumalan valmistamissa teoissa. Sekin on siis Jumalan armotyötä. Se kumpuaa Jumalan Golgatalla ilmaisusta rakkaudesta. Hyvät teot ovat kiitoksemme Golgatasta.

Jumalan rakkaus kohdistuu myös ei-uskoviin, mutta veljesrakkaus on se kaikupohja, jolta uskovat lähtevät saavuttamaan hukkuvia sieluja saman rakkauden omistamiseen, sisälle Jumalan valtakuntaan. Evankeliumin sana on se väline, jota rakkaus käyttää etsiessään ulkopuolisia pelastukseen, mutta ilman veljesrakkauden kaikupohjaa se ei toimi kunnolla. Jeesus sanoi:

"Uuden käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne. Niin kuin minä olen rakastanut teitä, rakastakaa tekin toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, että teillä on keskinäinen rakkaus." (Joh. 13:34-35)

Vaikka veljesrakkaus kumpuaa Jumalan rakkaudesta, Johannes antaa meille kuitenkin selkeän kehotuksen siihen. Syy on siinä, että uskovien syntisessä lihassa asuu vastavoima, joka haluaa paeta omalle mukavuusalueelle ja elää itsekkäästi. Käytännön rakkaus on vaivannäköä ja siksi syntinen luonto vastustaa sitä. Rakastaminen vie hengelliseen taisteluun, mutta Herran rakkaus antaa siihen voittovoiman.

Jumalan rakkaus tulee täydelliseksi eli saavuttaa tavoitteensa, kun se synnyttää rakkauden veljiä kohtaan ja sitä kautta pääsee lopulta leviämään niille, jotka ovat vielä pimeydessä. Tässä yhteydessä on pidettävä mielessä järjestys. Ensimmäinen on Jumalan rakkaus. Kun uskossa sen omistamme syntyy rakkautta veljiin.

Jos nyt joku meistä kokee, että hänellä ei ole riittävästi rakkautta uskovalle veljelle kohtaan puhumattakaan sitten maailman ihmisistä, niin tehtävämme ei ole yrittää puristaa rakkautta rinnastamme, vaan meidän tulee käydä Herran luo, Hänen ristinsä ääreen, katselemaan Hänen armonsa käsittämätöntä suuruutta. Vain sieltä kumpuaa uusi rakkaus.

Kohti suurta tuomion päivää

Näin on rakkaus tullut meissä täydelliseksi, niin että meillä on rohkea luottamus tuomiopäivänä, sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa. Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta. Joka pelkää, ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa. (17-18)

Jumalan sanan yksi punainen lanka on opetus tuomiosta. Heti 1. Mooseksen kirjan alusta aina Ilmestyskirjan loppuun asti kaikkialla kohtaamme Jumalan joka tuomitsee. Viimeisellä tuomiolla avataan kirjat ja jokainen ihminen tuomitaan sen perusteella, mitä hän eläessään tehnyt, hyvää tai pahaa. Tuomio kuuluu Jumalan rakkauteen, sillä tuomiolla toteutetaan oikeudenmukaisuus ja kaikki vääritys poistetaan lopullisesti. Jumalan rakkaus vaatii siis tuomion toimeenpanemista.

Tuomarina toimii itse Herra Jeesus Kristus, joka tietää ja ymmärtää täydellisesti, mitä ihmisenä eläminen merkitsee. Tuomion päivä on päätetty ja se toteutuu sen jälkeen kun kaikki ihmiset, koko ihmiskunta on herätetty kuolleista ja koottu Jeesuksen Kristuksen eteen.

Ensimmäiseksi tuomitaan Saatana ja kaikki langenneet enkelit, jotka kaikin keinoin pyrkivät vastustamaan Jumalaa ja tekemään meidänkin elämämme onnettomaksi. Sen jälkeen tuomiolle tulevat sekä pelastuneet ihmiset että ne, jotka torjuivat eläessään Jeesuksen elämästään. Kaikkien meidän on ilmestyttävä Kristuksen tuomioistuimen eteen.

Tuomion suuruus perustuu sen valon määrään, minkä he ovat eläessään saaneet. Niille, jotka eivät Raamatun ilmoitusta tunteneet, tuomio perustuu heidän omantuntonsa valoon, juutalaisille Vanhan testamentin ilmoitukseen ja kristityille evankeliumiin.

Ratkaiseva ero uskovien ja muiden välillä on siinä, että koska he jo eläessään ovat saaneet syntinsä anteeksi, heidän ei tarvitse tuomion päivänä pelätä mitään. Heidän kohtaamansa vääryydet korjataan ja heille annetaan armopalkka siitä hyvästä, mitä he ovat eläessään tehneet. Siksi he saavat ilolla suuntautua kohti tuota päivää, sillä he tietävät silloin pääsevänsä osalliseksi sellaisesta kirkkaudesta, joka Jeesuksella on.

Vapaa pelosta

Uskovan pelottomuuden syy perustuu siihen, että hän tietää Golgatan armon perusteella, ettei hänelle koidu tuomiolla mitään pahaa, pelkkää kiitosta ja riemua. Mutta Johannes tiedostaa, että on niitä uskovia, jotka edelleen ovat peloissaan ajatellessaan sitä päivää, kun kirjat avataan ja kaikkien teot tutkitaan Jumalan valossa. Kun pieni lapsi pelkää, mitä hän tekee? Hän juoksee äitinsä tai isänsä syliin. Vapaus pelosta ei ole siis rohkeus vaan suuri rakastava Herra vierellämme.

Muistan, kun olin kävelyllä 4-vuotiaan poikani kanssa. Yhtä äkkiä nousi ukkonen, ja menimme läheisen aseman katoksen suojaan pitämään sadetta. Sitten aivan silmiemme eteen iski salama rautatiekiskoihin ja kuuluin kova pamaus. Mutta poikani ei osoittanut vähäisintäkään pelkoa, sillä hän piti minua kädestä kiinni.

Herra lupaa olla omiensa kanssa joka päivä maailman loppuun asti siis myös viimeisellä tuomiolla. Hän, joka armahti sinut, antoi kaikki syntisi anteeksi, antoi sinulle lupauksen taivaallisesta kirkkaudesta, on myös tuomion päivänä kanssasi. Hän itse on tuomari ja Hän on jo tuominut sinut vanhurskaaksi antamalla syntisi anteeksi, tuomion päivänä Hän on sinun puolellasi eikä sinua vastaan. Voit siis luottavasti turvata Hänen rakkauteensa.

Rakkaus Jumalaan

Jos joku sanoo rakastavansa Jumalaa mutta vihaa veljeään, hän on valehtelija. Sillä se, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt. Tämä käsky meillä on häneltä: joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös veljeään. (20-21)

Lopuksi Johannes vielä korostaa, miten rakkaus Jumalaan ja rakkaus veljiin kulkevat käsi kädessä. Molemmat syntyvät siis Jumalan rakkaudesta meitä kohtaan vielä kun elimme synnin ja pimeyden vallassa. Sieltä Herran rakkaus pelasti meidät Jeesuksen Golgatan uhrin tähden Jumalan armon ja rakkauden alle. Luonnostaan ihminen vihaa Jumalaa, koska omassatunnossa Jumala vaatii häneltä sellaista, mihin hän synnin orjana ei pysty. Mutta nyt Jeesuksen uhrin tähden pelastettuna hän alkaa rakastaa Jumalaa, koska Jumala on häntä kohtaan sanomattoman hyvä. Se taas johtaa veljien ja sisarten rakastamiseen. Mistä voimme siis nyt päätellä, että rakastamme Jumalaa.

Rakkaus Jumalaan ilmenee seuraavalla tavalla:

- Meidän ei tarvitse pelätä, että Jumala olisi meitä vastaan, sillä Hän on meidän puolellamme. Tämän maailman ihmiset kokevat, että Jumala on heitä vastaan ja siksi he eivät halua olla tekemisissä Jumalan kanssa ja jopa vihaavat Häntä.
- Saamme kutsua Jumalaa Isäksi eikä meidän tarvitse kokea kauhua Hänen edessään, mutta samalla tunnemme kuitenkin syvää kunnioitusta Hänen pyhyytensä edessä.
- Tunnemme, että Jumala rakastaa meitä ja haluaa meille hyvää ja parasta. Hän huolehtii meistä.
- Tajuamme, että syntimme ovat annetut anteeksi.
- Koemme kiitollisuutta Jumalaa kohtaan. Koemme saaneemme Häneltä niin suunnattoman paljon, että haluamme ylistää Häntä.
- Alamme vihata syntiä entistä enemmän. Synnin vastakohta on rakkaus Jumalaan. Se on ehkä paras yksittäinen osoitus rakkaudestamme Jumalaan.
- Meissä syntyy halu miellyttää Jumalaa, siitä syystä, että Hän on tehnyt niin hyvää meille. Haluamme siksi tehdä Hänen tahtonsa mukaisia tekoja elämässämme.
- Meissä on halu oppia tuntemaan Häntä syvemmin ja paremmin. Haluamme päästä yhä lähemmäksi Häntä.
- Tunnemme syvästi, että rakkautemme Häneen on aivan liian pieni. Juuri tämä tunto rakkautemme vähyydestä kertoo sen, että rakastamme Häntä.
- Iloistemme siitä, että saamme kuulla Hänestä ja Häneen liittyvistä asioista.
- Toisista uskovista tulee rakkautemme kohde.

Ayako Miuran tie

Mikä sitten synnytti minussa uskon Kristukseen? Lähden liikkeelle taustastani ajallisesti vähän kauempaa.

Tyynenmeren sota päättyi Japanin tappioon vuonna 1945. Olin silloin 23 -vuotias ja jo seitsemättä vuotta opettajana Asahigawan kaupungin eräässä kansakoulussa. Tyttölyseosta valmistuessani olin ollut iältäni vain hiukan alle 17. Olin heti suorittanut opettajan kelpoisuustutkinnon ja aloittanut opettajan virassa.

Saattaa kuulostaa itsekehulta, kun sanon, että olin erittäin innostunut opettajan työstä ja kannoin lähes liiallista huolta oppilaitteni edistymisestä. Ehkä se johtui kenessä tahansa esiintyvistä nuoruuden innosta ja ihanteellisuudesta. Ajattelin aivan tosissani, että parasta, mitä minulle voisi tapahtua, olisi vetää viimeinen henkäyksenikin opettajanpulpetissa.

Japanin tappio sodassa oli minulle shokki. Amerikkalaiset miehittivät maan. Heidän määräyksiään oli toteltava ehdoitta. Käytössä olevista oppikirjoista oli annettujen ohjeiden mukaisesti mustalla tussilla peitettävä lukemattomia kohtia.

Neljännän luokan opettajana minäkin opastin oppilaitani tiettyjen kappaleiden tietyille riveille ja käskin heidän sitten mustata tekstiä. Ohjeideni mukaisesti nuo vilpittömät lapset mustasivat oppikirjojaan. Opettajan silmin heitä katsellessani sydäntäni aivan riipaisi. Edelliseen päivään asti olin opettanut heitä käsittelemään oppikirjoja huolellisesti ja varoittanut heitä likaamasta niitä. Mutta nyt minun piti opastaa heitä suttaamaan kirjonsa mustalla tussilla. Sieluni täytti syvä tyhjyyden tunto.

En enää itsekään tiennyt, mitä minun olisi pitänyt opettaa oppilaille. Oliko se totta, mitä olin heille opettanut entisen japanilaisen opetussuunnitelman mukaan? Vai oliko amerikkalainen uusi opetussuunnitelma oikea? Vai olivatko ne ehkä molemmat vääriä? En yksinkertaisesti kyennyt enää opettamaan oppilaille, joten erosin opettajan virasta.

Luisuin viimein siihen pisteeseen, että annoin samana päivänä kahdelle eri miehelle suullisen lupauksen siitä, että menisin naimisiin heidän kanssaan. Ajattelin valita sen, joka ensimmäisenä toisi vanhemmilleni morsiusrahan. Näin merkityksettömältä minusta tuntui jopa naimisiin meno, vaikka siinä on kysymys yhdestä elämän tärkeimmästä valinnasta. Niin sitten toinen heistä toi morsiusrahan. Mutta juuri sinä päivänä ennen hänen tuloaan olin pyörtynyt ja joutunut anemian vuoksi vuoteen omaksi. Pian sen jälkeen minussa todettiin keuhkotauti.

Kului kaksi vuotta. Elämän tyhjiys parantolassa vei minut siihen pisteeseen, että tein itsemurhayrityksenkin. Noihin aikoihin kuvioihini ilmestyi eräs lapsuudenystäväni Tadashi Maegawa. Hän oli lääketieteen opiskelija ja hänkin sairasti keuhkotautia. Hän alkoi kertoa minulle Kristuksesta.

En kuitenkaan osoittanut mitään oireita siitä, että ottaisin elämän tosissani. Olin tyytymätön, hangoittelin vastaan, en piitannut mistään. Hän murehti, kun en halunnut ottaa kuuleviin korviini, mitä hän minulle puhui. Eräänä päivänä olimme kävelemässä kukkulalla, jolta avautuu näköala Asahigawan kaupunkiin. Hän ei kestänyt katsella asennettani, vaan varoittaakseen minua hän otti yhtäkkiä maasta kiven ja alkoi lyödä sillä omaa jalkaansa. Kun hämmästyksissäni yritin estää sitä, hän sanoi:

"Aya, olen rukoillut Jumalalta, että sinä ottaisit elämän vakavasti. Mutta minä en kykene sinua pelastamaan. Olen itselleni vihainen, kun olen niin surkea auttamaan sinua."

Näin kyynelten valuvan hänen silmistään. Hänen rakkautensa lävisti olemukseni ja viilsi sydäntäni. Se ei ollut miehen rakkautta naiseen, vaan ihmispersoonan rakkautta toiseen.

Nyt asenteeni muuttui. Aloin etsiä Kristusta, johon Tadashi uskoi. Halusin saada sen jonkin puhtaan ja pyhän, joka loisti hänen olemuksensa läpi. Hänen vilpitön ja vakaa elämäntapansa kosketti minua syvästi, minua, joka en ollut jaksanut uskoa mihinkään maailmassa, minua, joka olin halveksinut ja inhonnut kristittyjä. Matkassa oli vielä monia mutkia, mutta lopulta sain kasteen sairasvuoteella. Tuo unohtumaton päivä oli heinäkuun viides vuonna 1952.

Haluaisin jakaa vielä yhden näkökulman asiasta lainaamalla romaaniani "Rakkauden sola" (SLEY).

Kirja "Rakkauden sola" liittyy Hokkaidon Shiokari-solassa 28. helmikuuta 1906 tapahtuneeseen rautatieonnettomuuteen. Käytin päähenkilön mallina erästä nuorta kristittyä miestä, joka heittäytymällä kiskoille sai muusta junasta irtaantuneen vaunun pysähtymään ja näin esti sen suistumasta rotkoon. Tämä muiden matkustajien pelastamiseksi elämänsä uhrannut rautatievirkailija oli nimeltään Masao Nagano, Asahigawan aseman rahtiosaston konttori-päällikkö.

Hänen kuolemansa ja uskonsa kosketti monia. Nagano oli valmistautunut kuolemaan milloin tahansa. Siitä oli osoituksena testamentti, jota hän kantoi aina mukanaan. Veren tahraamana se löydettiin hänen taskustaan. Hänen kuvallaan varustettuna sen teksti painettiin kortiksi, jota levitettiin laajalti. Moni sen saanut kääntyi kristityksi.

Tässä ote kirjasta: Lumisen Sapporon eräässä kadunkulmassa Nagano kuuli julistajan puhuvan ohikulkijoille. Saarna teki häneen lähtemättömän vaikutuksen:

"Hyvät kuulijat! Millainen ihminen oikein on? Ensinäkin ihminen pitää itseään parempana kuin ketään muuta. Mutta millaista on todellinen hyvyys? Eikö se ole sitä, että ihminen vihaa pahuutta itsessään? Mutta mehän emme edes halua myöntää itsessämme mitään rumaa tai pahaa. Esimerkiksi pidämme kyllä hotkimista häpeällisenä tapana, mutta omaa hotkimistamme emme pidä ollenkaan pahana. Vaikka tiedämme, että pahan puhe ei ole miehekästä, pidämme omaa pahaa puhettamme pelkästään toisten oikeutettuna arviointina. Japanilainen sananlaskun mukaan rosvollakin on ainakin kolme syytä rosvoiluunsa. Miten on puolustettava se, että varastaa toisten omaa? Silti varas keksii perusteensa.

Hyvät ystävät, tunnen kuitenkin yhden todella rehellisen miehen. Hän on Jeesus Kristus.

Jeesus Kristus ei tehnyt mitään väärää. Hän paransi syntymästään asti sokeat ja rammat. Hän osoitti ihmisille todellista rakkautta. Tiedättekö, ystävät, millaista täydellinen rakkaus on? Rakkaus on sitä, että ihminen antaa toiselle sen, mikä on hänelle itselleen kaikkein tärkeintä. Mikä sitten on kaikkein tärkeintä? Eikö oma elämä? Jeesus Kristus antoi meille tuon kalteimman, oman elämänsä. Hän ei koskaan tehnyt mitään syntiä. Mehän emme ainoastaan tee väärin, vaan vieläpä kiellämme mitään pahaa tehneemmekään. Mutta tämä Jeesus Kristus, joka ei pelkästään ollut synnitön vaan teki jatkuvasti hyvää, otti kantaakseen koko maailman synnit. Hänet naulittiin niiden vuoksi ristille. Hän olisi voinut päästä rististä vetoamalla syyttömyyteensä. Mutta hän ei tehnyt niin. Synnitön kantoi syntisten rangaistuksen. Syntiset taas yrittävät paeta vastuutaan kieltämällä syyllisyytensä. Tässä näkyy kirkkaasti, millainen on Jumalan Poika ja millainen syntinen ihminen.

Hyvät ystävät, ristille naulittu Jeesus Kristus vieläpä rukoili hänet ristille lyöneiden puolesta: *'Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät!'*

Ystävät, kykeneekö kukaan ihminen rukoilemaan sellaisen puolesta, joka on lävistämässä? Jeesus kuitenkin rukoili anteeksiantamusta ristiinnaulitsijoilleen. Se osoittaa, että hänen persoonansa on jumalallinen. Hän on Jumalan Poika."

Kun romaanin päähenkilö kuuli saarnan kadun kulmassa, hän sai piston sydämeensä, alkoi etsiä Kristusta ja tuli lopulta uskoon. Itse asiassa kysymys on kuitenkin omasta uskontunnustuksesta. Niin kuin edellä kerroin olin elänyt tyhjää ja tarkoituksetonta elämää. En ollut pitänyt edes erityisen pahana sitä, että olin samanaikaisesti antanut kahdelle miehelle avioliittolupauksen.

Millaiseksi olisikaan elämäni muodostunut, jos olisin jatkanut samalla tavalla eteenpäin? Mitä hyvää hedelmää voi odottaa piittaamattomasta elämästä? Olisin vain tuhlannut ja tuhonnut oman ainutkertaisen elämäni. Sillä hetkellä, kun tajusin, että Jeesus Kristus kärsi ristillä minun likaisen ja iljettävän sydämeni tähden, minun syntieni vuoksi, elämäni muuttui.

Jeesuksen luo saa jokainen tulla aivan sellaisenaan. Vaikka olisit viettänyt kuinka väärää tai itsestä elämää tahansa, pidettiin sinua kuinka toivottomana tapauksena tahansa, olit kuinka omahyväinen tahansa, saat tulla sellaisenaasi Jeesuksen luo. Saat tulla syntisenä. Raamattu sanoo, että Jeesus tuli tähän maailmaan pelastamaan meitä syntisiä. Jumala ottaa iloiten vastaan, jokaisen joka katuen pyytää pahuuttaan anteeksi. Etkö sinäkin uskoisi ja turvautuisi Jeesukseen Kristukseen. Voin ujostelematta luvata, että eteesi avautuu aivan uusi elämä.

Raamatun kaikkein keskeisin kohta kuuluu:

"Niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainoan Poikansa (Jeesuksen Kristuksen), ettei yksikään, joka häneen (Jeesukseen Kristukseen) uskoo hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä." (Joh. 3:16) (1952)

1. Joh. 5:1-11 Iankaikkinen elämä

1. Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on syntynyt Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa sitä, joka on synnyttänyt, rakastaa myös sitä, joka hänestä on syntynyt.

2. Siitä me tiedämme rakastavamme Jumalan lapsia, että rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjään.

3. Rakkaus Jumalaan on sitä, että pidämme hänen käskynsä, eivätkä hänen käskynsä ole raskaat.

4. Kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, joka on voittanut maailman: meidän uskomme.

5. Kuka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

6. Hän, Jeesus Kristus, on tullut veden ja veren kautta - ei ainoastaan vedessä vaan

vedessä ja veressä. Ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus.

7. On kolme todistajaa:

8. Henki, vesi ja veri, ja nämä kolme pitävät yhtä.

9. Jos hyväksymme ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus vielä suurempi. Tämä on Jumalan todistus: hän on todistanut Pojastaan.

10. Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on tämä todistus sisimmässään. Joka ei usko Jumalaa, tekee hänestä valehtelijan, koska hän ei usko todistusta, jonka Jumala on antanut Pojastaan.

11. Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan.

Uskovan malli

Kuka ja millainen on uskova kristitty? Miten sellaiseksi tullaan? Harvalla suomalaisella on enää oikeaa käsitystä asiasta, koska useimmilta puuttuu myös läheinen malli siitä, millainen ylipäänsä on uskova kristitty. Kun kohtaamme ei-uskovia ja kehumme heille Jeesusta, kuulijat ymmärtävät kehotuksemme helposti tarkoittavan sitä, että heidän tulisi tulla sellaisiksi kuin mekin. Ainakin itse aikamani halusin tulla uskoon siksi, että näin uskovia nuoria ja olin heille kateellinen, kun heillä oli jotain sellaista, mikä minulta selvästi puuttui. Heissä oli sellaista rauhallisuutta, levollisuutta ja iloisuutta, jota kaipasin sydämeeni.

Ikävä kyllä monella tämän päivän ihmisellä on vääristyneitä malleja tai käsityksiä. Joillekin kristittynä olo merkitsee samaa kuin yleisuskonnollisuus tai jopa samaa kuin uushenkisyys. Jotkut pitävät kulttuurikristillisyyttä aitona ja riittävänä ja luottavat siihen, että he tietenkään ovat oikeita, kun heidät on kastettu ja elävät hyvää elämää, vaikka eivät erityisemmin missään kristillisissä harrastuksissa kuljekaane. Joillakuilla toisilla saattaa olla kokemuksia aidoista uskovista, jotka ovat heidän mielestään synkkiä, tiukkapipoisia, kuolemaa ajattelevia ilottomia vanhuksia. Jotkut taas saattavat kauhistella kadulla evankeliumia julistavia ja traktaatteja jakavia uskovia päästään hörähtäneiksi hihhuleiksi.

Jokainen elävä uskova on aina ja joka paikassa Herransa edustaja, halusi hän sitä tai ei. Siksi meidän kannattaa tänään kysyä, millaisena mallina me olemme ei-kristityille. Tämän päivän katkelma 1. Johanneksen kirjeestä antaa meille nimittäin kuvan uskovasta kristitystä ihmisestä, jolla on elämä, iankaikkinen elämä:

Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan. (11) Näkykö meissä elämän tuntomerkit, jotka viittaavat Jeesuksen läsnäoloon elämässämme?

Mitä on iankaikkinen elämä?

Mitä on siis iankaikkinen elämä? Jumala loi ihmisen ikuisuusolennoksi. Siksi jokaisen ihmisen olomassaolo jatkuu syntymästä asti ikuisuuden verran. Kuolema ei tarkoita olemassaolon loppua, vaan rangaistusta synnistä. Näin ollen jokaisen ihmisen olomassaolo jatkuu ruumiin kuoleman jälkeen ja jokainen tulee saamaan myös ylösnousemusruumiin: Pelastetuille eli Jeesuksen uhrikuolemassa hankitun syntien anteeksiantamuksen uskossa vastaan ottaneelle tuo ikuinen olomassaolo on iankaikkista elämää täydellisessä yhteydessä Jumalan rakkauteen ja kirkkauteen, mutta pelastuksen torjuneille se merkitsee ikuista ruumiillis-henkis-hengellistä tuskaa kadotuksessa, heitettyinä ulos Jumalan kirkkauden yhteydestä.

Kadotus on pyhän Jumalan oikeudenmukaista rangaistusta ihmisen synneistä. Viimeisen tuomion yhteydessä jokainen ikuisuusolento tulee saamaan pelkkää oikeutta. Kadotuksessa ihmiset eivät enää voi tehdä syntiä, vaan he saavat syntiensä mukaista rangaistusta. Kadotus on ikuinen samalla tavalla kuin taivaskin on ikuinen. Kadotus on ikuista Jumalan polttavaa tulta, taivas on ikuista Jumalan rakkauden tulta. Kadotus on ikuinen, koska Jumala on ikuinen. Pelastetun elämä ja kirkkaus on ikuista, koska Jumala on ikuinen.

Iankaikkinen elämä ei siis tarkoita samaa kuin ikuinen olomassaolo, vaikka toki loppumaton olomassaolo kuuluu myös iankaikkiseen elämään. Iankaikkinen elämä ei

liioin ala vasta kuoltuamme, vaan se alkaa silloin, kun syntinen ihminen kääntyy parannuksessa Jumalan puoleen, saa Jeesuksen tähden syntinsä anteeksi ja saa sydämeensä asumaan Pyhän Hengen eli syntyy uudesti. Uskova kristitty elää siis iankaikkista elämää jo nyt täällä ajassa ja se jatkuu loputtomana kuoleman ja ylösnousemuksen toisellakin puolella.

Iankaikkinen elämä on siis elämää sanan varsinaisessa merkityksessä, koska se on rakkaussuhdetta Jeesuksen kautta Isään, niin että Hänestä vuotaa meille jatkuvasti uutta ja uutta elämää. Mitään todellista elämää ei voi esiintyä erossa elämän lähteestä, elävästä Jumalasta.

Jeesus itse määrittelee iankaikkisen elämän näin: *Iankaikkinen elämä on sitä, että he tuntevat sinut, ainoan tosi Jumalan, ja Jeesuksen Kristuksen, jonka sinä olet lähettänyt.* (Joh. 17:3) Se on siis Jeesuksen ja Isän tuntemista syvällä persoonallisella tasolla. Se ei ole siis vain pään tietoa. Luonnollinen kuva siitä on syvä rakkaussuhde avioliitossa, jossa toinen tunnetaan sekä tiedollisella että kokemuksellisella tasolla.

Iankaikkinen elämä ei ainoastaan jatku päättymättömänä ikuisesti vaan se kasvaa ja syvenee koko ikuisuuden ajan. Pääsemme koko äärettömän ajan yhä syvemmin tuntemaan Golgatalla ilmestynyttä Jumalan rakkautta ja se synnyttää yhä syvenevän ja kasvavan kiitoksen ja ylistyksen Herraa kohtaan.

Iankaikkinen elämä on luonteeltaan valoa, puhtautta, totuutta, rakkautta, armoa, iloa ja voimaa. Kaikki se kumpuaa ylenpalttisena Jumalasta. Se on ikuista riippuvuutta Jumalan elämästä. Uusi maa ja uusi taivas ovat ne paikat, joissa meille jo nyt annettu iankaikkinen elämä pääsee täyteen kukoistukseen. Mutta jo nyt saamme ajoittain maistaa jotain sen elämän armosta, kun Herra Jeesus puhuttelee meitä Pyhän Hengen kautta omassa sanassaan Raamatussa.

Miten iankaikkinen elämä alkaa?

Miten iankaikkinen elämä alkaa? Miten tullaan uskoon? Mitä pitää tehdä saadakseen ikuisen elämän? Tätä kysytään tänään ja sitä kysyttiin myös Jeesukselta. Hän antoi vastauksen: *"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan."* (Joh. 3:5)

Luonnollinen elämä alkaa syntymästä. Me emme ole itse synnyttäneet itseämme, emme ole olemassa omasta tahdostamme. Vastaavasti iankaikkinen elämä alkaa uudesta syntymästä, joka on 100%:sti Jumalan lahja ja teko. Sitä ei kukaan voi itsestään puristaa, se on lahja, jonka Jeesus haluaa antaa jokaiselle, joka tunnustaa syntinsä, panee luottamuksensa Jeesuksen Golgatalla suorittamaan sovituksen ja antaa kastaa itsensä syntien anteeksi antamiseksi. Jokaiselle, joka näin ottaa vastaan Jumalan armon lahjana annetaan Pyhä Henki. Pyhän Hengen elämä ihmisessä on iankaikkista elämää. Tämä lahja tarjotaan jokaiselle evankeliumin sanassa eikä ole ainoatakaan Jeesuksen luokse tulevaa, joka heitettäisiin pois tai hylättäisiin aivan riippumatta siitä kuinka hyvä tai paha hän on.

Vaikka sinä et voi itse itseäsi pelastaa, et kykene itseesi uskoa suggeroimaan, voit kuitenkin torjua Jumalan tarjoaman lahjan itseriittoisuudellasi. Jos sinulle ei kelpaa Jumalan antama kutsu turvata Jeesukseen, jäät kuoleman valtaan. Jumalan tarjous ja kutsu on siksi äärimmäisen tärkeä aika elämässäsi. Et itse voi päättää, milloin sinä

haluat ottaa pelastuksen lahjan vastaan. Se on mahdollista vain, kun Herra sanan kautta kutsuu sinua.

Herra antaa suuressa armossaan useitakin etsikonaikoja, jolloin kuulet Hänen kutsunsa sydämessäsi, mutta jos johdonmukaisesti torjut kutsun, paadutat sydämesi, työnnät pois Jumalan armolahjan, joudut lopulta ikuisesti vastaamaan omista syneistäsi kadotettuna. On todella kohtalokasta torjua Herran sanan kutsuva ääni silloin, kun sen omassatunnossasi kuulet. Älä siirrä asiaa eteenpäin! Älä anna häpeäsi tai pelkosi työntää Jumalan armoa luotasi. Käy rukouksessa välittömästi Herran eteen, tunnusta syntisi ja turvaa siihen, mitä Jeesus on puolestasi tehnyt Golgatan ristillä. Hän kantoi sinun syntiesi rangaistuksen, jotta sinä saisit rauhan. Hän nousi kuolleista, jotta sinäkin pääsisit osalliseksi Hänen ylösnousemuselämästä.

Miten iankaikkinen elämä ilmenee?

Miten iankaikkinen elämä ilmenee? Se, joka on osalliseksi lahjasta, Jumalan ihmeestä, Hänen elämästään, ensinnäkin rakastaa Jumalaa ja Jeesusta sekä rakastaa myös toisia Jumalan lapsia:

Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on syntynyt Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa sitä, joka on synnyttänyt, rakastaa myös sitä, joka hänestä on syntynyt. Siitä me tiedämme rakastavamme Jumalan lapsia, että rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjään. (1-2)

Niin kuin Johannes edellisessä luvussa osoitti, rakkautta Jumalaan ja lähimmäisiin ei meistä itsestämme löydy, vaan Jumala itse osoittaa ensin meitä kohtaan käsittämättömän suurta hyvyyttä ja rakkautta pelastamalla meidät Jeesuksen uhrin tähden. Sitä maistaessamme Pyhä Henki synnyttää meissä vastarakkauden ja näemme, että toiset Jumalan pelastamat ovat meidän veljiämme ja sisariamme. Olemme saaneet yhdessä yhtä suuren armon ja saman elämän. Siksi rakkaus uskonveljiin ja sisariin kumpuaa Herran rakkaudesta meitä kohtaan.

Herran käskyjen pitäminen

Toiseksi iankaikkinen elämä ilmenee siten, että noudatamme Jumalan käskyjä: *Rakkaus Jumalaan on sitä, että pidämme hänen käskynsä, eivätkä hänen käskynsä ole raskaat. (3)*

Jumalan käskyjen pitäminen ei tarkoita sitä, että noudattamalla kymmenen käskyn lakia voisimme pelastaa itsemme tai voisimme niitä noudattamalla varmistaa, että pelastuksemme pysyisi voimassa. Omassa voimassa ponnisteleminen lain noudattamiseksi ei onnistu syntisen luontomme vuoksi eikä se myöskään edistä vähääkään kasvuamme Kristuksen tuntemisessa. Jumalan rakastamisessa on kysymys siitä, että meissä asuva Pyhä Henki synnyttää meissä tahdon ja hyvät Jumalan mielen mukaiset teot. Haluamme iloisesti ja hyvällä mielellä noudattaa Isän hyvää ja armollista tahtoa, koska olemme jo saaneet Häneltä täyden ja riittävän pelastuksen ja saamme Häneltä jatkuvasti uutta elämää Pyhän Hengen työnä. Jumalan käskyt eivät ole raskaat, kun kannamme yhteistä iestä Jeesuksen kanssa. Saamme vaeltaa levosta käsin. Jeesus sanoo:

"Tulkaa minun luokseni, kaikki te, jotka teette raskasta työtä ja kannatte taakkoja, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä

minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltäni. Näin te löydätte levon sielullenne, sillä minun ikeeni on sopiva ja minun kuormani on kevyt." (Matt. 11:28-30)

Iankaikkinen elämä ilmenee voittovoimana

Toki Jumalan tahdon tekemiseen liittyy taistelua, koska uskovassa asuu yhä myös syntinen luonto, mutta itse Herran sanan noudattaminen ei ole raskasta. Syntisen luonnon halujakaan meidän ei tarvitse voittaa omassa voimassamme. Usko Herraan Jeesukseen on nimittäin antaa voittovoiman lihan ja maailman kiusauksia vastaan:

Kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto, joka on voittanut maailman: meidän uskomme. Kuka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika? (4-5)

Miten sitten usko Jeesukseen Jumalan poikana tuottaa voiton maailman pahuudesta, epäilyistä, kiusauksista, himoista, vastustuksesta, vainosta, peloista, synnistä ja kuolemasta? Uskon voima ei ole uskossa itsessään, vaan uskon kohteessa. Kun Sielunvihollinen, maailma ja liha hyökkäävät meitä vastaan, tehtävämme ei ole lähteä taistelemaan niitä vastaan, sillä ne ovat meitä itseämme väkevämpiä voimia. "Kun Saatana tulee, päästä Jeesus ovelle!" Usko jättäytyy Jeesuksen varaan. Hän taistelee meidän puolestamme ja kukistaa kaiken, mikä maailmassa pyrkii tuhoamaan meidät. Herra on se Väkevämpi, joka kykenee sitomaan väkevän.

Miten usko syntyy?

Miten syntyy usko Jeesukseen, joka antaa voittovoiman ja ilmenee iankaikkisena elämänä? Johanneksen vastaus on Jumalan antaman todistuksen avulla.

Hän, Jeesus Kristus, on tullut veden ja veren kautta - ei ainoastaan vedessä vaan vedessä ja veressä. Ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus. On kolme todistajaa: Henki, vesi ja veri, ja nämä kolme pitävät yhtä. Jos hyväksymme ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus vielä suurempi. Tämä on Jumalan todistus: hän on todistanut Pojastaan. (6-9)

Jumala lähestyy meitä vakuuttamalla sydämemme antamansa todistuksen kautta. Normaalisti ihmiset vakuuttuvat asioista, joista kaksi tai kolme silminnäkiä kertoo yhtäpitävän todistuksen. Kysymys on silloin ei vain siitä, että henkilöt ovat luotettavia vaan myös siitä, että heidän sanansa asiasta ovat luotettavat ja perustuvat tosi-asioihin.

Jumala antoi meille todisteen omasta totuudestaan, rakkaudestaan ja armostaan lähettämällä oman iankaikkisuudessa syntyneen Poikansa Jeesuksen ihmiseksi, kantamalla meidän syntimme rangaistuksen ja voittamalla kuoleman vallan. Isän rakkaudesta meitä kohtaan puhuu erityisesti Jeesuksen Golgatan ristillä vuotanut veri ja se vesi, joka vuosi Hänen kyljestään, kun roomalainen sotilas oli lävistänyt sen keihäällään. Jeesuksen kuolema tuli meidän kuolemaksemme, jotta me saisimme Hänen ylösnousemuksessaan iankaikkisen elämän.

Kaste vesi liittää uskovan ihmisen Jeesuksen kuolemaan ja ylösnousemukseen ja ehtoollisen viini Jeesuksen vereen. Näin Jumalan todistus tulee luoksemme tänään Jumalan sanassa Raamatussa ja kasteessa ja ehtoollisessa. Näissä vaikuttavana voimana on Pyhä Henki, joka vakuuttaa omilletunnoille Jeesuksen työn riittävyttä ja Jumalan armon avaruutta. Kukaan ei voi saada osakseen uskon lahjaa ohittamalla

Jumalan todistuksen Raamatun sanassa ja sakramenteissa. Jos joku niin kuitenkin tekee, hän itse asiassa todistaa olevansa valheen vallassa.

Jos siis kipuilet sen kanssa, mistä saisin uskon sydämeeni, niin hakeudu sinne, missä julistetaan Jumalan sanaa ja lue itse myös Raamattua. Anna sen puhua suoraa sydämellesi!

Todistus sydämessä

Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on tämä todistus sisimmässään. Joka ei usko Jumalaa, tekee hänestä valehtelijan, koska hän ei usko todistusta, jonka Jumala on antanut Pojastaan. Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassaan. (10-11)

Kun avaat sydämesi Herran sanalle ja annat sen osoittaa kauhean syntisyytesi ja mahdottomuutesi pelastaa itse itseäsi Jumalan pyhältä tuomiolta, älä pelästy ja jää siihen, vaan tunnusta syntisi ja pyydä armoa Jeesuksen ristin työhön vedoten. Kun kastettuna turvaat Herran lupaukseen, Pyhä Henki tulee sydämeesi, lahjoittaa sinulle uskon ja antaa sinulle todistuksen, että olet Jumalan lapsi.

Tästä Raamattu todistaa muun muassa näin:

Nyt ei siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa, ... Te ette ole saaneet orjuuden henkeä elääksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden Hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia. Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä ja perillisiä yhdessä Kristuksen kanssa, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme. (Room. 8:1,15-17)

Pyhä Henki todistaa Raamatun sanan kautta jatkuvasti uskossa Jeesukseen turvanneelle, että hän on Jumalan lapsia ja että hänellä on iankaikkinen elämä. Jumalan lapsen ihanaa osaa, iankaikkista elämää ei häneltä voi riistää mikään eikä kukaan. Jeesus itse todistaa näin:

Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on siirtynyt kuolemasta elämään. (Joh. 5:24)

Lähettäjäni tahto on, etten kadota yhtäkään niistä, jotka hän on minulle antanut, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä. (Joh. 6:39)

Minä annan heille iankaikkisen elämän. He eivät ikinä joudu hukkaan, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. Isäni, joka on antanut heidät minulle, on kaikkia muita suurempi, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä. (Joh. 10:28-29)

Entä sinä?

Oletko sinä jo päässyt omistamaan iankaikkisen elämän, jonka yli kuolemalla ei ole mitään valtaa? Ellet vielä ole asiasta varma, Herra kutsuu sinua ottamaan vastaan sen todistuksen, jonka Hän itse antaa omassa sanassaan Raamatussa ja myös sen todistuksen, jonka Hän välittää niiden kautta, jotka ovat jo saaneet armon uskoa Häneen ja saaneet omistaa uuden ikuisen elämän. Anna Herran sanan osua sydämeesi, vaikka se voi aluksi tuntua kipeältä, niin jopa kauhistuttavalta, kun Sana avaa myös, millainen on kadotus niille, jotka hylkäävät armon.

Muista, että armo on täysin valmistettuna juuri sinua varten. Herra kutsuu sinua katsomaan rehellisesti omaan sydämeesi ja näkemään sen, että et voi selvitä omassa varassasi. Anna Hänen sitten puhua siitä suunnattomasta rakkaudesta, jota Hän osoitti antamalla oman Poikansa kärsiä sinun sijastasi kaikkien syntiesi rangaistuksen. Hän haluaa pelastaa sinut, Hän haluaa sinut omakseen. Ota vastaan Häneltä sanat: "Lapseni, ole turvallisella mielellä, sinun syntiesi annetaan sinulle anteeksi!" Saat koko painollasi laskea itsesi Herran armon sanan varaan. Anna Hänen tulla elämäsi Valtiaaksi. Hän hallitsee rakkaudellaan ja totuudellaan. Hän lupaa sinulle iankaikkisen elämän. Tänään on päivä, jona sinäkin voit pelastua.

Jos sinä tunnet jo Jeesuksen omana Vapahtajanasi ja Herranasi, kiitä Häntä tänään iankaikkisen elämän lahjasta. Turvaa Häneen, kun maailma, himot ja Saatana pyrkivät horjuttamaan sinua. Herran voimassa sinut kutsutaan voittamaan pimeys valolla. Saat myös jakaa Herran armon valoa niille, jotka vielä vaeltavat pimeydessä.

1. Joh. 5:12-21 Pelastusvarmuus

12. Jolla on Poika, sillä on elämä. Jolla ei Jumalan Poikaa ole, sillä ei ole elämää.

13. Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä.

14. Tämä on se rohkea luottamus, joka meillä on häneen: jos me anomme jotakin hänen tahtonsa mukaan, hän kuulee meitä.

15. Ja jos kerran tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anommekin, tiedämme myös, että meillä on kaikki, mitä olemme häneltä anoneet.

16. Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, rukoilkoon, ja Jumala on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On myös syntiä, joka on kuolemaksi. Siitä en sano, että olisi rukoiltava.

17. Kaikki vääryys on syntiä, mutta on myös syntiä, joka ei ole kuolemaksi.

18. Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä. Hän, joka on syntynyt Jumalasta, pitää huolen itsestään, eikä Paha pääse häneen käsiksi.

19. Me tiedämme, että olemme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa.

20. Tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme hänet, joka on Todellinen. Me olemme hänessä, joka on Todellinen, hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä.

21. Lapset, karttakaa epäjumalia!

Pelastusvarmuus

Oletko sinä pelastunut? Jos olet, onko sinulla pelastusvarmuus? On olemassa neljänlaisia ihmisiä: niitä, jotka ovat pelastuneet ja tietävät sen ja nauttivat pelastusvarmuudesta; sitten on niitä, jotka ovat kyllä pelastuneet, mutta he eivät omista varmuutta lopullisesta perillepääsystä; sitten on niitä, jotka eivät ole pelastuneet, mutta kuvittelevat olevansa sellaisia; lopulta on niitä, jotka eivät ole pelastuneita ja tietävät sen hyvin itsekin.

Ennen kuin voimme vastata kysymykseen ”Oletko pelastunut?” meidän tulee olla selvillä, mitä pelastumisella tarkoitetaan. Jos ihminen on joutunut veden valtaan ja joku onnistuu pelastamaan hänet, hän tietää vallan mainiosti olevansa pelastunut hukumiskuolemalta.

Kerrotaan miehestä, joka putosi kuohuvaan koskeen. Hädissään hän huusi ”Jumala pelasta minut”. Hän sai sattumalta otteen rannalla olevaan puun oksaan ja huokasi helpottuneena: ”En tarvitse enää Jumalan apua.” Mutta juuri silloin oksa katkesi ja virta vei hänet kuohuihinsa. Silloin hän rukoili uudestaan: ”Jumala ymmärräthän sinä huumoria, pelasta minut.”

Lyhyt pelastusoppi

Kun Raamatun lyhyt ja ytimekäs pelastusoppi on ”Jokainen joka huutaa avukseen Herran nimeä pelastuu”, niin siitä ei pidä tehdä sellaisia johtopäätöksiä, että hätäparannus, joka hyljätään heti, kun tilanne helpottaa, olisi aitoa Jeesuksen avuksi huutamista. Jeesuksen nimen avuksi huutaminen sisältää sen, että Jeesus on sekä Vapahtaja että Herra.

Kun Jumalan pyhän herruuden edessä ihminen tajuaa olevansa matkalla kadotukseen omien syntiensä tähden, Jeesusta huudetaan avuksi siksi, että mitään muuta pelastusvaihtoehtoa ei ole. Niin kauna kuin ihminen kuvittelee selviävänsä ilman Jeesustakin, hän jatkaa kohti kadotusta, vaikka kiperissä tilanteissa saattaakin huutaa apua Jumalalta. Jeesuksen nimi Herra merkitsee myös sitä, että Häntä avuksi huutava suostuu Herran hallintaan. Vain itsensä suhteen epätoivoon joutuneet huutavat Jeesuksen nimeä ja pelastuvat. He pelastuvat siis Jumalan tuomion alta, kadotuksen alta, Jumalan armon ja laupeuden alle ja saavat perinnökseen iankaikkisen elämän.

Pelastus

Pelastaja on Herra Jeesus Kristus, joka kärsi ristin puulla pelastettavan syntien rangaistuksen, haudattiin ja nousi kuolleista, jotta pelastettava ei vain saisi syntejään anteeksi vaan myös uuden, iankaikkisen elämän kuoleman kukistaneen Jeesuksen seurassa.

Pelastus on muutos ihmisen suhteessa Jumalaan, kun hän saa kohdata Jeesuksen Kristuksen omana Vapahtajanaan ja Herranaan. Se tapahtuu siten, että ihminen huutaa hädässään Jeesusta avuksi, Jeesus tulee hänen elämänsä. Hän saa omaisuudekseen Jeesuksen täydellisen elämän, jonka Herra eli täällä maan päällä. Jumala katsoo pelastettuun ikään kuin hän itse olisi elänyt täydellisen elämän, osoittaa häntä kohtaan täydellistä mielisuosiotaan. Hänen syntejään Isä Jumala ei koskaan enää näe, koska Jeesus otti ne kaikki hänen sijastaan kannettavakseen ja Jumalan pyhä oikeudenmukaisuus tyhjentyi täysin Jeesukseen.

Pelastettu on siksi vanhurskautettu, hän on Jumalan lapsi ja saa saman perinnön osakseen kirkkaudessa kuin Jeesus Kristus. Pelastettu on ihminen, joka on siirretty synnin, kuoleman ja Saatanan vallasta Jumalan valtakuntaan, jossa Jeesus päättää hänen asioistaan ja johtaa häntä aitoon vapauteen Jumalan palvelijana.

Raamattu on täysin selkeä siinä, että ihmisen on mahdollista tietää, onko hän pelastettu vai ei, vaikka onkin niitä uskovia ja siis aidosti pelastuneita, jotka edelleen tai sitten

ajoittain epäilevät omaa pelastustaan. He ovat kuin merestä valtamerialukseen noukittuja pelastettuja, jotka edelleen kauhistelevat laivan ympärillä kuohuvaa merta, vaikka ovatkin aivan turvassa laivan sisällä.

Kirjeen tarkoitus

Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä. (13)

Nyt Johannes kirjeensä lopussa selittää, miksi hän sen kirjoitti? Hän kirjoitti ihmisille, jotka uskoivat Jeesuksen nimeen ja omistivat siksi elämän, yltäkylläisen iankaikkisen elämän:

Jolla on Poika, sillä on elämä. Jolla ei Jumalan Poikaa ole, sillä ei ole elämää. (12)

Mutta juuri nämä uskovat, joissa asui Pyhä Henki, tarvitsivat tämän kirjeen, jotta he saisivat rohkaisun ja vankan tietoisien pelastusvarmuuden. Heidän ei pitänyt jäädä epävarmoiksi asemastaan Jumalan lapsina. Mekin tarvitsemme tämän Jumalan sanan vakuutuksen, että meillä on uskon kautta Jeesukseen ikuinen elämä.

Ennen, nyt ja tulevaisuudessa

Tässä yhteydessä on mielenkiintoista verrata Johanneksen evankeliumin, Johanneksen kirjeen ja Johanneksen ilmestyksen tarkoitusta ja päämäärää. Uskollisena omalle tyylilleen Johannes kaikissa näissä kolmessa loppupuolella tähdentää kirjoittamansa tarkoitusta. Evankeliumithan kertovat sen, mitä Jeesus menneisyydessä teki tullessaan ihmiseksi, sovitti syntimme ja kukisti kuoleman ja avasi tien Isän luokse. Kirje taas kertoo, mitä Jeesus tänään Pyhässä Hengessä tekee omiensa elämässä. Ilmestyskirja taas kuvaa, mitä Jeesus tulee tekemään, kun Hän saapuu kirkkaudessaan ja vie historian suureen päätökseen.

Evankeliumin kirjoittamisen tarkoituksen Johannes selittää näin:

Paljon muitakin tunnustekoja, joista ei ole kirjoitettu tässä kirjassa, Jeesus teki opetuslastensa nähden. Mutta nämä on kirjoitettu, että te uskoisitte Jeesuksen olevan Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä, kun uskotte, olisi elämä hänen nimessään. (Joh. 20:30-31)

Evankeliumi on siis kirjoitettu sitä varten, että sen historiallisen todistuksen perusteella lukija voi vakuuttua siitä, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika. Tämän tosiasioiden luotettavuuden pohjalta ihmisen voi sitten uskossa omistaa niiden merkityksen omakseen, turvata Jeesuksen pelastustekoihin ja saada siten osakseen niissä luvattun elämän.

Nyt kirjeensä lopussa Johanne vakuuttaa noille uskossa evankeliumin sanan vastaan ottaneille, että heillä on iankaikkinen elämä, he tuntevat Jumalan ja Jeesuksen persoonallisella tavalla, he ovat pelastettuja ja heidän pelastuksensa on täysin varma ja luja.

Ilmestyskirjan aivan alussa ja sen lopussa Johannes antaa vakuutuksen siitä, että se mitä hän kirjoittaa tulevaisuuden tapahtumista perustuu menneisyydessä tapahtuneisiin Jeesuksen pelastustekoihin ja siksi tulevaisuus tulee täysin varmasti kulkemaan sinne, minne Herra on sen ilmoittanut vievän:

Enkeli sanoi minulle: "Nämä sanat ovat luotettavat ja todet. Herra, profeettojen henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva. Minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa varteen tämän kirjan profetian sanat!" (Ilm. 22:6-7)

Minä todistan jokaiselle, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee niihin jotakin lisää, panee Jumala hänen päälleen ne vitsaukset, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan. Jos joku ottaa jotakin pois tämän profetian kirjan sanoista, ottaa Jumala häneltä pois sen osan, joka hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu. (Ilm. 22:18-19)

Ilmestyskirjan loppusanat koskevat eivät ainoastaan sitä itseään, vaan myös koko Raamattua. Voimme täydessä luottamuksessa rakentaa elämämme menneisyydessä tapahtuneiden Jeesuksen pelastustekojen varaan tänään ja saamme olla varmat siitä, että edessämme on ihmeellinen tulevaisuus Herran ehdottoman ja täydellisen sanan varassa.

Rukouksen maailma

Pelastustekojen luotettavuudesta uskova saa tehdä myös hyvin käytännölliset johtopäätökset:

Tämä on se rohkea luottamus, joka meillä on häneen: jos me anomme jotakin hänen tahtonsa mukaan, hän kuulee meitä. Ja jos kerran tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anommekin, tiedämme myös, että meillä on kaikki, mitä olemme häneltä anoneet. (14-15)

Tämä lupaus on annettu Herran omille, jotka elävät sellaisessa maailmassa, jota Johannes kuvaa jakeessa 19:

Me tiedämme, että olemme Jumalasta, mutta koko maailma on Pahan vallassa.

Uskovat elävät maailmassa, joka on joka suunnalta heitä vastaan. Sitä hallitsee Saatana, joka pyrkii estämään Jumalan valtakunnan leviämistä ja pyrkii tekemään uskovat onnettomiksi kuiskutteleamalla heille, ettette kuitenkaan voi uskossa pysyä ja loppuun asti seurata uskollisesti Herran sanaa. Mutta juuri tämän hengellisen taistelun keskellä meille annetaan tämä vahva vakuutus pelastusvarmuudesta ja rukousten kuulemisesta.

Rukouksen lähtökohta on aina se, että me olemme itsessämme avuttomia, me tarvitsemme kaiken aikaa Jumalan väliintuloa ja apua. Olemme kaikessa riippuvaisia Herrasta.

Raamattu toistamalla toistaa suurenmoisia lupauksia rukousten kuulemisesta. Jeesuksen nimessä saamme pyytää, mitä ikinä tahdomme, ja saamme sen. Herra lupaa kuulla jokaisen rukouksemme. Nyt Johannes tekee selväksi, että Jeesuksen nimessä rukoileminen tarkoittaa, että rukoilemme asioita, jotka ovat Herran tahdon mukaisia.

Herra kuulee kyllä sellaisetkin rukoukset, jotka nousevat meidän lihallisista haluis-tamme, mutta vastaa niihin kieltävästi:

Te riitelette ja taistelette, mutta teillä ei ole, koska ette ano. Te anotte mutta ette saa, koska anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne kaiken himoissanne. (Jaak. 4:2-3)

Herra käskee meitä anomaan ja rukoilemaan. Jos ja kun emme ano, emme myöskään saa nähdä Herran tekoja ja niitä rakkauden osoituksia, jotka Herra sisällyttää rukousvastauksiin. Meidän tulee siis anoa ja rukoilla, mutta niin, että etsimme niitä asioita, joita Herra tahtoo.

Sielunvihollinen osaa kyllä tämänkin asian kääntää taitavasti epäuskon puolelle. Kun jokaisen selkeästi Jumalan tahdon mukaisenkin rukouksen perään liitämme sanat: "Tapahtukoon kuitenkin sinun tahtosi!" saatamme itse asiassa ilmaista näin epäuskomme. Kun kerran Herra ei kuitenkaan rukouksiamme kuule, niin tehköön nyt sitten niin kuin Häntä miellyttää.

Meillä on jo kaikki

Tämän epäuskon asenteen Johannes torjuu:

Ja jos kerran tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anomme, tiedämme myös, että meillä on kaikki, mitä olemme häneltä anoneet.

Joskus kuulee opetettavan, että kun joku asia on kerran rukouksessa Herralle jätetty, niin ei sitä enää sen jälkeen tarvitse uudelleen rukoilla. Kuitenkin varsinkin silloin, kun rukoilemme pelastumattomien ihmisten uskoon tulon puolesta, meitä rohkaistaan olemaan uskollisia ja kärsivällisiä tässä rukouksessa. Paavali kuvaa, miten hän rukoili uskosta osattomien juutalaisten pelastumista. Herran tahto on, että kaikki ihmiset pelastuisivat, vaikka kaikki eivät lopulta uskokaan evankeliumiin.

Kerrotaan, että laupeuden työn aloittanut Hursti eräässä rukouskokouksessa kiitti ääneen siitä, että Herra oli pelastanut hänen poikansa. Kuulijat tiesivät, että poika eli yhä täysin pimeydessä, alkoholistina ja selkänsä Jumalalle kääntäneenä. Siksi he kysyivät, miksi isä saattoi kiittää poikansa pelastuksesta, vaikka poika vaelsi maailmassa. Hursti vastasi tällä lupauksen sanalla: *Ja jos kerran tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anomme, tiedämme myös, että meillä on kaikki, mitä olemme häneltä anoneet.* Itse asiassa Hurstin poika tuli uskoon tämän isänsä hautajaisissa. Hänestä tuli sitten isänsä työn jatkaja. Nyt samaa työtä jatkaa Hurstin lapsenlapsi.

Voimme siis uskollisesti ja kärsivällisesti rukoilla pelastumattomien rakkaidemme puolesta ja samalla saamme tehdä sen kiittäen siitä, että Herra on jo kuullut rukouksemme. Vastaus on jo tulossa, vaikka sen perille tuloon voi kestääkin hyvinkin pitkään.

Veli, joka tekee syntiä

Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, rukoilkoon, ja Jumala on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On myös syntiä, joka on kuolemaksi. Siitä en sano, että olisi rukoiltava. Kaikki vääryys on syntiä, mutta on myös syntiä, joka ei ole kuolemaksi. (16-17)

Koska kerran maailma on Pahan vallassa ja koska jokaisessa Pyhän Hengen saaneessa uskovassakin asuu edelleen synnin turmelema luonto, emme voi välttyä siltä, että veljet ja sisaret Herrassakin tekevät syntiä eivätkä ole suinkaan aina heti valmiit tekemään parannusta. Juuri tässä tilanteessa esirukous tulee äärimmäisen tärkeäksi. Siinä me aina ensin joudumme tunnustamaan oman avuttomuutemme ja

kyvyttömyytemme auttamaan toisia parannukseen. Tarvitsemme siihen Herran työtä, sitä että Herra vastaa rukouksiimme.

Jaakob puhuu samasta asiasta näin:

Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja toinen saa hänet palaamaan takaisin, niin tietäkää, että se, joka palauttaa syntisen hänen harhateiltään, pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden. (Jaak. 5:19-20)

Jeesus itse määrittelee tavan, jolla kymmentä käskyä vastaan rikkonut ja eksynyt tulee palauttaa parannukseen ja totuuden tielle. Johannes korostaa, että prosessia ei voida käydä ilman johdonmukaista ja keskitettyä esirukousta rikkoneen puolesta:

Jos veljesi tekee syntiä, mene ja nuhtele häntä kahden kesken. Jos hän kuulee sinua, olet voittanut veljesi takaisin. Mutta jos hän ei kuule sinua, ota yksi tai kaksi todistajaa mukaasi, että jokainen sana vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla. Jos hän ei kuule heitäkään, ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei kuule seurakuntaakaan, olkoon hän sinulle kuin pakana ja publikaani. Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on päästetty taivaassa. Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä sopii keskenään mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaassa. (Matt. 18:15-19)

Kuoleman synnit

Paljon on taitettu peistä siitä, mitä Johannes tarkoittaa kuolemaan johtavilla synneillä. Todennäköisesti hän viittaa niihin, jotka ovat jättäneet kristinuskon ja alkaneet vastustaa sitä aktiivisesti. Rukous niiden puolesta, jotka ovat hyljänneet lopullisesti ainoa pelastajan Jeesuksen ei siis välttämättä enää hyödytä. Paavali viittaa niihin, jotka nauttivat ehtoollista kelvottomasti erottamatta sitä muusta ruoasta. Ananias ja Safira kaatuivat kuolleina, kun olivat valehdelleet sekä ihmisille että Jumalalle. Pilkka Pyhää Henkeä vastaan aiheuttaa sisimmän paatumuksen. Koska emme voi olla varmoja toisen sydämen tilasta, voi olla viisasta jatkaa rukousta niidenkin pelastumisen puolesta, jotka näyttävät tehneen jotain, joka viittaisi kuoleman syntiin.

Johannes torjuu samalla sen käsityksen, että aidosti uudestisyntynyt tekisi kuoleman synnin:

Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä. Hän, joka on syntynyt Jumalasta, pitää huolen itsestään, eikä Paha pääse häneen käsiksi. (18)

Tässäkin lauseessa Johannes käyttää synnin tekemistä kuvaavaa verbiä muodossa, joka viittaa pysyvään ja jatkuvaan synnin harjoittamiseen ilman parannuksen tekoa. Jokainen uskovakin toki lankeaa syntiin ja syntinen liha tahraa parhaatkin tekemme, mutta juuri siksi aito uskova käy päivittäin Herran eteen, tunnustaa syntinsä ja syntisyytensä ja omistaa yhä uuden armon ja anteeksiantamuksen Golgatan sovintoveressä. Pyhä Henki johtaa uskovan tähän päivittäiseen parannukseen ja puhdistukseen. Syntisyydestään huolimatta hän kaiken aikaa saa iloita Jumalan lapseudesta ja Jeesuksen vanhurskauden täydellisestä riittävydestä.

Johanneksen 1. kirjeen yhteenveto

Tiedämme myös, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme hänet, joka on Todellinen. Me olemme hänessä, joka on Todellinen, hä-

nen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä. (20)

Johannes tiivistää koko kirjeensä sisällön tähän lauseeseen. Hän korostaa jälleen Jeesuksen Kristuksen meille antamaa tietoa ja ymmärrystä siitä, millainen Isä, Totinen Jumala on. Evankeliumin sanassa Jeesus itse antaa meille Jumalan tuntemisen. Tämä tunteminen sisältää sen, että olemme Jeesuksen kautta Isässä. Yhteytemme Jumalaan perustuu kokonaan siihen, mitä Jeesus meille antoi, kun Hän puki meidän päällemme oman Golgatalla hankitun lahjavanhurskautensa. Olemme päässeet suunnattoman suurena lahjana osalliseksi itse Jumalan elämästä. Pelastusvarmuutemme nojaa siksi kokonaan ja yksinomaan siihen, mitä Herra Jeesus Kristus on tehnyt hyväksemme ja minkä Hän on lahjoittanut meille Pyhässä Hengessä, kun saimme ottaa vastaan evankeliumin sanan ja saimme kaikki syntimme anteeksi ja avoimen pääsyn Isän rakkauden sydämelle asti.

Jos sinulla on tänään epäilyksiä pelastuksesi suhteen, jos kipuilet yhä pelastusvarmuuden kanssa, niin suuntaa koko mielesi, ymmärryksesi Jeesukseen Kristukseen. Hän on sinun pelastuksesi. Hän kykenee myös pitämään sinut omanaan iankaikkiseen kirkkauteen asti. Jätä itsesi ja elämäsi Herran käsiin. Hän sen teki ja tekee. Samalla kun katselet, millainen on Jeesus, voi olla, että alat ihmetellen ylistämään Häntä hänen käsittämättömän suuren armonsa ja rakkautensa tähden. Elämäsi suuntautuu pois itsestäsi Herraan päin. Saat yhä syvemmin käydä ihailemaan ja ihmettelemään Hänen olemuksensa kirkkautta, joka loistaa sinulle Golgatan sovitustyössä.

Lapset, karttakaa epäjumalia! (21)

Johanneksen viimeinen lause saattaa kuulostaa vähän töksähdykseltä. Ikään kuin kaiken tärkeän sanottuaan ja poistuessaan paikalta hän ovelta vielä kääntyy ja muistuttaa: ”Vaikka pelastuksesi on varma Kristuksessa, se ei tarkoita sitä, etteikö jatkossakin Saatana tule kiusaamaan ja levittelemään silmiesi eteen ihastuttavia uusia oppeja tai houkuttelevia kokemuksia ja vielä Jeesuksen nimeen vedoten. Muista heti kääntyä ristillä kärsineen ja ylösnousseen Vapahtajan puoleen, kun pimeys valkeuden vaatteissa tarjoilee sinulle epäjumaliaan!”

Matka jatkuu, taisteluja on vielä paljon edessä, mutta pelastuksesi ankkuri Herra Jeesus on joka hetki kanssasi. Hän ei jätä sinua orvoksi eikä yksin. Pidä siksi tiukasti kiinni Hänen sanansa lupauksista. Jeesus Kristus on tullut kukistamaan Saatanan vallan. Olet kaiken aikaa Voittajan puolella.

Toinen Johanneksen kirje

1. Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsilleen, joita minä totuudessa rakastan, enkä vain minä vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet tuntemaan totuuden.
2. Rakastan teitä totuuden tähden, joka pysyy meissä ja on meidän kanssamme ikuisesti.
3. Olkoon meidän kanssamme armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, totuudessa ja rakkaudessa.
4. Tulin hyvin iloiseksi, kun huomasin lastesi joukossa niitä, jotka vaeltavat totuudessa sen käskyn mukaan, jonka olemme Isältä saaneet.
5. Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei niin kuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn vaan sen, joka meillä on ollut alusta asti: meidän tulee rakastaa toisiamme.
6. Rakkaus on sitä, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan. Tämän käskyn te olette kuulleet alusta asti, ja sen mukaan teidän tulee vaeltaa.
7. Maailmaan on lähtenyt monia eksyttäjiä, jotka eivät tunnusta Jeesta Kristukseksi,

- lihaan tulleeeksi. Sellainen on antikristus, eksyttäjä.
8. Katsokaa, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme saaneet aikaan, vaan saatte täyden palkan.
9. Ei kenelläkään, joka menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, ole Jumalaa. Joka pysyy siinä opissa, hänellä on sekä Isä että Poika.
10. Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, älkää ottako häntä kotiinne älkääkään lausuko häntä tervetulleeksi.
11. Joka lausuu hänet tervetulleeksi, osallistuu hänen pahoihin tekoihinsa.
12. Minulla olisi teille paljon kirjoittamista, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella. Toivon pääseväni teidän luoksenne ja saavani puhua kanssanne kasvokkain, että ilomme olisi täydellinen.
13. Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle terveisiä.

Rakkaus totuudessa

Oletko sinä Jumalan valitsema ihminen? Mitä on rakkaus? Entä rakkaus totuudessa? Muun muassa näitä kysymyksiä mietimme tällä viikolla, kun tutustumme apostoli Johanneksen lähettämiin kahteen lyhyeen kirjeeseen. Toinen Johanneksen kirje on osoitettu rouvalle ja hänen lapsilleen. Se alkaa näin:

*Vanhin **valitulle** rouvalle ja hänen lapsilleen, joita minä **totuudessa rakastan**, enkä vain minä vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet **tuntemaan totuuden**. Rakastan teitä totuuden tähden, joka **pysyy meissä** ja on meidän kanssamme **ikuisesti**. Olkoon meidän kanssamme **armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, totuudessa ja rakkaudessa**. (1-3)*

Kirjeen saajat ovat Jumalan valittuja. On suunnattoman suuri etuoikeus saada kuulua niihin, jotka Jumala on valinnut omikseen. Valinnasta osaksi pääsemistä Paavali kuvaa näin:

Jumala valitsi teidät ensi hedelmänä pelastukseen Hengen pyhittäessä teidät, kun uskotte totuuteen. Juuri siihen hän kutsui teidät meidän evankeliumimme kautta, että te omistaisitte Herramme Jeuksen Kristuksen kirkkauden. (2. Tess. 2:13-14)

Jos sinua huolestuttaa, onko Jumala valinnut sinut pelastukseen, sen tietää siitä, että olet saanut osaksesi Jumalan kutsun evankeliumin sanassa ja olet ottanut sen uskossa vastaan. Ei ole kysymys mistään sisäisestä kutinasta, vaan Jeesuksen ristin kuolemassa ansaitun syntien anteeksiantamuksen vastaan ottamisesta ja ylösnousseen Jeesuksen varaan elämänsä asettamisesta. Valinnassa on kysymys yksipuolisesta Jumalan hyvydestä, armosta ja rakkaudesta. Sen perusteena ei ole mitään meissä itsessämme, se on ansiotonta lahjaa ihmiselle, joka luonnostaan olisi ansainnut vain ikuisen kadotuksen syntiensä vuoksi.

Valittujen suurenmoisesta turvallisuudesta kertoo se, että totuus pysyy meissä pelastetuissa ja meidän kanssamme ikuisesti. Jeesus lupasi omilleen Totuuden Hengen asumaan heissä ja pysymään heissä iankaikkisesti. Totuus voitaisiinkin tässä yhteydessä kirjoittaa isolla kirjaimella, sille Jeesus itse vakuutti: ”Minä ole tie, totuus ja elämä.” Kaikki se, mitä voimme nimittää totuudeksi löytyy viime kädessä Jeesuksen tuntemisen kautta.

Johannes sanoi rakastavansa kirjeen saajia totuudessa. Raamatussa rakkaus ja totuus kulkevat aina yhdessä. On sanottu, että rakkaus ilman totuutta on hengeämie-lisyyttä ja totuus ilman rakkautta on julmuutta. Rakkaus sana on suomen kielessä muuttunut niin tunnevaltaiseksi, että on syytä korostaa, että Raamatussa se tarkoittaa itsensä toisten puolesta uhrautuvaa ja toisen hyväksi omistautuvaa elämäntapaa. Siitä käytetään siksi usein ilmaisua *agapee*-rakkaus. Se on omastaan toisen hyväksi antamista. Kun Jumala osoitti rakkautta meitä syntisiä kohtaan, hän antoi ainoan Poikansa Jeesuksen kärsimään ja kuolemaan meidän syntiemme sijaisena, jotta me saisimme ottaa vastaan lahjana iankaikkisen elämän.

Rakkaus ei voi esiintyä milloinkaan ilman totuutta. Vain sellainen ihminen tarvitsee ja haluaa ottaa vastaan Jumalan valmistaman pelastuksen lahjan, joka on suostunut kohtaamaan totuuden itsestään. Vain se, joka tajuaa olevansa syntiensä tähden Jumalan oikeudenmukaisen vihan ja tuomion alla, alkaa huutaa avukseen Vapahtajan sovitusyöhön perustuvaa armoa. Pelastukseen kulkee ahdas portti, joka ei ole mitään muuta kuin suostumista totuuteen Jumalan pyhien kasvojen edessä. Ahtaus ei ole siinä, että pitäisi kyetä tekemään jotain hyvää tai arvokasta kelvatakseen Jumalalle, vaan siinä, että ylpeälle ihmiselle on vaikeaa taipua näkemään omaa tilaansa, omien syntiensä kauheutta.

Jeesus ei tullut pelastamaan vanhurskaita vaan syntisiä. Tietenkin kaikki ihmiset ovat syntisiä, mutta lukemattomat ihmiset pitävät itseään sen verran hyvinä ainakin, kun vertaavat itseään toisiin syntisempiin, että kuvittelevat selviävänsä viimeisellä tuomiollakin Jumalan edessä. On toki myös niitä, jotka tajuavat olevansa aidosti syntisiä ja matkalla kadotukseen, mutta eivät ole koskaan kuulleet tai ymmärtäneet, että Jumalan armo annetaan juuri heille, koska Jeesus on heidän suuret syntinsä ristillä sovittanut. Jeesuksen uhriveri Golgatalla riittää sinun suurimpiinkin synteihisi.

Johannes toivottaa: *Olkoon meidän kanssamme armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta.* Uskova kristitty elää joka päivä Jumalan armon varassa. Hän saa ottaa jatkuvasti vastaan ansiotonta rakkautta Isältä ja Jeesukselta. Armoa eikä rauhaa voi esiintyä erossa Jumalasta. Armo ja rauha eivät ole ensi sijassa

kokemuksia sydämissämme, vaan suhdetta meille jatkuvaa suosiotaan ja sydämellisyyttään osoittavan Herran kanssa.

Rauhamme perustuu siihen, että Hän on kanssamme elämämme kaikkein ankarimmissakin myrskyissä. Ilman Golgatan Vapahtajan ja ylösnousseen Herran yhteyttä ei ole mitään armoa eikä mitään rauhaa. Siksi Johannes korostaa meille, että armollinen, laupias Herra on tälläkin hetkellä jokaisen omansa kanssa. Hän ei hylkää eikä jätä sinua, jonka on kutsunut ja jolle Hän on lahjoittanut uskon. Tartu tänään rohkeasti Jumalan lupaamaan ja Jeesuksen valmistamaan armoon! Se riittää sinullekin. Taivu siksi totuuteen.

Vaellus rakkaudessa

Johannes jatkaa toisessa kirjeessään rakkaus teemaa:

*Tulin hyvin iloiseksi, kun huomasin lastesi joukossa niitä, jotka vaeltavat totuudessa sen käskyn mukaan, jonka olemme Isältä saaneet. Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei niin kuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn vaan sen, joka meillä on ollut alusta asti: meidän tulee rakastaa toisiamme. **Rakkaus on sitä, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan.** Tämän käskyn te olette kuulleet alusta asti, ja sen mukaan teidän tulee vaeltaa. (4-6)*

Uskovalle isälle tai äidille ei ole sen suurempaa iloa kuin se, että hänen lapsensa seuraavat hänen jälkiään uskossa Vapahtajaan. Vastaavasti hänen syvin murheensa on, jos lapset kulkevat selkä käännettynä Jumalalle. Huoli lasten pelastumisesta ajaakin monen uskovan isän tai äidin ajoittain ehkä hyvinkin tuskaiseen rukoustaisteluun lastensa puolesta. Rakkauden määrä mitataan sillä, kuinka syvä on tuskamme, kun rakastamamme ihminen kulkee väärillä teillä. Itse asiassa Jumalankin rakkaus meitä kohtaan mitattiin Golgatan kärsimyksen ja tuskan syvyydellä.

Nyt Johannes kehottaa: "Rakastakaamme toisiamme!" Uskossa vaeltavat lapset ja heidän vanhempansa tarvitsevat jatkuvaa muistutusta siitä, että ylläpitääksemme keskinäistä yhteyttämme meidän tulee jatkuvasti osoittaa käytännöllistä rakkautta toisiamme kohtaan. Erityisen tärkeää se on silloin, kun joku lapsistamme vaeltaa vielä väärällä tiellä. Rukous ja huolehtiva rakkaus ovat ne välineet, jotka Herra on antanut meille käyttöön voittaaksemme sydämet Herran puoleen.

Johannes toistaa rakkauden määritelmää, jonka Jeesus itse jäähyväispuheessaan antoi: *"Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessani. Jos pidätte minun käskyäni, te pysytte minun rakkaudessani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyä ja pysyn hänen rakkaudessaan."* (Joh. 15:9-10)

Me emme kykene rakastamaan, elleimme ensin saa osaksemme Jeesuksen rakkautta. Hän rakasti opetuslapsiaan asettumalla heidän alapuolelleen ja pesemällä heidän jalkansa. Aito rakkaus nousee nöyryydestä, hallusta alhaalta päin nostaa ja korottaa toista. Jeesus astui ristin häpeään ja tuskaan voidakseen pelastaa meidät. Kiitollisuus Golgatan armoa kohtaan panee uskovan liikkeelle osoittamaan rakkautta muille. Se ilmenee käytännöllisenä palveluna ja myöskin kuuliaisuutena lähetyskäslylle. Sanallinen todistus Jeesuksen rististä ja ylösnousemuksesta on suurinta rakkautta, mitä voimme ihmisille osoittaa. Evankeliumin sanassa on nimittäin voima pelastaa syvimpään syntiinkin vajonneen ihmisen.

Uskova ihminen tarvitsee toistuvan kehotuksen rakastaa veljiä ja sisaria Kristuksessa ja myös kaikkia muita, jotka Herra tiellemme tuo. Meidän syntisessä luonnossamme asuu jatkuvasti itsekäs omaa etua tavoitteleva lihallisuus. Rakkautta ei saa syntymään käskemällä, sillä se kumpuaa siitä, että otamme jatkuvasti vastaan aina uutta armoa ja anteeksiantamusta Jeesukselta. Mutta Pyhä Henki käyttää käskymuotoisia kehotuksia, jotta me taipuisimme kuuliaisiksi Herran sanalle. Juuri silloin kun tottelemme sanaa, Pyhä Henki antaa meille voiman toimia ja vastustaa luontaista mukavuudenhaluamme.

On tärkeä tehdä ero lainomaisen, omavoimaisen yrittämisen ja Jumalan armon vaikuttaman kuuliaisuuden välillä. Edellinen on raskasta puurtamista, joka johtaa uupumiseen. Jälkimmäinen saa voimavaransa Herran rakkauden vastaan ottamisesta. Edellinen on orjallista, jälkimmäinen on vapaata ja nousee sydämen halusta.

Hyvän kuvan uskovan kuuliaisuudesta Sanan kehotuksille antaa se, mitä tapahtui halvaantuneelle miehelle, kun hänet kannettiin Jeesuksen luokse. Aivan ensimmäiseksi Jeesus julisti miehelle evankeliumin siitä, että hänen syntinsä olivat annettu anteeksi. Miehen sydämen täytti Jumalan rauha ja ilo. Mutta seuraavat sanat Jeesuksen suusta olivat käskyn muodossa: "Nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi!" Halvaantunut ihminen ei tietenkään kykene kävelemään, mutta sillä hetkellä, kun mies noudatti Jeesuksen käskyä, Jumalan voima vaikutti paranemisen ja teki mahdottoman mahdolliseksi.

Samalla tavalla uskova saa päivittäin ensimmäisenä totuuteen taipuneena ottaa vastaan Jeesuksen sanat: "Sinun syntisi ovat anteeksi annettu." Sitten kiitollisena Jeesuksen Golgatalla hankkimasta lahjasta hän kuulee sanat: "Rakasta!" Koska Pyhä Henki asuu uskovan sydämessä, Herran voima tekee mahdolliseksi lähteä osoittamaan käytännöllistä rakkautta. Kehotus on kuitenkin tarpeen, sillä meissä asuva synti pyrkii panemaan usein jarrut päälle. Onneksi Pyhän Hengen moottori on väkevämpi kuin lihan jarrupoljin.

Samalla on hyvä muistaa, että innokkaan palvelujakson jälkeen Herran kehotus meille kuuluu: "Levähtäkää vähän!" Herran oma tarvitsee toistuvasti aikaa viipyä Herran kasvojen edessä. Hän puhdistaa meidän työssä tahrautuneet kätemme ja syntisyytemme mustaamat sydämemme. Saamme levätä katsellen Hänen armonsä ja hyvyytensä kirkkautta ja kuunnella Hänen ääntään Raamatun sanassa. Siitä saamme taas nousta jatkamaan rakkauden palvelua. Herran läsnäolossa on siunaus.

Harhaopettajat

Useat Uuden testamentin kirjeet on lähetetty seurakunnille, joiden keskuuteen oli tunkeutunut harhaoppeja. Toinen Johanneksen kirjekään ei ole poikkeus. Se jatkuu näin:

Maailmaan on lähtenyt monia eksyttäjiä, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, lihaan tulleeeksi. Sellainen on antikristus, eksyttäjä. Katsokaa, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme saaneet aikaan, vaan saatte täyden palkan. Ei kenelläkään, joka menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, ole Jumalaa. Joka pysyy siinä opissa, hänellä on sekä Isä että Poika. Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, älkää ottako häntä kotinne älkääkään lau-

suko häntä tervetulleeksi. Joka lausuu hänet tervetulleeksi, osallistuu hänen pahoihin tekoihinsa. (7-11)

Kaikenlaiset harhaopit ovat yhä tänään suuri vaara sekä uskoville että muille ihmisille. Viime kädessä kaikissa niissä on kysymys siitä, kuka Jeesus Kristus on. Oikean raamatullisen opin mukaan Hän on sataprosenttinen Jumala ja sataprosenttinen ihminen saman aikaisesti. Tänä päivänä monet ovat luopuneet hänen jumaluudestaan ja väittävät häntä vain ihmiseksi. He saattavat pitää Häntä aikansa maailmankäsityksen sitomaksi erehtyväksi opettajaksi. Nyt me muka tiedämme paremmin kuin Hän. Toisaalta yhä esiintyy käsityksiä, jotka näkevät Jeesuksessa vain jumalallisen olennon ja kieltävät hänen ruumiillisuutensa ylösnousemuksessa.

Toki uskovillakin voi olla vaikeuksia käsittää Jeesuksen persoonan salaisuutta Jumalaa aitona ihmisenä, jossa asuu ruumiillisesti koko Jumalan täyteys. Pelastuksemme kannalta on kuitenkin kysymys aivan keskeisestä ja luovuttamattomasta asiasta. Vain synnittömänä ihmisenä Jeesus saattoi kuolla ristillä meidän syntisten ihmisten sijaisuhrina, mutta vain Jumalana hänen sovitustyönsä riittää kattamaan koko ihmiskunnan ja riittää antamaan meille iankaikkisen pelastuksen. Uskossa on kysymys pääsystä yhteyteen tämän ihmeellisen Persoonan kanssa.

Kun aikamme pyrkii vähättelemään oppia Kristuksesta ja korostaa kristillisen elämän tärkeyttä, Johannes varoittaa opin hylkääjää: *”Ei kenelläkään, joka menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, ole Jumalaa.”* Oikeassa raamatullisessa opissa pysyminen on elämän ja kuoleman kysymys. Siksi kaikenlaiset harhaopit on paljastettava ja niiden opettajat torjuttava ankarasti.

Johannes osoittaa, että kaikki Jeesuksesta väärin opettavat kuuluvat jo nyt siihen pimeyden ja valheen levittäjien joukkoon, joka saa huippunsa lopunajan viimeisessä Antikristuksessa. On äärimmäisen tärkeää pitäytyä oikeaan oppiin. Jeesus varoittaa, että jopa valituilla on vaara eksyä totuudesta. Usein harha hiipii seurakunnan keskuuteen ”uutena ja vapauttavana” Raamatun tulkintana, mutta edetessään paljastuu tieksi syntien hyväksymiseen.

Jeesus edellyttää omiltaan, että he rakastavat vihamiehiään eivätkä kosta niille, jotka tekevät heille pahaa. Silti Jeesus itse hyökkäsi armottoman kovilta kuulostavin sanoin farisealaista harhaa vastaan. Hän paljasti sen valheellisuuden. Hänen viiltävät sanansa olivat kuitenkin rakkautta myös harhassa olevia kohtaan, jotta he olisivat ymmärtäneet tehdä parannuksen väärästä opistaan.

Nyt Johannes jatkaa samalla linjalla. Seurakunnan keskelle ei saa päästää harhaopettajia. Heitä ei saa toivottaa tervetulleeksi myöskään kotiin, sillä alkuseurakunta kokoontui nimenomaan kodeissa. Harhaopettajien torjumisessa on kysymys uskovan lauman varjelemisesta kuoleman vaaralta. Väärä oppi johtaa ihmiset pois pelastuksesta iankaikkisen kadotuksen tielle. Ei riitä, että vain harhaoppi torjutaan vaan myös sitä opettavat ihmiset torjutaan. Jos joku sellainen on jo päässyt seurakunnan keskelle, hänet tulee erottaa seurakunnasta. Sen tarkoitus on varjella Jumalan laumaa ja samalla antaa erotetulle selkeä viesti siitä, että hänen tulee tehdä parannus vääristä ajatuksistaan ja palata oikeaan oppiin, totuuteen Jeesuksesta Kristuksesta.

Seurakunnan keskellä monet saattavat langeta monenlaisiin lihan synteihin ja niistä on uskovien nuhdeltava toisiaan ja autettava toinen toisiaan parannukseen ja turvautumaan Jumalan armoon. Mutta vääristä opeista ihmisten näyttää olevan yllättävän vaikea tehdä parannusta. Syy lienee siinä, että synnynnäisen ylpeytemme vuoksi ihmisen on yllättävän vaikea tunnustaa olevansa väärässä. Opilliset harjat johtavat ennemmin tai myöhemmin myös elämän turmelukseen, lihan synteihin, joita sitten halutaan puolustella väärillä opeilla.

Voidaksemme pysyä totuuden tiellä, meidän tulee antaa Jumalan sanan tutkia myös omat mieliajatuksemme ja alistaa ne Raamatun totuudelle. Taistelllessamme omaan sydämeemme tunkeutuvia harha-ajatuksia Jeesus rukoilee puolestamme näin:
En rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta vaan että varjelisit heidät pahasta. He eivät ole maailmasta, niin kuin en minäkään ole maailmasta. Pyhitä heidät totuudessa. Sinun sanasi on totuus. (Joh. 17:15-17)

Kolmas Johanneksen kirje

1. Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan.
2. Rakkaani, toivon, että sinä menestyt kaikessa ja pysyt terveenä, niin kuin sielusikin menestyy.
3. Tulin hyvin iloiseksi, kun veljet saapuivat ja antoivat todistuksen rakkaudestasi totuuteen, niin kuin sinä totuudessa vaellatkin.
4. Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.
5. Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikesa, mitä teet veljien, vieläpä vieraidenkin hyväksi.
6. He ovat seurakunnan edessä todistaneet sinun rakkaudestasi. Teet hyvin, kun varustat heidät matkalle, niin kuin Jumalan edessä on arvollista.
7. Hänen nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään.
8. Meidän velvollisuutemme on siis ottaa sellaiset vastaan, jotta me yhdessä työskentelisimme totuuden hyväksi.
9. Kirjoitin lyhyesti tästä seurakunnalle, mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan.
10. Siksi minä, jos tulen, muistutan häntä hänen tekemisistään, kun hän juoruaa meistä pahoin sanoin. Eikä hän tyydy siihenkään. Hän ei itse ota veljiä vastaan ja estää niitäkin, jotka tahtovat näin tehdä, ja jopa ajaa heidät pois seurakunnasta.
11. Rakkaani, älä seuraa pahaa vaan hyvää. Joka tekee hyvää, on Jumalasta, mutta se, joka tekee pahaa, ei ole Jumalaa nähnyt.
12. Demetrios on saanut hyvän todistuksen kaikilta, jopa itse Totuudelta. Myös me todistamme, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi.
13. Minulla olisi sinulle paljon kirjoittamista, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle enempää musteella ja kynällä.
14. Toivon näkeväni sinut pian, ja silloin voimme keskustella kasvokkain.
15. Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdi ystäviä, jokaista erikseen.

Vieraanvaraisuus

Kolmannen Johanneksen kirjeen alku toistaa edellisen kirjeen teemaa:
Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan. Rakkaani, toivon, että sinä menestyt kaikessa ja pysyt terveenä, niin kuin sielusikin menestyy. Tulin hyvin iloiseksi, kun veljet saapuivat ja antoivat todistuksen rakkaudestasi totuuteen, niin

kuin sinä totuudessa vaellatkin. Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa. (3. Joh. 1-4)

Johannes lisää kuitenkin tervehdykseen menestyksen toivotuksen. Hän sitoo ajallisen menestyksemme ja terveytemme hengelliseen hyvinvointiimme. Raamatullinen menestys merkitsee sitä, että Jumalan tahto pääsee tapahtumaan elämämme kaikilla osa-alueilla. Johannes toivoo meidänkin pysyvän terveinä, jotta voisimme arkielämämme töillä ja haasteilla kirkastaa Jumalaa.

Terveys on lahja Jumalalta, ei sitä varten, että tavoittelisimme hyvää oloa niin kuin nykyään on tapana, vaan siksi, että voisimme käyttää sitä rakkauden palvelussa Jumalalle ja ihmisille. Terveys on kuin kynttilä, joka vähenee sitä mukaan kuin valo valaisee. Mutta sen kynttilän liekki on hengellinen suhteemme Herraan. Ilman sielun menestystä, ruumiimme menestys on kuin kynttilä ilman valoa. Lopulta saamme tässä ajassa kuluttaa terveytemme loppuun asti kuitenkin menettämättä sielumme menestystä. Paavali tiivistää: *”Sen tähden me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmistemme menehtyykin, sisäinen ihmistemme kuitenkin uudistuu päivä päivältä.”* (2. Kor. 4:16)

Alkutervehdyksestä Johannes siirtyy vieraanvaraisuus teemaan:

Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraidenkin hyväksi. He ovat seurakunnan edessä todistaneet sinun rakkaudestasi. Teet hyvin, kun varustat heidät matkalle, niin kuin Jumalan edessä on arvollista. Hänen nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään. Meidän velvollisuutemme on siis ottaa sellaiset vastaan, jotta me yhdessä työskentelisimme totuuden hyväksi. (3. Joh. 5-8)

Alkuseurakunta lähetti kiertäviä evankelistoja ja lähetysaarnajia levittämään evankeliumia ja vahvistamaan seurakuntia. Heidät majoitettiin uskovien kodeissa ja paikalliset seurakunnat varustivat heitä matkalla eteenpäin. Samalla periaatteella toimii tänäkin päivänä lähetystyö ja matkasaarnaajien toiminta. Johannes korostaa, että lähetetyt eivät ota vastaan taloudellista tai muuta tukea pakanoilta eli ei-kristityiltä. Jos ilmaisen evankeliumin julistamisesta otettaisiin vastaan rahalahjoituksia uskosta osattomilta, kuulijat ymmärtäisivät sen evankeliumin myyskentelyksi tai nykytermein leipäpappeudeksi.

Monet järjestöt saavat humanitaariseen työhönsä tukea valtiolta tai yleisten keräysten kautta. Valtion antama tuki köyhille maille on sinänsä aivan hyvä asia, mutta jos ja kun se tapahtuu lähetysjärjestöjen kautta, tukea jaettaessa lähetit eivät saa julistaa evankeliumia, vaikka muuna aikana sitä tekevätkin. Salakavalasti sinänsä hyvä kehitysaputyö voi viedä läheteiltä ajan varsinaiselta työltään. Rahalla, joka tulee muista kuin uskovien lompakoista on taipumus alkaa hallita sitä, mitä teemme. Siksi Johanneksen varoitusta on kuunneltava tarkkaan.

Vieraanvaraisuuden osoittaminen on tärkeä osa evankeliumin palvelua. Heprealaiskirje sanoo: *”Älkää unohtako vieraanvaraisuutta, sillä sitä osoittamalla jotkut ovat saaneet tietämättään pitää enkeleitä vierinaan.”* (Hepr. 13:2)

Vieraanvaraisuus tulee tietenkin osoittaa myös muillekin kuin vain uskoville kristityille. Evankelioimistyössä ja lähetyskentillä kodit, jotka ovat avoimia ottamaan vastaan

mitä erilaisimmissa tarpeissa olevia ihmisiä, ovat keskeinen tapa ihmisten johtamiseksi Jeesuksen luokse ja edelleen seurakunnan yhteyteen. Siksi kotiseuroja ja kotiraamattupiirejä kannattaa aktiivisesti harjoittaa myös tänä aikana, jota vaivaa yksityisyyden tavoittelu. Yksityisyyden etsiminen on vienyt suomalaiset entistä yksinäisimmiksi. Avoimet kodit ovat avain maamme evankelioimisessa. Oletko sinä valmis ottamaan kotiisi vieraita? Se vaatii oman vaivansa, mutta rakkaus on aina myös vai- van näköä toisten hyväksi. Evankeliumi Jumalan rakkaudesta Kristuksen sovitustö- tyssä kutsuu uskovia rakkauden palveluun.

Johannes korostaa, että vieraanvaraisuus on ”*Jumalan edessä arvollista*”. Sillä hän viittaa toisaalta niihin lähettiläihin, joiden evankeliumin työtä haluamme tukea. Toi- saalta hän korostaa, että Jumala itse on äärimmäisen vieraanvarainen. Kaikki sen ajallinen hyvä, josta olemme päässeet osalliseksi, tulee Jumalalta. Näin ollen vie- raanvaraisuuden osoittamien on pohjimmiltaan vain Herralta saadun jakamista eteenpäin.

Edellisessä kirjeessä Johannes oli kuitenkin varoittanut uskovia avaamasta kotejaan harhaoppisille. Avoimet kodit avaavat ihmissydämet, mutta ovia ei saa edes rakkauden tai hyvántahtoisuuden nimissä avata niille, jotka tuovat mukanaan väärän opin Kristuksesta. Herra kutsuu meitä tänään uskollisuuteen niin vieraanvarai- suudessa kuin seurakunnan varjelemisessa puhtaassa evankeliumissa.

Hankalat seurakuntalaiset

Johanneksen kolmas kirje, jota olemme tällä viikolla tutkineet, jatkuu näin: *Kirjoitin lyhyesti tästä (siis vieraanvaraisuudesta) seurakunnalle, mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan. Siksi minä, jos tulen, muistutan häntä hänen tekemisistään, kun hän juoruua meistä pahoin sanoin. Eikä hän tyydy siihenkään. Hän ei itse ota veljiä vastaan ja estää niitäkin, jotka tahtovat näin tehdä, ja jopa ajaa heidät pois seurakunnasta. Rakkaani, älä seuraa pahaa vaan hyvää. Joka tekee hyvää, on Jumalasta, mutta se, joka tekee pahaa, ei ole Jumalaa nähnyt. Demetrios on saanut hyvän todistuksen kaikilta, jopa itse Totuudelta. Myös me todistamme, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi.* (3. Joh. 9-12)

Kaikissa yhteisöissä tuppaa olemaan hankalia lähimmäisiä. Jotkut haluavat olla toisten pomoina, vaikka heillä ei olisikaan sellaista asemaa. Jotkut juoruavat toisista ja puhuvat muista selän takana pahaa. Jotkut pyrkivät jopa savustamaan toisia ulos yhteisöstä. Ihmisten aito ylpeys, pahansuopuus ja puolueimieli esiintyvät myös kris- tillisten seurakuntien sisällä. Alkuseurakunnassakaan ei vältytty näiltä harmeilta.

Johanneksen perustamassa ja nyt Gaiuksen johtamassa seurakunnassa oli Diotrefes niminen mies, joka tuotti Johannekselle harmaita hiuksia. Ilmeisellä tavalla Diotrefes oli kyllä oikeaoppinen kristitty, mutta lihallisella käytöksellään ja halullaan hallita muita aiheutti seurakunnassa hämmennystä ja ongelmia. Hän näyttää muodostaneen oman ryhmänsä ja vastusti ei vain Gaiusta vaan myös hyvää miestä Demertiosta. Kirjeellään Johannes halusi rohkaista Gaiusta tarttumaan ongelmiin ja antoi samalla tukensa Demetriokselle, joka oli ehkä jäänyt vähemmistöön seurakunnassa.

Usein seurakunnissa katsotaan aivan liian pitkään läpi sormien erilaisia juoruja ja toisten pompottamista siinä toivossa, että pikku hiljaa ongelmat menisivät ohi. Tosi-

asiassa ne vain pahenevat, ellei niihin tartuta ajoissa. Jeesus antaa selkeät ohjeet siitä, miten havaituissa synneissä pitää menetellä:

"Jos veljesi tekee syntiä, mene ja nuhtele häntä kahden kesken. Jos hän kuulee sinua, olet voittanut veljesi takaisin. Mutta jos hän ei kuule sinua, ota yksi tai kaksi todistajaa mukaasi, että jokainen sana vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla. Jos hän ei kuule heitäkään, ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei kuule seurakuntaakaan, olkoon hän sinulle kuin pakana ja publikaani." (Matt. 18:15-17)

Seurakuntakurin tarkoitus on toisaalta puhdistaa seurakunta, sillä Herra ei voi käyttää uusien ihmisten pelastukseksi seurakuntaa, joka suosii keskellään syntiä. Toisaalta synnin tekijä halutaan auttaa näkemään oma tilansa ja johtaa hänet aitoon parannukseen Jeesuksen Golgatan ristinuuhriin turvaten. Herätysten historia osoittaa, että silloin kun seurakunta taipuu parannukseen synneistä, joita se on sallinut tai jopa suosinut, Jumala Henki pääsee vaikuttamaan ja evankeliumin sana leviää uudella voimalla myös ympäristöön. Seurakunta muodostuu armahdetuista syntisistä, mutta juuri siksi, että Herra suuressa rakkaudessaan armahtaa syntisiä, meidän tulee tehdä myös keskinäisistä synneistämme parannus.

Johanneksen toinen ja kolmas kirje päättyvät hyvin samantapaisiin toivomuksiin: *Minulla olisi teille paljon kirjoittamista, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella. Toivon pääseväni teidän luoksenne ja saavani puhua kanssanne kasvokkain, että ilomme olisi täydellinen. Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle terveisiä.* (2. Joh. 12-13) Ja: *Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdi ystäviä, jokaista erikseen.* (3. Joh. 15)

Korona-aikana olemme kokeneet, miten mikään kirjallinen eikä internetin välittämä yhteydenpito ei voi korvata kasvokkain tapahtuvaa keskustelua. Kasvokkain tapahtuva puhe on se väline, jolla voimme jakaa syvimmin sydämiämme toistemme kanssa. Se on rakkauden ilmaisemisen tärkein väline. Siksi me löydämme siinä myös ilon. Jumalanpalveluksissa on tärkeää, että saamme kuulla Raamatusta Jumalan puheen, mutta tärkeää on myös yhteiset keskustelut kirkkokahveilla tai rukousryhmissä. Meidän ei siksi tule vähätellä Heparalaiskirjeen kehotusta: *Älkäämme jättäkö yhteistä kokoontumistamme, niin kuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme entistäkin enemmän, kun näette tuon (Jeesuksen paluun) päivän lähestyvän.* (Hepr. 10:25)

Uuden testamentin kirjeissä on yleensä lopussa tervehdysten ja terveisten osuus. Raamattu pitää tervehtimistä todella tärkeänä. Parhaiten sen tajuamme, kun joku kieltäytyy tervehtimästä meitä. Siksi Johannes kehottaa meitäkin tervehtimään ystäviä, aivan jokaista erikseen niin silloin, kun tulemme yhteen kuin myös kun erkanemme. Tervehdyksen syvin sisältö on Jumalan rauhan laskeminen toistemme ylle.

Tämän viikon tutkistelujen lopuksi haluan toivottaa sinulle Jumalan rauhaa! Olet Hänelle rakas! Tervehdi sinäkin ystäviäsi!